

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JULY 14

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXIX Nr. 25 (5866)

2018. gada 14. jūlijs - 20. jūlijs

Tautas pacēlums uz kopīga prieka un pašapziņas vilņa

XXVI VISPĀREJIE LATVIESU DZIESMU UN XVI DEJU SVĒTKI

Šajos svētkos ļaudis ir arī vienkārši priečīgi. Par esību, par dāvanu būt savā zemē un valstī. Ne velti senioru kopkoņa koncerta vadmotīvs bija "Dzives svinēšana dziesmā".

Nedaudz pārfrāzējot slavenās Gēsta Berlinga dziesmas vārdus, tagad varam teikt, ka "aizsalca kā tūkstoš skanās šis skaistais Dziesmu svētku laiks..."

Latvijas Simtgades XXVI Vispārejie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki iesākās un turpinājās gaiši un stipri, nesot cilvēku uz sen nepiedzīvota kopīga prieka un pašapziņas vilņa. Ievērots, ka šogad tautas pacēlumam ir kāda jauna, latviešiem netipiska krāsa – prieks. Kultūras ekspertu ieskatā mēs vairāk pazīstam to himnisko, celsmīgo patriotismu ar kamolu kaklā un spītu acīs.

ku, bet katras daļas centrā īpašā aranžējumā sadzīrdami arī Dziesmu svētku repertuāra motīvi.

Ar grandiozu koncertu "Zvaigžņu ceļā" Mežaparka Lielajā estrādē 8. jūlijā izskanēja XXVI Vispārejo latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki Latvijas Simtgades zīmē. Koncertā skanēja latviešu komponistu koņa dziesmas un instrumentālie skaņdarbi. Koncertā piedalījās 16 500 jaukti, sieviešu, vīru un senioru koņu dziedātāji, 1200 dejotāji un 1500 pūtēju orķestru mūziķi, solisti. Sekojošajā sadziedāšanā līdz pat rīta ausmai piedalījās 67 253 cilvēki. Līdz ar to sadziedāšanās kļuvusi par visu laiku apmeklētāko Dziesmu svētku sarīkojumu, pastāstīja svētku izpilddirektore Eva Juhņeviča. Šogad Dziesmu un deju svētkos piedalījās 43 219 da-

lībnieku. Nedēļas laikā 65 pasākumus klātienē vēroja vairāk nekā pusmiljons apmeklētāju, no kuriem visapmeklētākais, protams, bija noslēguma koncerts "Zvaigžņu ceļā". Tajā 16 5000 koristu dziedājumu klātienē klausījās vairāk nekā 67 000 apmeklētāju.

Liela interese par sarīkojumiem bijusi ne tikai Latvijā, bet arī daudzviet citur pasaule. Televīzijas tiešraides no sarīkojumiem

skatījās cilvēki no vairākiem desmitiem valstu visā pasaule. Vislielākā interese bijusi no Lielbritānijas, ASV, Kanadas un Īrijas, kā arī Vācijas un Austrālijas. Skatītāji bijuši arī tādās tālās zemēs kā Taizeme, Kambodža, Peru un Argentīna.

Uz redzešanos nākamajos Vispārejtos latviešu Dziesmu un deju svētkos 2023. gadā!

PĒTERIS KARLSONS

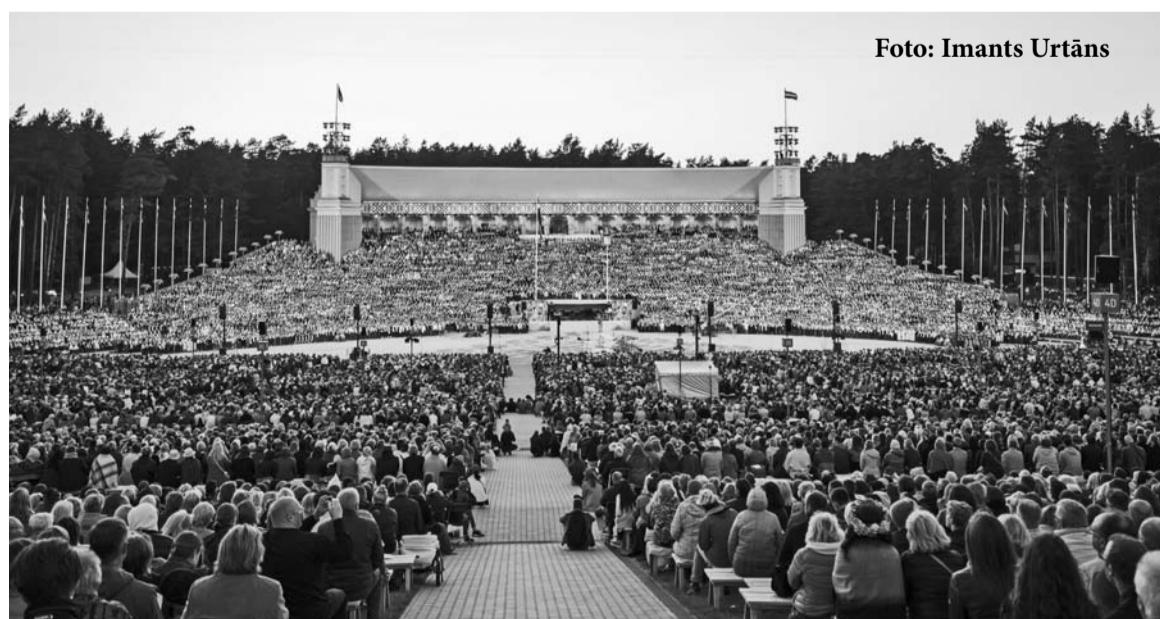

Foto: Imants Urtāns

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dollaros:
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
[mājaslapa - www.laiks.us](http://www.laiks.us)

Redaktore: Ligita Koftuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saisinātus.

Laikrakstā iespiestajos, ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklāmdevējs.

Administratōre ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.us

Kanadas ziņas: Mārtiņš Šauvers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@hotmail.com,

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dollaros.

Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com

LAIKS
50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dollaros uz «Laiks» Inc., vārda
Abonējet laikrakstu **LAIKS**, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā 6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements – četras avizes **gadā** ASV \$20.00
Kanadā **gadā** ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtināt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn.

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

LA SĪTĀ JU BALSIS

Anšlavs Eglītis un plēsīgā dāma

Šī gada 23. jūnija numurā publicēta intervija, kurā ievērojamais fotografs Gunārs Janaitis aprakstījis Anšlava Eglīša tikšanos ar Imantu Ziedoni. Par Eglīti Janaitis izteicis skarbu un personisku raksturojumu. Nešaubos, ka Anšlavs Eglītis tā laika padomju viesiem¹ šķita arogants un augstprātīgs. Sakār ar dzimteni un *kultūras sakariem* Eglītim bija iemesli komplikētām jūtām. Janaiša pārpratums man atgādināja interesantu un pamācošu gadījumu no Anšlava Eglīša dzīves.

1961. gada augustā Anšlavs Eglītis saņēma ļoti nepatikamu vēstuli no kādas dāmas Čikāgā. Vēstule ir uz vienas lapas mašīnrakstā, rakstīta angļu valodā. Pirmajā paragrafā Čikāgas dāma izskaidro, ka viņa dažkārt lasa Eglīša filmu recenzijas avīzē *Laiks*, bet vienmēr iepriekš noskatās filmu, lai viņa neiespaidotos. Viņa turpina ar jautājumu: "Vēlos zināt, vai Jums nekad nav ienācis prātā šo recenzēšanas darbu atmest, neemot vērā, cik prasti Jūs to paveiciet?" Ar katru sekojošo teikumu vēstule klūst arvien aizvainojošāka. Plēsīgā dāma

(Endnotes)
1 Vārdu „padomju viesiem” izvēla dažiem varētu likties provokatīva, bet tā nav vērstiski nepareiza un atspoguļo A. Eglīša un daudzu citu trimdas vecāķa paaudzes pārstāvju tā laika domāšanu. – G. A.

INESE ZANDERE

Lūgšana par dziesmu

Mans koris stāv no Tallinas līdz Vilņai.

Mans koris ir sadevis rokas un asfaltā ielaidis saknes,
ar balsi pie debesīm tvēries, un lūgšana tagad ir ceļā.
Ceļš ir ceļā uz bezgalību.

Te ir atvara vidus un vētras acs, te ir Visuma Rīga.

Es esmu ceļā uz nākotni, kurai vajadzēs dziesmu.

Un es lūdzu: dod tādu dziesmu,
kam nenāktos vilties manī.

Dod dziesmu, kam nenāktos vēlreiz pulcināt izklīdušos.

Dod dziesmu, kam nenāktos atkal modināt aizmigušos.

Un no Vilņas līdz Tallinai katrs viens lai ir vienots viens,
te ir magnēts un dzelzs, un spēks, te ir Visuma Rīga.

Mūsu ceļš ir ceļā uz bezgalību.

Klūdas labojums

Redakcijas neuzmanības dēļ rakstā „Taps Latvijas Universitātes filantropijas nams” (*Laiks*, 22. nr. 2. lpp.) aplam minēts raksta autors. Pareizi ir – Laila Kundziņa, LU fonda izpilddirektore un valdes locekle. No sirds atvainojamies Lailai un lasītājiem!

spiež tikai manas personīgās domas. Kā pie tām nonāku, to cenšos pēc iespējas paskaidrot. Nedomāju, ka šie uzskati ir absolūti pareizi, tāpat kā Jūs to nedomājet par saviem uzskatiem, jo citādi neuzbruktu arī manai neievērojamai personai, kam taču ar principieliem uzskatiem nav nekāda sakara.

Tas viss nav svarīgi. Rakstu Jums pavismā citā lietā. Man patika Jūsu angļu valoda, pieņemot, ka šo vēstuli esat rakstījusi Jūs pati. Idiomas likās lietpratīgi lietotas, teikumi izbalansēti ne bez krāsainības. Jums ir interese par mākslas lietām, savi uzskati, kurus Jūs esat ar mieru arī aizstāvēt. Varbūt, ka esat cilvēks ko meklējū? Vai negribat pārtulkot kādu manu stāstu? Man vajadzīgs tulkotājs. Varbūt, ka varam sadarboties? Ja šis priekšlikums Jūs interesē, tad rūnāsim tālāk par noteikuviem. Ja ne, tad aizmirstiet par to. Ar sveicienu Anšlavs Eglītis.

Šai laipnā, maigā, iecietīgā atbildē mēs sastopam autoru tādu, kāds viņš bija. Iespaidi, kas rasti īsa laika brīdi un grūtos apstākļos, nav vienmēr uzticami. Tomēr – manās bērnības atmiņas no 1989. gada, Gunārs Janaitis ir palicis joprojām sirsnīgs un miļš.

GUNDARS AUGUSTS

No redakcijas

Es iedvesmojos no Anšlava Eglīša! Liktenim bija labpaticis šo rakstu sanemt gandrīz vienlaikus ar kādu vēstuli no *Laika* lasītājas ASV. (Viņu sauc Brigita, un vēstules pilns teksts ir redakcijā.) Daži izvilkumi:

„*Laikā* ir ļoti daudzas kļūdas, Jūsu prasme, ka vēmiens nāk... Daudzi latvieši ārzemēs neabonē *Laiku* valodas dēļ, (...) Jūs ar savu komūnismā iegūto izglītību varētu taču atrast latviskus vārdus? Ne? [Pēteris] Karlsons nudien raksta ar „titara spalvu” savos sporta aprakstos! Nemaz nerunāsim par krustvārdā minētiem vārdiem! Šķiet, daudzi no elles izvilkti! (...) Man gan radušas domas, ka rakstītāji *Laikā* nav nemaz izglītoti žurnālisti, tādi plānprātiņi vien ir!“

Un vēl liktenim bija labpaticis, lai vakarā pirms mīeģa uzšķiņu grāmatu tieši vietā, kur rakstīts: *„Laimes formula ir gauži vienkārša – redzi tikai labu, runā tikai labu, domā tikai labu...*

Cienā – Jūsu
LIGITA KOVTUNA

Zināšanai

Michael Hanson no Kalamazū Mičiganā ir sagatavojis videoierakstus no vairākiem Latvijas Simtgadei veltītiem sarīkojumiem ASV. Tos var noskatīties, apmeklējot saiti <https://tinyurl.com/latvia100>

JURIS PŪLINŠ

Riga Ven Travel Inc.

«Varam palīdzēt ar Jūsu ceļojumiem!»

Zvaniet – INESE ZĀĶIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

LIGITA KOVTUNA

No daudzajiem Simtgades Dziesmu un Deju svētku koncertiem ir gluži neiespējami izraudzīties to vienu, ar kuru sākt aprakstu seriju, jo – it visi bija lieliski, augstvērtīgi, krāšņi. Gan sarunās, viedokļu apmaiņās, gan arī, spriežot pēc vēstulēm, ko redakcija saņem no tautiešiem, kuŗi svētkus skatījuši tālrādē savās mītnes zemēs, noprotnams, ka viens no pašiem iespaidīgākajiem licies vokālinstrumentālās mūzikas koncerts 5. jūlijā var karā arēnā Rīga. Lielajā arēnā brīvu vietu gandrīz nebija, ik uz soļa bija prieks satikt draugus un paziņas no tālām zemēm, kuŗi vēso Rīgas vakaru bija nolēmuši pavadīt šajā visaugstākā raudzes mūzikālajā sarīkojumā. Vokālsimfoniskās mūzikas koncerti, ja izsekojam Dziesmu svētku vēsturē, nebūt nav bijuši ikreiz. Koncerta programmiņā izlasāms faktiem piesātināts un reizē asprātīgs mūzikologa Oresta Silabrieža apraksts, ko koncerta gaitā arī bija uzticēts nolasīt aktierim – stāstniekam Kasparam Znotiņam.

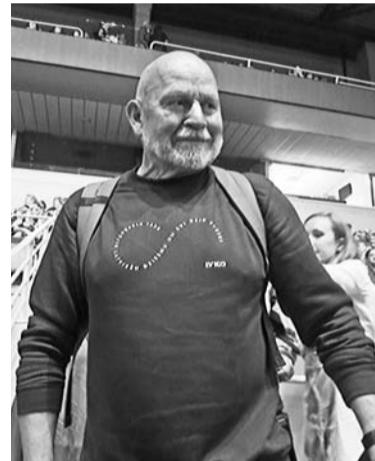
Skatītāju/klausītāju priekšā – 1200 māksliniekų, priekšnesumi ietérpti iespaidīgā skatuves un gaismu režijā. Uz skatuves trīs lielie simfonisko orķestri – Latvijas Nacionālais, Latvijas Nacionālās operas un baleta, Liepājas simfonisks, kā arī kamerorķestrīs *Sinfonietta Rīga* un 36 izcilākie kori ar "flagmaņiem" – Valsts Akadēmisko kori *Latvija*, Latvijas Radio kori, Latvijas nacionālo kori *Ave Sol*, *Juventus* u. c. priekšgalā. Pie diriģenta pults – Latvijas diriģētu "krāšnākais zieds" – Sigvards Klava, Māris Sirmais, Edgars Račevskis, Andris Poga, Mārtiņš Ozoliņš, Normunds Šnē, Andris Veismanis, Aigars Meri, Gintars Rinkevičs (nu, taču arī "mūsējais"!). Solisti – basbaritons Richards Mačanovskis (Jāzepa Vitola kantātē "Ziemeļblāzma"), čelliste Kristīne Blaumane (Jāņa Ivanova "Koncertā čellam un orķestrim"), Gunta Gelgote (Jurjāns Andreja kantātē "Tēvija"), vijolniece Eva

Bindare (Pētera Butāna "Brīvdienu mūzikā"), Dana Bramane (Zigmara Liepiņa poēmā "Tēvzemei un Brīvībai" ar Māras Zālites dzeju), kā arī koklētāju trio Anda Eglite, Ieva Mežgaile un Ansis Jansons (Ērika Ešenvalda šāgada jaundarbā "Jūras sidrabs").

Koncertu iesāk ar Jurjānu Andreja 1880. gadā tapušo "Latvju vispārīgo dziesmu svētku marsu", kura noslēgumā – Baumanu Kārla "Dievs, svēti Latviju!", ko nodzied viss tūkstošbalsīgais mākslinieku un klausītāju koris. Īstenībā ikviens no trispadsmīt koncerta skaņdarbiem ir aprakstīšanas vērts, un ne jau profesionāla mūzikas apskatnieka vērtējums te būtu svarīgākais. Koncerta galvenā vērtība ir un paliek tā, ka tas bija, notika, un emocionālais pacilājums un baudījums, ko tas sniedza.

Un tomēr – par vienu no skaņdarbiem un tā autoru šeit gribas bilst īpaši. Koncertā izskanēja Tālivalža Ķeniņa "Koncerts pieciem sitaminstrumentālistiem un orķestrim", sarakstīts 1983. gadā. Tā saisināto versiju diriģēja Gintars Rinkēvičs, piedaloties grupai *Perpetuum Ritmico* (Mikus Bālinš, El-

Komponists Pēteris Vasks un kordiriģents no Venecuēlas Guntars Gedulis koncerta klausītāju rindās

vijs Endelis, Elīna Endzele, Guntars Freibergs, Ernests Mediņš). Nākamgad autoram – simtgade. Orests Silabriedis:

"Tālivaldis Ķeniņš ir dzejnieka Ata Ķeniņa un sabiedriskas darbinieces Annas Rūmanes-Ķeniņas dēls. Grenobles Šampoljona liceja bakalaurs. Ādolfa Ābeles, Pētera Barisona un Arvīda Žilinska skolnieks Rīgā. Simonas Plē-Kosādas, Tonija Obēna un Olivē Mesiāna audzēknis Parīzē. Viens no Kanadas komponistu līgā, divus gadus bijis tās prezidents, piedalījies rādioraidījumos, bijis neskaitāmu konkursu žūrijas dalībnieks. Ķeniņa noplēns ir gan akadēmisks, gan praktisks – to novērtējusi universitātes vadība un Kanadas valdība. Viena no Otavas priekšpilsē-

das atskanotākajiem komponistiem. Ilggadējs Toronto universitātes Mūzikas fakultātes mācībspēks no 1973. gada – pilntiesīgs profesors. Ķeniņš darbojies Kanadas komponistu līgā, divus gadus bijis tās prezidents, piedalījies rādioraidījumos, bijis neskaitāmu konkursu žūrijas dalībnieks. Ķeniņa noplēns ir gan akadēmisks, gan praktisks – to novērtējusi universitātes vadība un Kanadas valdība. Viena no Otavas priekšpilsē-

tas Kanatas ielām jau komponista dzīves laikā nosaukta viņa vārdā. Latvijā mūzikas profesionāli ziņa, ka Ķeniņa mūzika ir izcili profesionāla un augsti vērtējama. Mazāk būs to, kas patiesi ie-klausījušies. Ķeniņš komponējis divus desmitus skandarbu orķestrim, vairāk nekā desmit koncertu, virkni vokālinstrumentālu lieldarbību, kameransamblus, mūziku klavierēm un ērģelēm, koŗa un solodziesmas. Par savu iecienītāko formātu uzskatījis kamermūziku. Ķeniņa mūziku raksturojot, tiek izmantoti tādi apzīmējumi kā laikmetīgais romantikis un konservatīvais modernists. *The New Grove Dictionary of Music and Musicians* atzīmē Ķeniņa skandarbu uzbrūves skaidrību, meistarīgu kontrapunkta lietojumu. Ingrīda Zemzare saistoši analizē Ķeniņa fugas un *concertante* principa mīlestību. Varētu rasties iespaids, ka prāts Ķeniņa mūzikā stāv pāri visam, tomēr tad mēs nebūtu nēmuši vērā tādas meistara dailīrades virsotnes kā Astotā simfonija, *Beatae voces tenebrae*, "Nogrimūšā pilī" un citus darbus, kuros uz-aust tāds daiļums, uz kādu vien spējīgs labas skolas un nevieglas dzīves rūdīts vīrs. Tālivaldi Ķeniņu varam iepazīt, lasot Ingrīdas Zemzares spozi uzrakstito grāmatu "Tālivaldis Ķeniņš. Starp divām pasaulem" un klausoties viņa mūziku. Kanādā Ķeniņš bija loti cie-nīts, to rāda neskaitāmie piemi-nas raksti laikrakstos un timeklī. No Latvijas puses labākais atmi-nas apliecinājums ir Ķeniņa skandarbu klātbūtne koncertzālēs. Viņš ir viens no mūsu visu laiku izcilākajiem radošajiem gariem."

Koncertā stāstnieks atlāvās uz-dot retorisku jautājumu – "Un kā ir Latvijā?" Raudzisim redzēt nā-kamgad. Vien piebildīšu, ka šā-pavasarā PBLA Kultūras fonda konkursā tā žūrija Tālivalža Ķeniņa simtgades koncertam nolēmusi piešķirt koncerta rīkošanai Šveicē 750,- ASV dollarus...

Dziesmusvētku pulsēšanas centrā

No kreisās: Preses centra vadītāja Inga Vasiljeva, Ēriks Kibermanis (Mediju koordinācijas atbalsts), Laura Jēkabsone (sociālie tīkli), Alise Krauja (Mediju akreditāciju koordinators), mediju centra asistente Rebeka Goba. Lejā: atbalstītāju koordinātore Līva Jēgere, Edgars Orlovskis (sociālie tīkli), mediju centra koordinātors Krišjānis Bite

kāpēc ne? Esam priecīgi censties. Kas ir šie jaunieši, kas darbojas tevis vadītājā komandā?

Ar dažiem kopā strādājām jau iepriekšējos svētkos, piemēram, Krišjānis Bite, ar kuru kā brīvprā-tīgo sadarbojāmies 2015. gada svētkos. Viņš šobrīd dzīvo Lon-donā, taču svētkos ir šeit. Ēriks Kibermanis jau 2013. un 2015. gadā palidzēja darbos mediju centrā. Te strādā arī jaunas un darbīgas meitenes, kā Alise Krauja, kurai pamatdarbs ir NATO Stratēģiskās izcilības centrā, Rebe-kai Gobai arī cits pamatdarbs utt. Bet galvenais – ikvienam ir pārlie-cinoša motivācija, un tas ir par pa-matu mūsu lieliskajai sadarbībai.

Daudzi no mūsu uzticamā lasītāju un autoru pulka atceras tevis vadītās pirmsizrāžu saru-nas ar māksliniekiem Operā.

Tās vadu joprojām, laipni ielū-dzu visus, kam tās interesē!

Cik žurnālistu ir akreditējušies šajos svētkos?

Aptuveni astoņsimt. "Geografija" loti plaša – no ārvalstīm vairāk nekā 70, vistālākie – no Japānas un Amerikas, tostarp vairākas filmēšanas grupas un, zināms, ka tiek veidotas filmas, Japāna – veselas divas, arī Vācijā. Akreditēto ārzemju korespondentu skaits šogad ir divreiz lielāks nekā parasti – Simtgade taču! Arī mūsu Dziesmu svētku fenomens ir kļuvis zi-nāms vai visā plašajā pasaulē, un prieks, ka tas rāisa interesi.

Kādi ir tipiskākie jautājumi, uz kuriem jums jāatbild?

Statistika pirmām kārtām – cik dalībnieku, cik viesu, cik daudz sa-līdzinājumā ar citiem svētkiem. Un tad – gluži sadzīvīkas, praktiskas lietas, kā jau citkārt lielos svētkos.

Šogad žurnālisti varēja baudīt vairāk ērtību, pat sēdvietas koncertos...

Ja svētku vadība to grib, var un atlauj Preses centram ištegtot –

Ērika Ešenvalda „Plejādes” pirmatskaņojums Čikāgā

INĀRA JAKUBONE

20. jūnijā Čikāgā notika komponista Ērika Ešenvalda jaunā opusa *The Pleiades* („Plejādes”) pasaules pirmatskaņojums. Jaundarbu pasūtināja Grānta parka mūzikas festivāls un Džeja Pritchera āra paviljonā to pirmatskaņoja festivāla koris un simfoniskais orķestris diriģenta Karlosa Kalmāra (*Carlos Kalmar*) vadībā. Otrs atskaņojums notika 22. jūnijā.

Chicago Tribune kritikis Džons fon Reins (*John von Rhein*) rakstā „Sirsnīgo *The Pleiades* debešķigais pirmatskaņojums Grānta Parka mūzikas festivālā” saka: „*The Pleiades* ir jaunākais pienesums Baltijas valstu valdzinošās mūzikas straumē, kurā Ešenvalds, iespējams, izceļas kā pasaules „karstākais” jaunais koņmūzikas autors. Viņa populāritāti nav grūti izskaidrot, ņemot vērā

viņa koņa un orķestra rakstības skaidribu un absolūto skaitumu. Viņa koñdarbu klusais garigums vējo kaut kur stārp misticismu un panteismu.

Tas viss uzskatāmi atklājas arī „Plejādes”, četrdaļīgā, prologa un epiloga ielogotā 30 minūtēs gañā darbā, ko iedvesmojis tāda

paša nosaukuma zvaigznājs un tā rosinātie senie Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas ie- dzimto cilšu – zuni, inuiti, pūni un nezpersu – mīti. Ešenvalds raksta iejutīgi un arī ar dzīļu izpratni par to, kā likt lietā koñ balsis, lai iespējami spilgti atklātu teksta smalkākās nian-

ces, pāri tikpat izsmalcinātai un krāsainai orķestra palelei.

Pat ja viņa mūzikas tonālā un harmoniskās valodas ziņā konservatīvā idioma reizumis atsauc atmiņa kollēgas – koñmūzikas autorus Eriku Vitakru un Mortenu Lauridsenu, tomēr viņa mūzikas balss ir nepārprotami viņa paša, un visuzrunājošākais viņa mūzikā ir tās sirsnīgums.”

Chicago Tribune recenzents pauž pārliecību, ka Ērika Ešenvalda jaundarbu noteikti vēlēsies atskaņot daudzi Amerikas kori. Arī tāpēc, ka tieši tolaik Čikāgā notika organizācijas *Chorus America* nacionālā konference, un vairāki simti tās delegātu bija klāt *The Pleiades* pirmatskaņojumā.

Ēriks Ešenvalds par jauno skāndarbu un tā iedvesmas avotiem ir teicis: „Plejādes jeb Sietiņš ir viena no nedaudzajām

ar neapbrūnotu aci novērojamām valējām zvaigžņu kopām, kādēļ pasaules tautu folklorā par to rodams bagāts mantojums. Sengrieķu mitoloģijā tās simbolizēja titāna Atlanta septiņas meitas, havajieši tās dēvē par septiņām mazām acīm, Jaunzēlandes maori tās sauc par Matariki – māti un viņas sešām meitām. Arī latviešu dainās minēts: „Sietiņš nogāja, Auseklis uzlēca...”

Grānta parka Mūzikas festivālā, kas tika aizsākts Lielās depresijas laikā 1931. gadā, ik vasaru notiek klasiskās mūzikas koncerti, un tas joprojām ir vienīgais bezmaksas koncertu festivāls ASV. Festivālā viesojūsies tādi mākslinieki kā Mario Lanca, Ārons Kopplends, Leonards Bernstains, Daniels Barenboims, Kāriņš Pendereckis un citi.

Priekšā no kreisās: Karloss Kalmārs un Ēriks Ešenvalds // Publicitātes fotot

Vai dators apdraud cilvēku? Akadēmīķis, Latvijas Zinātņu akadēmijas ārlietu sekretārs, tiesību un politikas zinātņu doktors, habilitētais zinātņu doktors Tālavs Jundzis intervijā Irēnai Bērziņai

Kādi ir svarīgākie starptautiskās sadarbības virzieni Latvijai zinātnes jomā?

Lai gan pēc savas formas zinātnē ir nacionāla, tomēr pēc satura zinātnē lielākoties ir globāla. Atgūstot valstisko neatkarību, Latvija 20. gs. 90. gados tiecās iestāties gandrīz vai visās lielākajās pasaules un Eiropas starptautiskajās zinātnes organizācijās. Šobrīd būtu rūpīgi jāapsver, kuriās no šīm organizācijām būtu vērts dalību saglabāt arī turpmāk.

Svarīgs starptautiskās sadarbības virziens ir diasporas zinātnieku piesaiste un viņu potenciāla izmantošana zinātnes attīstībai Latvijā. Par Latvijas Zinātņu akadēmijas ārziņu locekļiem ievēlēti vairāki desmiti latviešu izcelsmes zinātnieku, kuŗi parādījuši izcilību savās ārziņu mītnes valstis, tomēr sadarbības formas varētu būt daudz plašākas. Ľoti svarīgi būtu vienoties par konkrētu rīcības programmu diasporas zinātnieku piesaistei, tai skaitā veicinot viņu atgriešanos Latvijā.

Zinātnē pasaule, zinātnē Latvijā, kā vērtējat mūsu Latvijas zinātnieku ieguldījumu, sasniegumus?

Tas ir ļoti būtisks jautājums. Ľoti daudz ko nosaka nauda, lai kā mums par to nepatīk runāt. Ja struktūrai nedod naudu, tad cerēt, ka tā konkursē pasaulei vai kaimiņvalstis, kur zinātnē ir desmitiem un simtiem reižu lielāks budžets, diemžēl mūsdienās nevar. Bet tas mazumiņš, kas mums ir, tie līdzekļi jāizmanto maksimāli efektīvi. Tā labā ziņa, ja naudas ir maz, tad

jācīnās un jādomā par katru centu, kā labāk to izmantot. Tā ir mūsu priekšrocība Latvijā, ka mūsu zinātnieki iemācījušies mēnešiem nesaņemt algu, bet tā vai tā turēties darbā, iesaistīties milzu pētījumos, kur vajadzētu desmit reižu lielāku finansējumu, un es varētu minēt daudzus tādus piemērus. Mēs tomēr

vai Amerikā. Tā ir tā labā lieta. **Ir pagājuši septiņi gadi kopš iepriekšējā kongresa.**

Šo gadu laikā daudz kas ir mainījies, viena daļa zinātnieku jau Mūžībā, citi piedzimuši, nākuši klāt. Septiņi gadi ir pietiekams laiks, lai atsāvīdzīnātu kontaktus. Pasaule mainās nemitigi. Tagad tie kontakti, kas

ka esam līderi Eiropā, bet šis projekts ir labs piemērs, kas liecina, ka mums ir potences. Varbūt pēc desmit gadiem kādā jomā būsim pasaules līderi. Ja arī nē, tad Latvija būs ieņemusi stabīlu vietu pasaule šai jomā.

Latvijai ir izaugsmes iepējas?

Ir tādi zaļi asniņi zinātnē. Jātos kārtīgi baro, laista, balsta valstiski, veicina, tad ir cerības, ka tie izaugs par pasaule vai Eiropā saredzamu puķi. Tieši tāpat kā sportā, trenējas daudzi, bet uzvar daži. Labi, ja katrs simtās vai tūkstošās kļūst par čempionu. Tāpat ar zinātni, jo vairāk zinātnes bāze būs attīstīta un stiprināta, jo ir lielākas cerības, ka pasaule mūs vairāk un biežāk saskatīs.

Kāda liela atklājuma priekšā mēs pasaulei esam vai mums tur vajadzētu būt?

Tas ir labs jautājums. Laikam jau tās ir dabas zinātnes. Pie mēram, piecdesmitajos gados bija ģenētikas atklājumi, tūlīt sekoja datoru, interneta tehnoloģiju ēra, navigācijas sistēmas un tamlīdzīgi. Tādi unikāli, pasauli satricinoši atklājumi ir nākuši viens pēc otru. Arvien gudrāki, plašāki, apjomīgāki. Mūsu kongresa diskusijas liecina, ka nav vēl sasniegts augstākais punkts datorsistēmu attīstībā. Dators daudzos gadījumos varētu kļūt gudrāks par cilvēku. Tas, protams, rada arī riskus, par ko arī kongresā tika diskutēts. Bīstamība ir tāda, ka datori varētu pārvaldīt pasauli.

Tā ir ļoti nopietni, tāda ir reālītāte. Tāpēc viss jāveido saprātīgi, lai nepalaižam to džinu valā. Līdzīgi kā bija ar atombumbu. Interneta tehnoloģiju virsotne vēl ir priekšā, kas visus mūs pārsteigs. Jau tagad katru mēnesi mūs pārsteidz kāds tehnoloģiskais brīnumis. Tieši tāpēc jāpatur prātā drošības moments. Lai nav tā, ka tehnoloģijas sāk mūs vadīt.

Lai cilvēks nekļūtu par dārzeni, kuŗu vada datori, roboti, jau tagad jādomā par riskiem un jāattīsta kritiskā domāšana, tā ir vēl viena bīstamība. Ja kādu ķermeņa daļu ilgstoši nenodarbināt, tā atrofējas. Tas var notikt arī ar cilvēka smadzenēm?

Jā, tā ir vēl viena bīstamība. Kāds piespiež pogu un roboti izdara kaut ko ne tik labu cilvēkam, cilvēci. Jāsaglabā cilvēka veselais saprāts. Nav progresa bez problēmām, bet tās problēmas savlaicīgi jāsaskata, tieši tāpēc drošība kā atslēgas vārds ir šī kongresa viens no vadmotīviem. Tiesīska valsts – drošības garants. Visa kongresa gaita pēc satura ir atslēgas vārda „drošība” konteksts. Technoloģisko sprādzienu laikmetā drošība ir ārkārtīgi svarīga.

Vēlējums zinātniekiem pasaulei. Vai esam kopā visi latviešu izcelsmes zinātnieki?

Protams, mēs esam kopā. Mūsu zinātnieki darbojas visās starptautiskajās organizācijās, integrējoties, sadarbojoties. Kopā mēs esam, par to nav šaubu. Zinātnē ir maksimāli atvērti. Pie visām techniskām un praktiskām lietām tomēr morāle un etika, un psicholoģija, kas cilvēkam ir neatņemamas lietas, tās allaž jāpatur prātā, lai nerastos kādas bīstamības.

Publicitātes foto

strādājam tādos apstākļos, kādi nu tie Latvijā ir, tā ir labā ziņa. **Kāpēc ir svarīgi tādi kongresi?**

Tā ir lieliska iespēja, bez maksas sameklēt labus sadarbības partnerus, pie kam, kuŗi runā latviski, kuŗiem ir milzīga pieredze, kuŗiem ir kontakti pasaulei attiecīgā nozarē attiecīgās valstis. Tā ir kolosālā iespēja mūsu niecīgo Latvijas zinātnieku potenciālu papildināt ar bezmaksas projektiem, kontaktiem un padomiem, arī literātūru un idejām, lai kur arī mūsu tautieši – zinātnieki strādātu – Austrālijā, Kanadā

ANITA
BATARAGA

Katskilos sākušies vasaras prieki, bet paradoksālā kārtā, kad visās pasaules malās tauta šogad sasparojusies svinēt Latvijas Simtgadi, Nujorkas draudzes nometnes 2018. gada vasaras programmas esamība bija zem jautājuma zīmes. Vai izdo-

sies sameklēt vajadzīgo personālu, kas šogad nepostos braukt uz Simtgades Dziesmu svētkiem. Pēc gaļas neziņas jūnija otrajā pusē atrisinājām tikai pamata audzinātāju un medmāsiņas trūkumu. Jūlija pirmajā datumā atklājām 2018. gada vasaras pro-

Iepazīstieties ar Jaunajiem Nometnes Atpūtas nama saimniekiem Helēnu un Robu Pukstiem ar ģimeni

Plūdmales uzbēršana un izlīdzināšana

DINA IVANOVA,
MĀRTIŅŠ ŠTEINS

16.jūnijā bijām emocionāli spēcīga notikuma liecinieki Nujorkas latviešu draudzes namā Jonkeros, kur notika neformāls sadziedāšanās un pateicības vakars par godu Latvijas Republikas vēstniekam un pastāvīgajam pārstāvībā Apvienoto Nāciju organizācijā Nujorkā Jānim Mažeikam un viņa ģimenei, beidzot pildīt pienākumus un dodoties atpakaļ uz Latviju. Amerikas latvieši bija īpaši pūlējušies, lai nodrošinātu nudien pozitīvu gaisotni- telpas bija skaisti uzpostas ar liepu un ozolu zariem, uz katra galda bija kāds atmiņu foto no dažadiem notikumiem, bija pašcepti pīrāgi, kūkas, pašu gatavoti salāti un citi gardumi mielasta galdam, sagādātas dziesmu grāmatas, lai sadziedātos vīsa vakara garumā. Sarūpētas tika arī īpaši pārdomātas un personīgi dariņātas dāvanas, kas sagādāja līdz asarām aizkustinošus mirkļus.

Lai gan personīgi nepazīstam vēstnieku un viņa ģimeni, viesojoties pie mūsu draugiem Nu-

jorkā un Nūdžersijā, labos vārdus par viņiem esam dzirdējuši daudzreiz. Piedalīties šajā – pašu Nujorkas apkaimes latviešu ierisinātajā notikumā – bija lielis-

valsts amatpersonai par labi un vairāk nekā labi paveiktu darbu Latvijas labā. Sādi pateicības sarīkojumi nav ierasti Latvijā, un Mažeiku ģimene var droši justies

Mažeiku pāris saņem tautiešu pateicības dāvanas

ka iespēja arī mums, jo varējām iepazīties ar jaukiem cilvēkiem un būt klāt neikdienišķā notikumā, kad cilvēki paši riko pateicības sarīkojumu, lai pateiktos

īpaši pagodināta!

Domāju, ka savu tautiešu novērtējums un mīlestība ir labākais novērtējums, kādu var saņemt valsts amatpersona, bei-

Katskilu vasara sākusies

Marisa Liziņa, Dace Gulbe, Astrīda Liziņa, Andrejs Liziņš

Darbinieki un brīvprātīgie pirmsdarbu sarunās

Sirsniņgs paldies Mažeikiem!

dzot pildīt savus pienākumus. Runājot ar klātesošajiem, var droši teikt, ka mūsu vēstnieks ir darījis daudz vairāk par formālo pienākumu veikšanu, turklāt kopā ar ģimenei. Pieņemšanas Latvijas pastāvīgajā pārstāvniecībā ANO Nujorkā, tikšanās ar Latvijas amatpersonām un dažadas formālas diplomātiskās aktivitātes ir ikdienas darbs, ko vēstnieks kopā ar vēstniecības komandu veic. Šajā vakarā cilvēki teica paldies par daudzajiem kopīgajiem un sirsniņbas pilnajiem sadziedāšanās un sadejošanās pasākumiem, par dalību talkās, pasākumos, par Latvijas valsts svētku uzrunu teikšanu latviešu biedrību sarīkojumos par līdzdarbošanos un sadarbību, organizējot pasākumus ar latviešu skolām Nujorkas apkārtnē un vēl, un vēl.

Mažeiki savās atvadu runā minēja to, ka tāda latviešu kopiena kā Amerikā nekur nav redzēta un piedzīvota, par ko viņiem liels prieks un pateicība.

Mažeiki pateicās kopienai par visām sadarbībām, kas piecu gadu laikā notikušas, īpaši par sadziedāšanos dažādās formās. Dace Mažeika pateicās par visiem uzaicinājumiem, ko gadu laikā ģimene saņēmusi, un runu noslēdza ar to, ka "Nujorkas viņai nepietrūks, bet jūsu visu tiešām pietrūks."

Viens no atmiņas paliekošiem mirkliem bija visu sanākušo kopbildes veidošana ar mūsu ceļojošo Latvijas karogu, kas pabijis 28 ASV štatos un nu arī šādā notikumā. Pēc foto zibšņiem sanākušie sadevās rokās uz devās gaŗā virtenē pa visu zāli, lai vienotos kopīgas dziesmās.

Neuzzinājām, kas būs jaunais Latvijas vēstnieks ANO, bet skaidrs ir viens – nākamajam pārstāvībam vajadzētu nemt labo piemēru no iepriekšējā.

Lai visu sanākušo pateicības vārdi, lai visu klāt neesošo labās domas un dziesmas spēks dodas līdz Mažeikiem jaunos izaicinājumos un piedzīvojumos!

DAIGA
MAZVĒRSĪTE,
Latvijas radio 2

Ejot cauri lietišķās mākslas darinājumu tirdziņam Vērmanes dārzā Dziesmu svētku un deju laikā kopā ar Sarmu Dindzāni-Van Sant, ik pa brīdim jāapstājas, lai parunātos ar paziņām. Sarmai tādu ir ļoti ļoti daudz: viņa dzimusi Kanadā, kur iesaistījās visos latviešu pasākumos, tad vairākus gadus pavadija Minsterē, līdz 1989. gadā ieradās Latvijā.

Svētku nedēļā Sarma pēc ilgiem gadiem satikās ar saviem laikraksta *Atmoda* kollegām – Elitu Veidemani, Daci Balodi, Jāni Krūmiņu, Ati Praulīnu un citiem, kā arī apmeklēja Tautas frontes mūzeju, kur ieraudzīja divas savas fotografijas un uztaisija jaunu bildi. Pirms 30 gadiem viņa bija *Atmodas* redakcijas darbiniece, vispirms tulkoja, tad rakstīja pati savus rakstus divatā ar Kārli Streipu, un *Awakening* aiznesa patiesību par Latviju visā pasaule.

Latvijā viņa sastapa savu mūža milestību – CBS speciālkorespondentu Peteru Van Santu, kas energijas pilno meiteni apprečēja un aizveda uz Ameriku. Viņiem ir 3 bērni – Kristīna, Liāna un Lūkass, kuŗu audzināšana bija uz Sarmas pleciem, jo Pīters darba dēļ daudz ceļoja un turpina to darit. Diemžēl uz Dziesmu svētkiem viņš netika, toties Sarma šogad pirmoreiz dziedāja kopā ar vecāko meitu Kristīnu – viņa ir dalībniece Londonas latviešu korī. Sarma Dindzāne-Van Sant jau kuro gadu dzied Nujorkas latviešu korī un ir koņa priekšniece. Šie ir trešie Sarmas Dziesmu svētki Latvijā dalībnieces statusā, taču, ja summētu kopā visus – Kanadā, ASV, Eiropā piedzīvotos –, skaits sajuktu...

Sarmas tēvs Jānis Dindzāns allaž bijis aktīvs latviešu kultūras un sabiedriskais darbinieks, piedalījies Dziesmu svētku rīkošanā, un viņa sirdslieta bija koklēšana. Jānis Kanadā nodibināja koklētāju kopu *Monreālas koklētājas-daiņotājas*, un vecāku ietekmē visi pieci Dindzānu bērni dziedāja koros, dejoja tautasdejas, piedalījās dziesmu svētkos. Vecākā ģimenē ir Baiba, bet Sarma – jaunākā. Pa vidu abi brāļi – Vincents un Andris, māsa Renāte, arī viņa šovasar baudīja XXVI Dziesmu un XVI Deju svētkus. Taču neviens no viņiem dzīvespriekā un uzņēmībā nevar mēroties ar Sarmu – viņa kopš bērnības ne tikai runā latviski un pat latgaliski, bet arī dzied, dejo, spēlē kokli, cenšoties latvietību ieaudzināt savos bērnos.

Andrejs Jansons mani gaiņa 10 gadus, lai nāku dziedāt uz Nujorkas korī, bet es nevarēju, jo koris notika svētdienā. Bet mums tā bija vienīgā brīvā diena, bērniem sports, Pīters mūžīgi prom. Andrejs teica, lai es bērnus nēmu līdzi, bet mēģinājums no 11 līdz 4 viņiem būtu par traku! Protams, es gribēju

dziedāt, bet man bija jāpagaida, lai bērni drusku paaugas.

Tev pašai gājis kā tautasdziesmā – „dziedot dzimu, dziedot augu”...

Nu ja, kokli spēlēju kopš piecu gadu vecuma. Tad 1976. gadā pārcēlāmies uz Hamiltonu, jo tētis dabūja labāku darbu, arī turpināju spēlēt. Gājām latviešu skolā, dejojām *Vainadziņā*, kas dejo arī svētkos šeit šovasar.

nemaz nav vajadzīgi?

Man liekas, ka visus šos gadus, nesaņēmuši no Latvijas valdības ne centa, esam varējuši uzrīkot pat latviskākus un tradicionālākus svētkus. Nākamie būs Kanadā 2019. gadā, bet tikko dzirēju par kādiem Eiropas latviešu dziesmu svētkiem Īrijā. Vai tad reiz nebeigties šī šķirošana: mēs un jūs? Pasaules latviešu dienu koņu koncertā

uzturējām savu latvietību līdz pat maniem bērniem, kas nav pilnīgi latvieši.

Latvijas latviešiem, pieradinātiem pie valsts un pašvaldību atbalstu, ir grūti saprast, kā var dziedāt korī vai dejot, ja pašam par visu jāmaksā, ne tikai jāveltī laiks mēģinājumiem un koncertiem.

Andrejs Jansons, vadīdams Nujorkas latviešu korī, jau

vēkus, kas grib būt daļa no koņa, līdz ar to daļa no Latvijas. Šī iespēja būt kopā un runāt latviski daudziem ir ļoti nozīmīga.

Latvijā sprīž, ka kori varētu ieviest skolā par obligātu mācību stundu.

Pilnīgi atbalstu. Amerikā arī „atklāj”, ka dziedāt un spēlēt instrumentu ir tik svarīgi smadzeņu attīstībai, bet to nevar iemācīties parastajā skolā, jāiet uz speciālām. Mums, latviešiem, tas nāk viegli, jo ir koņu, mūzikas un dziedāšanas kultūra. Ne velti Atmodā stāvējām nevis ar šautenēm, bet dziesmām. Dziesma ir daļa no tā, kas mēs esam.

Patiesībā arī Latvijā tagad latvietību nav viegli uzturēt, sevišķi jauniešiem, kam visa pasaule ietilpst telefonā.

Mana vecākā meita tagad studē Londonā jau divus gadus un dzied korī pie Lilijas Zobens. Dzied arī viņas draudzene no Amerikas, abas satikās Gaizezera vasaras vidusskolā. Viņas satiek ļoti daudzus no Latvijas izbraukušus latviešus, un mani uztrauc izbraukušo attieksme – lādēt Latviju. Sūdzēties, ka te nekā nav, ka nevar dabūt darbu? Es esmu dzirdējusi pilnīgi pretējo, ka te ir darbs, bet nav, kas strādā. Man liekas, ka jāpiespiež sevi, jāņem jebkurišs darbs, jāstrādā, jāmācās – nekas jau nekrītis no gaisa. Var jau strādāt Anglijā fabrikā vai veikalā – nu, labi, ja var sapelnīt un patik. Bet viņiem ir bērni, kas, nodzīvojuši piecus gadus Anglijā, vairs nerunā latviski! Kā tad mani vecāki? Es nerunāju angļiski, kad sāku iet skolā, tur ari to iemācījos. Iemācījos arī runāt franciski, jo dzīvoju Monreālā. Tad iemācījos vāciski, jo dzīvoju Vācijā. Arī krieviski, kad dzīvoju Latvijā, vismaz alfabetu un pat dažus rupjos vārdus. Bet nevaru saprast, kā, nonākušam Anglijā, Latvija var palikt tik mazvarīga.

Tev pašai nebija iespēju palikt Latvijā, jo tavs vīrs dara īpašu darbu, kādu Latvijā viņš nevarētu atrast.

Pīters jau vairāk nekā 30 gadus ir korespondents CBS, vienā no trim galvenajām ASV raidstacijām. Mēs satikāmies, kad viņš dzīvoja Londonā – bija ārzemju korespondents; ir dzīvojis arī Maskavā, taisīja reportāžas no Liča kaņa Irākā. Tad pārcēlāmies uz Nujorku, jo viņam piedāvāja veidot pārraides seriālu *CBS 48 hours* par slepkavību noslēpumiem Amerikā. Viņš vāc materiālu vienlaikus vairākām sērijām, ceļo pa visu pasauli. Viņam var pievzvanīt, ka rīt cilvēks gatavs intervijai, un ir jābrauc. Un darba dēļ Pīters nevarēja atlidot uz Simtgades Dziesmu svētkiem, par ko viņam ir ļoti zēl, jo tieši Rigā satikāmies pirms 29 gadiem. Latvija viņam ir ļoti īpaša vieta, kur ir saknes man un mūsu bērniem. Ir drusku iemācījies latviešu valodu, palīdzējis bērnus vadāt uz latviešu skolu; cik vien iespējams, piedalās (turpināts 7. lpp.)

Nujorkas latviešu koris Skonto stadionā 2018. gada vasarā Dziesmu svētkos // FOTO: Kristīna Van Sant

Sarma un Kristīna // FOTO: Adams Wilems

Es koklēju, dziedāju korī *Jaunbalss* pie Daces Šmites. Un visus tos gadus, kad mācījos Toronto, dejoju gan *Daugavīnā*, gan *Dīždanci*. Katru vakaru bija, ko darīt, un paldies maniem vecākiem, kas zināja, cik svarīgi bērnus tajā visā iesaistīt, lai viņi saprastu, ko latvietība viņiem turpmāk nozīmēs.

Ir dzirdētas balsis, jautājot – vai tad nepietiek ar dziesmu un deju svētkiem Latvijā? Vai būt ārzemju dziesmu svētki

3. jūlijā Vērmanes dārzā kultūras ministre Dace Melbārde izteicās, ka tāda „mēs” un „jūs” vairs nav, taču šeit mēs tomēr tiekam dalīti. Tāpat kā A un B kategorijas korī, jo visiem sēdvietu estrādē nepietiek un dažiem korīem bija jāstāv kājās uz bruģa.

Man nepatik vārds „diaspora”. Es neesmu diaspora, jo mani vecāki tika aizdzīti no dzimtenes, viņiem bija jāglābj savas dzīvības un jāiet trimdā. Un pa tiem četrdesmit gadiem mēs

sābiedrībā arī jūtama kāda „rīvēšanās”?

Vismaz ne mūsu korī, kas pastāv jau 60 gadus. Mums ir ģimenes koris, kuŗā dzied jau trešā paaudze. Arī nelatvieši, piemēram, Sandras Gendrikovas vīrs un pameita – abi vācieši. Dzied amerikāni un Latvijas latvieši, kuŗi uz laiku strādā vai mācās Nujorkā. Korī esam kā viena liela ģimene. Pieņemam visus, un mums nav balss pārbaudījumu – neatraidīsim cil-

POLS GOUBLS*

Kad Latvijas Okupācijas mūzejs vēra durvis pirms 25 gadiem, tikai paši jaunākie Latvijas ļaudis neatcerējās okupāciju. Lielajam iedzīvotāju vairākumam viņu pašu rūgtā pieredze atsauc atmiņā okupācijas nozīmi. Viņi bija pieredzējuši savu tuvāko un draugu ciešanas, deportācijas un pat nāvi. Viņiem nebija jāstāsta, ko nozīmē okupācija. Viņiem bija tikai jāatsauc atmiņā tos piecdesmit gadus ilgos šausmu aspektus, kas viņus nebija skāruši tieši vai kas viņiem bija aizmirsušies.

Tie bija svarīgi uzdevumi, un Latvijas Okupācijas mūzejs spēleja nozīmīgu lomu, lai tos veiktu. Neviena cita institūcija Latvijā nav darījusi tik daudz, lai gādātu, ka latvieši un viņu draugi atceras, kas notika un kāpēc. Un tāpēc neviena cita institūcija nav darījusi tik daudz, lai gādātu, ka okupācijas šausmas nekad neaizmirstos. Tā savukārt ir galvenā gandrīz drošā garantija, ka tās neatkārtosies.

Tajā pašā laikā ir svarīgi atgādināt, ka Latvijas Okupācijas mūzeja un Latvijas tautas dzīvē pirmie 25 gadi nav tik svarīgi kā

nākamie. Laikam paejot, to cilvēku skaits, kam ir tieša okupācijas pieredze vai zināšanas, mūsdienās ir kļuvis mazāks nekā jebkad agrāk. Tie, kas bija 21 gadu veci, kad okupācija beidzās 1991. gadā, tagad snieguši teju 50 gadu vecumu. Tas nozīmē, ka aptuveni tikai vienam no četriem ir tādas tiesas atmiņas par okupāciju, kādās bija gandrīz ikvienam, kad mūzejs vēra savas durvis.

Tik tiešām, zinām, ka pienāks laiks, kad Latvijā nebūs vairs neviena, kam ir tiešas personīgas atmiņas par okupāciju. Un mēs visi ceram, ka Latvija un tās tauta nekad nebūs atkal pakļauta okupācijai. Tāpēc daudzi tagad teic, ka ir laiks okupācijas laika šausmas atstāt pagātnē un koncentrēties uz tagadni un nākotni vai pat mainīt mūzeja vēstījumu no okupācijas būtības dokumentēšanas uz Latvijas tautas un tās draugu uzvaru pār okupāciju. Lai gan nevienam nebūtu jāsamazina uzvaras nozīme, ir svarīgi iemesli, kāpēc Latvijas Okupācijas mūzejs nedrīkst nekad mainīt savu misiju un kāpēc

šī misija un mūzeja sākotnējais nolūks ir svarīgāki tagad nekā jebkad agrāk.

Pirma iemeslu esmu jau minējis. Ar katru aizejošo gadu samazinās to cilvēku skaits, kurš ir tieša okupācijas pieredze un atmiņas. Drīz tādu vairs nebūs. Tas nozīmē, ka mūzejam jāuztur dzīvas šīs atmiņas. 1993. gadā mūzeja uzdevums bija sakopot latviešu atmiņas par okupāciju, bet tagad tam jāuzņemas atbildība, ka latvieši un pasaule okupāciju neaizmirst. Tas nav viegls uzdevums laikā, kad daudzi Latvijā un it sevišķi ārzemēs mudina ļaudis skatīties uz priekšu un ne atpakaļ: pārvarēt pagātni, to aizmirst. Šādiem mudinājumiem jāpretojas, jo tie var tikai pieaugt un apdraudēt okupācijas izpratni to vidū, kas ir par jauniem, lai to atcerētos. Ja tas notiks, latvieši aizmirsis vienu no tiem nacionālajiem pārdzīvojumiem, kas tos veidoja par tiem, kas viņi ir, un viņi zaudēs ceļa zīmes, kas nepieciešamas tālākajam ceļam. Saglabāt atmiņu ir Okupācijas mūzeja uzdevums.

Otrs iemesls ir vēl daudz svarīgāks. Paejot laikam, cilvēki neizbēgami maina pagātni. Diezgan bieži viņi notikumus iztēlo maigākus nekā tie bija, iestāstot sev un citiem, kurš ir vairāk nekā gatavi dzirdēt, ka pagātnes notikumi nebija tik svarīgi vai tik briesmīgi, kā tos iztēlo "vecie ļaudis". Vai pretēji – viņi attīsta stāstu, kurā pagātnē tēlota drūmāka, nekā tā bija, visu uzmanību veltot upuriem, nevis latviešu patriotu varonīgajiem centieniem pretoties. Ar savām izstādēm un ar savu darbību Latvijas skolās un sabiedrībā mūzejs var palīdzēt novērst šos divus apdraudējumus. Okupācijas vēsture ir un vienmēr būs ne tikai vēsture par padomju Krievijas īstenoto apspiešanas un iznīcināšanas politiku, bet arī stāsts par latviešiem, jauniem un veciem, pazīstamiem un nepazīstamiem, kurš uzturēja dzīvu sapni par Latviju. To aizmirst būtu sliktāk nekā aizmirst okupācijas šausmas.

Trešais iemesls ir vienkāršs. Nav neviena cita, kas varētu veikt šo darbu. Arvien mazāk

cilvēku un institūciju runā par okupāciju. Arvien mazāk grāmatu stāsta par to, kas toreiz notika un kāpēc. Un arvien mazākam Latvijas apmeklētāju skaitam ir kāda cita vieta, kur uzzināt par okupāciju. Latvijas Okupācijas mūzejs ir teju vienīgā vieta, un nākamajos gadu desmitos tā kļūs vienīgā. Tas nedrīkst būt iemesls padoties un mainīt mūzeja misiju. Tā vietā jādubulto spēki un jāgādā, ka mūzeja sākotnējā misija paliek nemainīga: atcerēties un atgādināt to, kas notika un kāpēc, turpināt parādīt padomju režima noziegumus Latvijā un cildināt Latvijas tautas apbrīnojamā pretošanos un izturību. Okupācijas mūzejā rādītie notikumi paliek dzīvi latviešu atmiņā uz mūžīgiem laikiem kā pote, kas pasargā no jebkuļas iespējas, ka tie jekad varētu atkārtoties.

* P. Goubla rakstisks sveiciens Okupācijas mūzeja 25. gadadienā.

DAIGA
MAZVĒRSĪTE,
Latvijas radio 2

(Turpināts no 6. lpp.)

visos latviešu sarīkojumos.

Jums visiem pieciem ir pašūdināti latviešu tautastēri.

Piters pat dejoja tautasdejas Londonas latviešu kopā, kad tur dzīvojām. Tagad nāk uz visiem maniem koncertiem, sēž 1. rindā un filmē, jo es ļoti bieži dziedu solo. Koŗa priekšnieces amatu es uzņēmos sakarā ar Latvijas Simtgadi, strādāju kopā ar Ilzi Kancāni. Mums gan neviens neko „nesedza” braukšanai uz Dziesmu svētkiem, dzīvojām, kur katrs bijām sarunājuši.

Kā Nujorkas koris tika galā ar Dziesmu svētku repertuaru?

Par laimi, šogad viss ir ierakstīts, notis un vārdi, var klaušties un mācīties. Turklat mūsu diriģente iespēlēja katrai balsij savu partiju. Mēs arī mēģinām daudz.

Esmu vienisprātis ar Intu Teterovski, ka galvenais ir mūsu tautasdziesmas. Un cilvēkiem Latvija un ārpus Latvijas dziesmu svētkos gribas dzirdēt tās dziesmas, ko viņi mil. ļoti patik „Gērbies saule sudrabota”, ko dziedājām Vermanes dārzā. Protams, „Saule, Pērkons, Daugava” ir iemīlota. Mani apmierina šī gada repertuārs, kur ir daži grūti, daži skaisti gabali.

Jums tērpus nešuj par pašvaldības naudu.

Katram ir savas novada tautastēri. Dažos koncertos dāmas velk melnas kleitas un vīri

– melnus uzvalkus, tādu sevišķu tērpu mums nav. Tā kā esam Nujorkas pavalsts koris, mūsu diriģente Laura pavada daudz laika, rakstot projektus un pieprasot naudu no pavalsts, un esam šo to saņēmuši, jo ir paredzēts budžets kultūrai. No koncertiem gan neko nepelnām, tikai sedzam izdevumus.

Jūs darbojaties saskaņā ar pirmā perioda Dziesmu svētku modeli, kad kori balstījās uz kopējo entuziasmu un bileses koncertos tika pārdotas, lai segtu rikošanas izdevumus. Tagad Dziesmu svētkos tiek ieguldīti miljoni.

Jā, milzīga nauda, kur tā tiek ņemta? Taču es nevaru iedomāties, ka Kanadas dziesmu svētkos, kas darbojušies 60 gados, mums kāds no valsts noteiktu – kad, kur, kā un cik! Bet mums arī neko nemaksā no valsts, un es tā arī uzaugu – spēlēju kokli sešu gadu vecumā un biju jaunākā dziesmu svētku dalībniece. Gaidām visus nākamās Toronto. Es arī vēl esmu Kanadas pilsone, man ir Kanadas un Latvijas pases. Brauksim ar Nujorkas kori, un sabrauks latvieši no visurienes. Mēs esam visur un ietekmējam zemes, kur esam. Tas ir super, ka varam aizbraukt uz Austrāliju un tur ir draugi, ar kuriem runāt un dziedāt latviski. Tā ir tā lielā bagātība, ko esam saņēmuši no mūsu kultūras, tradīcijām. Būt latvieiti – tā nav pat mana

izvēle, bet es tā esmu! Latvijas latviešiem to ir grūti iedomāties – nākt no cituriennes, dziedāt, dejot, mācīt latviešu valodu saviem bērniem. Valodu, kurā runā 2 miljoni. Jā, bet runā visā pasaule.

Par latviešu vienotību runājot – svētku dalībniekiem veltītajā koncertā Skonto stadionā nedziedāja neviens trimdas jeb „ārlatvietis”, un viss šovs bija veltījums Latvijas populārās mūzikas attīstībai. Ari koncertu programmās maz pārstāvēts trimdinieku devums. Laikam rīkotājiem nelikās, ka tas būtu svarīgi.

Man jau patik, kā Šipsi dzied savu dziesmu Pilnīgi viens, bet tā šovu lieta mums ir drusku sveša, neiet pie sirds. Būtu bijis interesanti uzaicināt Akaci vai Kristapu Grasi.

Tu varētu ne sliktāk par Imantu Dimantu koklēt un dziedāt.

Būtu jauki kādu mazu folkloras grupiņu izveidot un pabraukāt. Šopavasar dziedāju Nujorkā duetā ar Ivaru Stoninu Raimonda Paula dziesmas. Mēs varētu kāzās un ballītēs uzstāties, tad uz Latviju tūrē atbraukt kā Nujorkas Nora un Viktori!

Kā tev liekas – kas kopumā šais gados Latvijā mainījies uz labu?

Rīgā ir ļoti daudz ārzemnieku, dzird angļu, vācu valodu. Mazāk krievu. Atbraucot vienmēr redz kaut ko jaunu – bibliotēku,

Sarmas latviskā bagātība – valoda un dziesma!

mākslu, ārzemju klases restorānus, bet, galvenais, mūsu starptautiskās klases korus. Latvija ir mūsu „zaļā zeme” – daba,

garīgs ēdiens, skaistums, pilsetas ir sakoptas, sevišķi Rīga. Viss ir pozitīvi, ja vien būtu labāki ceļi.

Sarma (no labās), Ilze Kancāne, Sandra Gendrikova-Bayer gatavojas dziesmu svētku gājenam // FOTO: Adams Wilems

Dziesmu svētku atskanās

Kas ir virtuālais koris?

Plašsaziņu līdzekļu aptaujā par XXVI Vispārējo latviešu Dziesmu un XVI Deju svētku emocionālo pacēlumu asprātīgu apzīmējumu izteicis viesis no Sidnejas –Austrālijas latviešu 55. Kultūras dienu vadītājs **Jānis Čečiņš** – Viņš konferencē stāstījis, ka ikgadējās kultūras dienas ir Austrālijas latviešu Dziesmu svētki un **ielā latviskuma pote**. Pirms kāda laika Sidnejā darbojties pārtraucis jauktais koris, bet pirms svētkiem 30 dziedāt griebētāji atkal sapulcējušies kopā un kļuvuši par daļu no Austrālijas virtuālā koņa *Ātbalss*. Virtuālais koris – tas nozīmē, ka cilvēki no ieskaņojumiem paši iemācās dziesmas un nedēļas nogalēs samēģina kopā. Melburnā pirms diviem gadiem nodibinājies vīrus koris *Veseris*, kas atbraucis uz Rīgu.

Kaut celā paitet piecas stundas...

Stokholmas latviešu koņa dalīniekiem **Jurim Zariņam** prieks, ka latvieši dzied ne tikai Rīgā, Latvijā, bet visā pasaulē – Stok-

holmā, Oslo, Amerikā. Stokholmas koris bijis Dziesmu svētku dalīnieks jau 2013. gadā. Zariņam tā dziesmu būšana ļoti patik un ir svarīgi piedalities. Kaut arī celā lidz Stokholmai paitet piecas stundas, lai piedalitos mēģinājumos, Juris vienmēr ir klāt. Atalgojums tam visam ir emocijas Latvijas Simtgades svētkos. Viņa vēlējums – lai nākotnē valsts divsimtgade tikt svinēta tikpat vērienīgi!

Astonārpus stundas pie datora...

Konferences „Latvieši pasaule – piederigi Latvijai” dalībniece **Ingrīda Jansone** no ASV stāsta, ka šogad Ņujorkā notiek simts sarīkojumu par godu Latvijas Simtgadei. Koncertēt un spēlēt teātri brauc viesi no Latvijas. Vislielākā pateicība Latvijai par atbalstu diasporai. Ingrīda astonārpus stundas nosēdējusi pie datora, lai dabūtu billetes uz Dziesmu un Deju svētkiem. Garīgās mūzikas koncerts Domā bijis saviļnojošs un fantastisks: „Visiem novēlu turpināt kopt latviskās tradīcijas un saglabāt svēto latvisko mantojumu!”

Kā igauņi kļuva par latviešu Dziesmu un Deju svētku dalīniekiem

Igaunu dejotāji no pierobežas Hānjas ciemata it kā pa jokam, it kā nopietni pirms pāris gadiem apnēmās tikt uz latviešu deju svētkiem. Palīdzot latviešu draugiem, viņiem tas patiesām izdevās – igauņi startēja kā Veclaienes deju kopa *Korneti*.

Tas sākās kā joks. Jokojāmies, ka Somijas svētkos esam piedalījušies, īgaunijas arī, vajadzētu arī pie kaimiņiem latviešiem,” stāstīja deju kopas *Korneti* dalīnieks Aigars Tūsiss. Savukārt *Korneti* dalīnieks Sulevs Krāms min:

“Esam īgaunijā bijuši dažādos festivālos, pasaule dažādās vietās,

tāpēc tas šķita kā izaicinājums. Līdztekus īgaunu vadītājai Ulvi Tomikai latviešu dejas sāka mācīt Einārs Strapčāns no Jaunalūksnes, palīdzēt īgauniem tikt uz Daugavas stadionu kā misiju uztvēra Veclaienes Tautas nama vadītāja Maija Rozīte. Tā tika dibināta Veclaienes vecākās pāaudzes deju kopa *Korneti*, kurā dejo deviņi pāri. Latviešu dejas mācoties, īgauniem visvairāk noguruši ikšķi. Lai gan novadā visi zinājuši, ka *Korneti* patiesībā ir igauņi, skatēs tomēr raudzīja, vai komisija šo mazo blēdību nemanīs. “Nervozēju, ka tik nepamanā. Skatījos, kā žūrija reāgē, vai saprot, ka tie ir īgauni

vai ne. Ka tik mūsu viltību ne-pamana,” stāstīja Rozīte. “Nekādas maskēšanās jau nebija. Apģērbā varbūt puišiem vestes atšķirās, meitenēm šis tas. Bet kopumā tā taču ir vecā Livonija,” sacīja Tūsiss. “Visvairāk atbalstu saņemam no citiem latviešu dejotājiem. Viņi ir ļoti draudzīgi. Ja īgauniem var just savstarpēju konkurenci, bet latviešu grupas vienmēr sakā, ka ir labi. Ja paši uz sevi lamājamies un mums liekas, ka bija slīkti, latvieši uzmundrinās.

Īgaunī solījušies arī turpmāk uzstāties kā *Korneti*, arī šovasar gaidāmajos novada plaujas svētkos.

Zigmars Liepiņš, Jānis Peters un Māra Zālīte

Japāņu koris dzied tikai latviski

Vai pamanijāt, ka Dziesmu un Deju svētku dalīnieku vidū ir japāņi? Tālajā Uzlecošās saules zemē ir koris *Gaisma*, kas apgūst repertuāru, izturēja atlasi, piedalījās gājienā un kāpa uz skatuves Rīgā.

„Koristus vieno mīlestība pret dziedāšanu. Mēs apzināmies, ka latviešiem ir svarīgi dziedāt kopā, bet japāniem nav tāda konteksta,” Latvijas Radio raidījumā stāstīja Daiki Horiguči no Japānas.

Ziņas sakopojis

PĒTERIS KARLSONS

// FOTO: IMANTS URTĀNS

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

**Latvija
100 =**

Nacionālajā digitālajā
bibliotēkā tapusi
“Dziesmu svētku krātuve”

Sagaidot XXVI. Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI. Deju svētkus, Latvijas Nacionālajā digitālajā bibliotēkā ir izveidota jauna digitāla kollekcija “Dziesmu svētku krātuve” <https://dziesmusvetki.lnb.lv>. Tājā apkopoti daudzveidīgi materiāli par Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku vēsturi un attīstību laikā no svētku pirmsākumiem pirms 145 gadiem (1873. gadā) līdz pat mūsdienām. Kollekcija ir Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) un sadarbības partneru dāvana sabiedribai Latvijas valsts Simtgades Dziesmu un deju svētkos!

Kollekciju veido gandrīz 3000 digitalizētās kultūras vērtības – attēli, plakāti, fotografijas, publikācijas, svētku organizācijas dokumenti, nošu izdevumi, skanu ieraksti, virsdiriģēntu un virsvadītāju atmiņu stāsti un citi materiāli. Kollekciju veidojusi LNB sadarbībā ar Latvijas Nacionālo archīvu, Latvijas Nacionālo kultūras centru, Latvijas Radio, Rakstniecības un mūzikas mūzeju, Latvijas Nacionālo vēstures mūzeju, Madonas novadpētniecības un mākslas mūzeju, Rīgas Vēstures un kuģniecības mūzeju un Latvijas Universitātes Latvijas Vēstures institūta Etnografisko materiālu krātuvi. Kollekcija tapusi ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda un valsts budžeta finansiālu atbalstu.

Iestādīts trešais Latvijas
Simtgades ozols Kanādā

Atzīmējot Latvijas valstiskuma Simtgadi, 5. jūlijā Latvijas vēstnieks Kanādā Karlis Eichenbaums kopā ar Otavas mēru Džimu Watsonu (Jim Watson), pirmiedzīvotāju algonkinu pārstāvjiem, Baltijas-Ziemeļvalstu vēstniecību un Eiropas Savienības delegācijas vadību, Latviešu Nacionālās apvienības Kanādā prezidentu Andri Kesteri, Otavas ev. lut. Miera draudzes mācītāju Ilmāru Zvirgzdu, kā arī ar kuplu latviešu kopienas līdzdalību, Kanadas federalajā galvaspilsētā piedalījās svinīgā Simtgades ozola stādišanas ceremonijā.

Sarkanozols ir iestādīts Stratkonas parkā (Strathcona Park, Sandy Hill) skaitā vietā pie Rido (Rideau) upes.

Diasporas izglītotāju
forums 2018

Lai kopīgi meklētu atbildes uz jautājumiem, kādam jābūt latviskam mācību saturam diasporas

izglītībā, kā organizēt latvisko izglītību diasporai un sadarbību ar Latvijas institūcijām un kā piesaistīt dažādu vecumu bērnus, jauniešus un pieaugušos, Izglītības un zinātnes ministrija 10. jūlijā rikoja Diasporas izglītotāju forumu. Diasporas izglītotāju forums ir pirmreizējs notikums, kas tiek organizēts ar mērķi pulcēt ārvalstis dzīvojošus latviešus, nedēļas nogales skolu bērnu vecākus, izglītotājus un citus interesentus, kam rūp latviešu valodas un kultūras apguve ārvalstīs.

Atdzejotas dainas angļu valodā
Plaši izplatīts uzsvars, ka latviešu dainas nav iespējams atdzējot citās valodās, jo īpaši angļiski, taču ik gadsimta ceturksni kāds tulkotājs mēģina pierādīt pretējo, lai vismaz dalēji iepazīstinātu latviski nelašos ar latviešu folkloras maģisko speku, poētiku un latvieša unikālo dīvēseli.

Grāmatas “Dainas” vāks

Dainu izlase Ievas Auziņas Szentivanyi sakārtojumā un interpretācijā (viņa arī komentāru autore) pirmo reizi tik plašā apjomā piedāvā ieskatu latviešu tautas vērtību sistēmā. Grāmatas mākslinieks Zigmunds Lapsa.

Dainas apkopotas 12 nodalās – *Ancient Latvian Wisdom; Mother Dearest; The Role of Fathers; Virtues – or Lack Thereof; The Gift of Work and Song; Choosing a Spouse; Deargod; Love and Marriage; Love of Homeland; The Misery of Serfdom; At the End of Life; Character Sketches; Short Short Stories* – un raksturo senā latvieša dzīves ritumu, nozīmīgākos notikumus, arī aspirātību un humoru.

Dainas grāmatā publicētas paralēli latviešu un angļu valodā ar plašiem komentāriem angļu valodā, skaidrojot dainas minētās reālijas un paradumus.

Grāmatu meklē www.apgadmansards.lv, grāmatnīcas un bibliotēkās visā Latvijā. (Pēc laikraksta *Latvietis*). ***

Latviešu dizaineres
Annas Faniginas
gredzenu izstāde Atēnās

5. jūlijā vēsturiskās Atēnu Akropoles piekājē *Eleni Marneri Creative Gallery* tika atklāta latviešu dizaineres Annas Faniginas gredzenu izstāde. Šie gredzeni ir no “grieķu kollekcijs” un ir mākslinieces veltījums Senās Grieķijas kultūrai. Izstādes nosaukumā izmantotais “Kuģu saraksts” ir minēts Homēra eposa “Iliāda” otrajā dziedājumā, kurā uzskaitīti kuģi, kas bija sapulcējušies no visām

grieķu zemēm, lai iekārotu Troju. Lai arī izstāde pieredzējusi jau vairākus ceļojumus ārpus Latvijas, tās nonākšana Atēnās ir īpaši simboliska, jo ir kā atgriešanās pie Eiropas kultūras pirmavota.

Izstādē eksponētie gredzeni simbolizē kuģus, kas paliek uz rokas kā ceļabiedrs ikdienas prieku un rūpu viļņos. Unikālās rotas ir darinātas no sudraba un *electrum* (zelta un sudraba sakausējuma). Gredzenu “ūdenszīmes” ir to akmeņos iegravētie vēstījumi no sengrieķu eposiem. Tie atgādina par vienkāršām un nemainīgi būtiskām vērtībām dzīvē – mīlestību, prieku, draudzību, ceļavēju pilnās burās un nemītīgu virzību uz priekšu. Kollekcijai izvēlēti jūras tematikai atbilstošākie akmeņi – heiliatori, topāzi, kvarci un akvamarīni. Izstādes atklāšanā Latvijas vēstniecības darbinieki sveica mākslinieci Annu Fanigini un apsprieda iespēju gredzenus izrādīt arī Kiprā. Mākslinieces juvelierizstrādājumi tiek izmantoti Latvijas Simtgades publiskās diplomātijas ietvarā. Izstāde galerijā *Eleni Marneri Creative Gallery* būs apskatāma līdz 31. jūlijam.

Anna Fanigina ir rotu dizainere un zīmola *VERBA* radītāja. Pēc savas pirmās izglītības matemātikas pasniedzēja vēlāk absolvojusi arī metallmākslas dizaina nodalījumā Rīgas Lietišķās mākslas kolledžā. Kā dizainere piedalījusies daudzās mākslas izstādēs Latvijā, Lietuvā, Krievijā, Somijā, Vācijā un Italijā. Ne tikai Latvijas, bet arī Somijas un Krievijas dizaina un juveliermākslas konkursu laureāte, Sanktpēterburgas Ermitāžas Mūzeja antīkās nodalās archeoloģisko ekspedīciju dalībniece. Mākslinieces darbi atrodas Latvijas dekoratīvi lietišķās mākslas mūzejā un Luciano Benetona kolekcijā *Imago Mundi* Italijā.

Kairā skatās Latvijas gleznas

2. jūlijā par godu Latvijas Republikas proklamēšanas 100. gada dienai Latvijas vēstniecība Ēģiptē sadarbībā ar Ēģiptes Kultūras ministriju un Latvijas mākslas galeriju ASUNA svinīgi atvēra Latvijas mūsdienu gleznotāju izstādi. Izstādē ir izstādīti 13 Latvijas mūsdienu gleznotāju darbi. Izstādi atklāja Latvijas ārkārtējā un pilnvarotā vēstniece Ēģiptē Iveta Šulca, Ēģiptes Kultūras ministrijas Starptautisko kultūras attiecību departamenta vadītāja Dr. Heba Jusefa (Dr. Heba Youssef) un Latvijas mākslas galerijas ASUNA direktore Bārbala Gulbe. Vēstniece uzrunā uzsvēra kultūras vienojošo raksturu. 1918. gadā, latviešiem apvienojoties, tika dibināta Latvijas

VĒSTNIECĪBU ZINĀS

LIELBRITANIJA. Vēstniece Baiba Braže izplatījusi atklātu vēstuli par Latvijas pilsonu informēšanu *Brexit* procesā. “Godātie latviešu diasporas organizāciju, nedēļas nogales skolu, folkloras kopu, radošo grupu un mediju pārstāvji Apvienotajā Karalistē! Apvienotās Karalistes (AK) uzsāktais *Brexit* process ir aktuālizējis virknī praktisku jautājumu, kas ietekmēs arī AK dzīvojošo tautiešu ikdienas dzīvi. Latvijas valdība ir skaidri definējusi, ka viens no būtiskākajiem jautājumiem *Brexit* procesā ir turpmāka Latvijas pilsonu tiesību nodrošināšana AK. Sarežģītājā un smagajā sarunu procesā starp Eiropas Savienību (ES) un AK arī nepieciešamās prasības, lai šīs tiesības izmantotu. Tieši tāpēc vēlos aicināt Jūs personīgi izmantot savu lomu, kontaktus un zināšanas latviešu kopienā, lai AK dzīvojošie tautieši saņemtu patiesu informāciju un padomus par tiesībām un pienākumiem. Tikai ar mūsu kopīgiem spēkiem un sadarbību varēsim palīdzēt AK dzīvojošajiem Latvijas pilsoniem saņemt kvalitatīvu informāciju par tiesībām un pienākumiem, turpinot dzīvot, strādāt un mācīties AK. ES pilsonu tiesību nodrošināšana ir viens no būtiskiem jautājumiem, kurām vēstniecība vēlētos īpaši pievērsties arī ikgadējā diasporas organizāciju pārstāvju sanāksmē, kuļu provizoriiski plānojam rīkot š. g. 27. oktobrī. Ielūgumi un sanāksmes darba kārtība diasporas organizācijām tiks nosūtīti atsevišķi. Latvijas vēstniecība Apvienotajā Karalistē. Adrese: 45 Nottingham Place, London, W1U 5LY Telefons: +44 (0) 20 731 200 41; Fakss: 44 (0) 20 731 200 42; E-pasts: embassy.uk@mfa.gov.lv.

VĀCIJA. Satversmes tiesas tiesneši bija devušies oficiālā vizītē uz Vācijas pilsētu Karlsruhi, kur tikās ar Vācijas Federālās Konstitucionālās tiesas un Vācijas Federālās Augstākās tiesas tiesnešiem. Vizīte tika atklāta ar viesošanos Vācijas Federālājā Augstākājā tiesā. Tikšanās laikā Satversmes tiesas tiesnešiem bija iespēja detalizētāk izzināt Vācijas Federālās Augstākās tiesas lomu Vācijas tiesiskajā sistēmā, kā arī iepazīties ar minētās tiesas darba organizāciju. Tiesneši piedalījās kopīgā diskusijā par aktuāliem konstitūcionalo tiesību jautājumiem. Vizītes turpinājumā Vācijas Federālājā Konstitucionālājā tiesā notiks divas darba sesijas. Tājās tika diskutēts par četriem abu valstu konstitūcionalajām tiesām nozīmīgiem tematiem. Pirma darba sesiju vadīja Vācijas Federālās Konstitucionālās tiesas priekšsēdis Andreass Fosküle. Šajā sesijā tiesneši rūnāja par nacionālo konstitucionālo tiesu dialogu ar Eiropas tiesām, kā arī apsprieda Satversmes tiesas un Vācijas Federālās Konstitucionālās tiesas jaunākos nolēmumus.

MOLDOVA. Latvijas vēstnieks Moldovā Atis Lots atvadu vizītē tikās ar Moldovas Republikas prezidentu Igoru Dodonu. Sarunā vēstnieks uzsvēra, ka Latvija ir ES attīstības modeļa piekritēja un tā turpinās atbalstīt Moldovas Republiku, nododot savu ES integrācijas pieredzi. Vienlaikus A. Lots arī norādīja, ka tas ir pašas Moldovas ziņā, izvēlēties sev vēlamo attīstības virzienu un tempu, kas būs īpaši aktuāli š. g. rudeni gaidāmo parlamenta vēlēšanu kontekstā. Vēstnieks uzteica panākto progresu Pārdzīestras jautājuma noregulējuma procesā saistībā ar t.s. EDSO Berlīnes protokola nosacījumu izpildi. Moldovas prezidents pateicās vēstniekam par ieguldījumu abu valstu divpusējo attiecību veicināšanā un Latvijas atbalstu Moldovai divpusējo sadarbības projektu ietvaros, kā arī novēlēja veiksmi tālākajā diplomātiskajā dienestā. Atis Lots Latvijas ārkārtējā un pilnvarotā vēstnieka Moldovas Republikā amatū ieņem kopš 2016. gada 6. septembrā.

Italijas prezidents un
viņa meita apmeklē Latviju

Latviju valsts vizītē apmeklēja Italijas prezidents Serdžio Mattarella un viņa meita Laura Mattarella, kuļai ir Italijas pirmā lēdīja statuss un loma. Vizīte veltīta Latvijas valsts Simtgadei un iecerēts, ka tā stiprinās abu valstu divpusējas attiecības, kā arī sadarbību Eiropas Savienībā un NATO. Mattarella un Italijas pirmā lēdīja sākotnēji tikās ar Latvijas Valsts prezidentu Raimondu Vējonu un viņa kundzi Ivetu Vējonu, kam sekoja delegāciju tikšanās un ziedu nolikšana pie Brīvības pieminekļa. Vizītes ietvaros Latvijas Nacionālajā bibliotēkā (LNB) notika Italijas prezidenta un Italijas pirmās lēdījas grāmatas dāvināšanas ceremonija Tautas grāmatu plauktam, kā arī Italijas izstādes “Latvijas starptautiskā atzīšana” atklāšana.

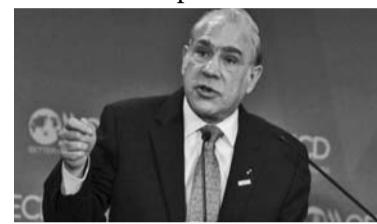
(Turpinājums 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

“Latvija augstu novērtē Italijas lomu neatkarīgas Latvijas izveidošanā un atjaunošanā un Italijas ieguldījumu mūsu valsts attīstībā un tās demokrātijas un tiesiskuma stiprināšanā, palīdzot Latvijai pievienoties Rietumu valstu saimei – gan NATO, gan ES, gan eirozonai. Mums ir jāturpina stiprināt Eiropas solidaritāti, veidojot vienotu, drošu un ekonomiski attīstītu Eiropu,” sacīja Raimonds Vējonis.

Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis Italijas prezidentam piešķīris Triju Zvaigžņu ordeņa I šķiru, ordeņa kēdi un iecēlis viņu par ordeņa lielkrusta komandieri, liecina Ordeņu kapitula paziņojums *Latvijas Vēstnesī*. Italijas pirmajai lēdijai tiks piešķirta Triju Zvaigžņu ordeņa I šķira, un viņa iecelta par ordeņa lielkrusta komandieri. Italijas prezidents un viņa meita apmeklēja izstādi “Ciao! Niklāvs Strunke Italiā. 20. gadsimta 20. gadi” Latvijas Nacionālajā mākslas mūzejā.

LDK generāldirektore Līga Meņģelsone uzsvēra, ka darba devēji aktīvi strādā pie sekojošu prioritāšu īstenošanas – konkurētspējas un produktivitātes paaugstināšana, kvalificēta darbaspēka pieejamība, maksas par elektroenerģiju samazināšana, veselības sistēmas reforma un sociāla dialoga stiprināšana. Esam gandarīti, ka LDK un OECD skatījums uz aktuāliem Latvijas ekonomikas un uzņēmējdarbibas jautājumiem un veicamiem darbiem sakrīt.

Latvijā ierodas Kanadas premjērministrs

10. jūlijā Latvijā darba vizitē ieradās Kanadas premjērministrs Džastins Trudo.

Tiekoties ar Ministru prezidentu Māri Kučinski, Trudo pārrunāja Latvijas un Kanadas turpmākās sadarbības iespējas, pievēršoties arī ekonomiskajai sadarbībai. Tika apspriesta gatavošanās NATO galotnū apspriedei (samitam) Brisele un Eiropas Savienības un Kanadas attiecības. Vizītes laikā Trudo tikās ar Valsts prezidentu Raimondu Vējoni un apmeklēja Kanadas karavīrus, kuri dienesta pienākumus pilda Latvijā NATO paplašinātās kārtībās kaujas grupas ietvaros.

Ādažu bazē izveido Daudzniecīnālo divīzijas “Ziemeļi” stābu

Īstenojot vienošanos Dānijas, Latvijas un Igaunijas starpā, Ādažu bazē tiks izveidots Daudzniecīnālo divīzijas “Ziemeļi” stābs, kas būs atbildīgs par aizsardzības plānošanu un īstenošanu Baltijas reģionā, aģentūru LETA informēja Aizsardzības ministrijas (AM) Militāri publisko attiecību departamenta pārstāve **Anete Gñeze**. Daudzniecīnālo divīzijas “Ziemeļi” stāba uzdevumi būs aizsardzības plānošana, militāro mācību un aktīvitāšu organizēšana un īstenošana, lai palielinātu iesaistīto valstu savstarpējo savietojamību un spēju kopīgi veikt aizsardzības uzdevumus. Jaunizeidotais stābs pilnībā atbilst NATO operacionālajai analīzei un būs daļa no NATO kopējās komandķēdes, kas būs atbildīgs par aizsardzību Baltijas reģionā.

Atklāta atjaunotā ģerboņu siena

Rīgā, pie ēkas Torņa ielā 4, Rīgas vicemērs Andris Ameriks, arhitekts Jānis Lejnieks un mākslinieks Leonards Laganovskis atklāja dekoratīvo sienu “Latvijas pilsētas un novadi valsts Simtgadei”. Siena ir visu Latvijas pašvaldību dāvinājums valstij nozīmīgajā jubilejā.

Panno (apgleznotā siena) ar Latvijas pilsētu un novadu ģerboņiem tapis pēc Rīgas domes un Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) iniciatīvas, un to gleznojis starptautiski pazīstamais latviešu mākslinieks Leonards Laganovskis. Siena pirmo reizi tika apgleznota 2005. gadā, taču pa šo laiku ir notikusi administratīvi teritoriālā reforma un daudzas pilsētas un novadi mainījuši savas admi-

nistrātīvās aprises, tāpēc Latvijas Simtgadē tapa ideja sienas gleznojumu atjaunot ar pašreizējiem ģerboniem. Kompozīciju vainago valsts ģerbonis, zem tā novietots valsts galvaspilsētas Rīgas ģerbonis un savulaik starptautiski atzītās Kurzemes hercogistes galvaspilsētas Jelgavas ģerbonis. Nākamajā rindā izkārtoti republikas pilsētu ģerboni, un tiem seko novadu ģerboni alfabētiskā secībā.

Ķinieši iepazīst dzintara noslēpumus

7. jūlijā, atzīmējot Latvijas Simtgadi Ķīnā, tika atklāta tekstilmākslinieces Ivetas Vecenānes un foto-

mākslinieka Andra Zēgnera kopīgi veidota izstāde “Dzintara noslēpumi” Mākslas kompleksa 798 galerijā *Xin Dong Cheng Space for Contemporary Art*, Pekinā.

Izstāde tika izvēlēta izstādišanai Ķīnā, jo viena no Latvijas dabas bagātībām ir saules akmens – dzintars, kas Ķīnā ir viens no Latvijas simboliem un ķīniešiem vēsturiski asociējas ar laimi, veiksmi un veselību. Izstāde ir kā akcents Latvijas Simtgadei, parādot Latvijas vēsturisko būtību un cildinot gadsimtu lokos loloto Latvijas dārgakmeni, ar to iepazīstinot Ķīnas iedzīvotājus un viesus. Izvēlētie mākslinieki A. Zēgners un I. Vecenāne reprezentē Latvijas mākslinieku izcilību pasaule.

Rīgā viesosies Tallinas un Vilnus kamerorķestri

Sveicot Baltijas valstis Simtgadē, to galvaspilsētu – Rīgas, Tallinas un Vilnus – orķestri apvienojušies koncertprogrammā “Simtgades skaņas”. Programma tiks atskanota Tallinā, Brīvības laukumā, 25. augustā, un Vilnā, Katedrāles laukumā, 22. septembrī. Koncerts Rīgā notiks Rīgas svētku ietvaros 18. augustā. Šogad aprit 25. gada diena kopš Rīgas, Tallinas un Vilnus sadarbības liguma parakstīšanas, un šajā laikā notikusi aktīva un veiksmīga Baltijas valstu galvaspilsētu sadarbība pilsētu atlīstības, drošības, satiksmes, architektūras, izglītības, kultūras un sporta jomā. Stiprinot sadarbību kultūrā, tiek rīkoti Baltijas galvaspilsētu orķestru koncerti. Programmā paredzētas katras kopas uzstāšanās koncerta pirmajā daļā un visu trīs orķestru kopspēle koncerta otrajā daļā.

Rumānijā pārrunā aktuālos ES un NATO jautājumus

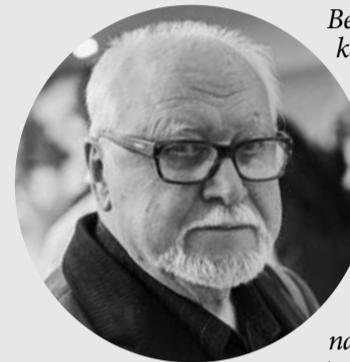
Ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs oficiālā vizitē apmeklēja Rumāniju, kur tikās ar savu kollegu, Rumānijas ārlietu ministru Teodoru Vjorelu Meleškanu (*Teodor Viorel Meleșcanu*), kā arī Rumānijas prezidentu Klausu Verneru

SPILGTS CITĀTS

Sauksim latviešus atpakaļ ar Dziesmu svētkiem...

Laikrakstā *Diena* publicēta Romāna Melniķa intervija ar latviešu kinorežisoru, aktieri, rakstnieku, gleznotāju, publicistu un sabiedrisko darbinieku **Jāni Streiču**.

Streičam tika jautāts par Latvijas būšanu Eiropā, bet galvenais – par Dziesmu un Deju svētkiem, latvisko identitāti utt. Streiča iestādā Dziesmu svētki ir garu stiprinoša kopā saiešana, svēta dieina, ko mums pagērē viens no desmit Dieva baušiem. Lai mēs apzināmies savu saikni ar Debesīm, lai stiprinātu savu garīgumu. Savs viedoklis Streičam ir ari par Svētku noslēguma koncertu. Kādam tam jābūt? Mūsu lasītājiem sniedzam fragmentu no intervijas.

Bet ziniet, kas mani skumdina? Tas, kādas problēmas saistīs ar noslēguma koncertu. Aplāmība tajā, ka nav pareizi noteikts, kas īsti ir šis noslēguma koncerts. Līdz ar to mainī kā gribi tos biješu izplatītājus, tas pats vien būs. Ja automāšinā ir piecas sēdvietas, tur 50 cilvēkus neieliksi. Nemot vērā valstisko nozīmi, sakrālo nozīmi nācijai latviskuma stiprināšanai, Dziesmu svētku noslēguma koncertam jābūt kā valsts svinīgajam aktam ar visas valdības, visas Saeimas piedalīšanos.

Vieniem obligāti ir jāpiedalās Dziesmu un Deju svētku noslēguma svinībās kā valsts nozīmes aktā. Ieeja šajā sarīkojumā jāorganizē ar ielūgumiem Prezidenta kancelejas pārraudzībā. Ielūgums uz šim svinībām ir pielīdzināms Valsts prezidenta apbalvojumam par īpašiem noplēniem. Protams, jāaicina arī ārzemju viesi, tajā skaitā ārzemēs (arī gan Īrijā, gan Sibīrijā) dzīvojošie latvieši – lai jūt, ka tiek gaidīti dzimtenē. Saucam latviešus arī tādā veidā atpakaļ! Tāpat arī mākslas eksperti jāaicina. Pārējie var norisi vērot televīzijā.

Un vēl. Lielajā gājienā redzējām, ka politiķu tribīnes stāv patukšas. Milie, reizi piecos gados ziedojet savu laiku, Valsts prezident, esi ar gājiena dalībniekiem visu dienu, Ministru prezident, visu dienu tev tur jābūt! Tāpat kā svētku dalībniekiem, arī jums Saeimas deputāti, ministri, šai jābūt darba dienai un jums jāatrodas pie gājiena dalībniekiem. Jāiet pie cilvēkiem runāties un ik-vienam lai ir iespēja pie jums pieiet, ar jums aprūnāties. Nebaidieties, nekādi terroristi te nav, neesat tik nozīmīgi. Esmu pārliecināts, ka viņi ir gatavi piedalīties, ja tā būs valsts nozīmes svinīgā ceremonija, nevis biznesa koncersts vien. Nav vajadzīgi ne referāti, ne runas. Jāskan dziesmai. Svarīgumu noteiks klausītāju valstiskais un starptautiskais svars.

Johannisu (*Klaus Iohannis*) un premjērministri Vjoriku Denčili (*Viorica Dăncilă*).

Amatpersonas bija vienisprātis, ka abām valstīm ir labas un draudzīgas attiecības visos līmenos, taču nepieciešams stiprināt ēkonominisko sadarbību, kā potenciālu sadarbības jomu izceļot viedās technoloģijas. Sarunā ar Rumānijas ārlietu ministru abas puses vienojās strādāt, organizējot biznesa forumu tuvākajā nākotnē. Kā būtisku praktiskās sadarbības jomu E. Rinkēvičs uzsvera iespēju palaipnītātās sadarbību kiberdrošības un kiberaizsardzības jautājumos. Sarunās ar Rumānijas amatpersonām E. Rinkēvičs pārrunāja drošības politikas jautājumus, īpašu uzmanību pievēršot gaidāmajam NATO samitam. E. Rinkēvičs uzsvera, ka drošības izaicināju-

Latvijas armijas dzimšanas dienā apmeklē Ādažu bazi

10. jūlijā, Latvijas armijas 99. dzimšanas dienā, Ādažu bazi apmeklēja Ministru prezidents Māris Kučinskis, Kanadas premjērministrs Džastins Trudo (*Justin Trudeau*), aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, Kanadas aizsardzības ministrs Hardžits Sadžans (*Harjit Sajjan*), Kanadas ārlietu ministre Kristīja Frilanda (*Chrystia Freeland*), Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš un Kanadas Bruņoto spēku komandieris ģenerālis Džonatans Vānss (*Jonathan H. Vance*).

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

FRANKS
GORDONS

Vienatnē! Te nu, var teikt, tas suns ir aprakts.

Pēc NATO virsotņu apspriedes – Briselē 11. un 12. jūlijā – paredzēta ASV prezidenta Donalds Trampa un Krievijas prezidenta Vladimira Putina tikšanās Helsinkos 16. jūlijā. Līdzās oficiālajām sarunām ar padomnieku un ekspertu piedalīšanos Donalds Tramps pauž vēlmi sarunāties ar Vladimиру Putinu vienatnē. Tā ir Trampa iniciatīva, kas ārpusniekiem – un ne tikai – šķiet divaina, pat mistiska. Atgādināsim šo abu prezidentu raksturīgās īpašības: Tramps ir impulsīvs un neaprēķināms, Putins ir rūdīts un mērķtiecīgs.

Caur pagātnes miglu manā atmiņā pavīd ASV prezidents

Franklins Delano Rūzvelts, kurām Jaltā 1945. gada pavasarī Jossifs Staļins rādījās kā *uncle Joe* – tēvocis Džo, ar kuŗu, veidojot pēckara pasauli, varēšot sastrādāties. Čur, atkāpīes, sātan, tas ir nelabs rēgs...

Jā, kāpēc obligāti jārunājas vienatnē? Trampu – Amerika vēl nav diktātūra – kā čūskas apvij apsūdzības un pierādījumi, kas liecina, ka viņš 2016. gada 8. novembrī tīcis ievēlēts par ASV prezidentu, pateicoties (te šis vārds ir īsti vietā) Kremļa rosibai, stūtējot viņa kandidātūru, nomēnojot viņa konkurenti Hilariju Klintoni, liekot lietā manipulatorus un hakerus, kā arī šantāžu kaut kādu senu sakaru un darījumu dēļ.

Donaldu Trampu tas žņaudz, un te nu viņam vajadzīga intima saruna ar Putinu vienatnē – kā vīram ar vīru, vīrietim ar vīreti.

Kādas ir Donalds Trampa attiecības ar NATO, kuŗā Latvija ietilpst kā dalībvalsts?

NATO Briseles saieta gaidās šai sakarā ir vērts zināt, ko izcīlā vēsturniece un publiciste Anna Epelbauma raksta avīzē *Washington Post*. Viņa savai apcerēi likusi virsrakstu, kas visu izsaka: "Tramps ienīst starptautiskās organizācijas, kurās veido ASV bagātības, uzplaukuma un militārā spēka pamatu." Epelbauma apvaksta, cik rupji Tramps uzvedās nesenajā G7 ("ielā septiņnieka") sāietā. Tajā viņš teica, ka NATO esot Savienotajam Valstīm "pā-

rāk dārga". Tramps lika saprast, ka viņš vienādi zemu vērtē gan NATO, gan WTO (Pasaules tirdzniecības organizāciju), gan Eiropas Savienību.

Anna Epelbauma uzsver: "Pirma reizi kopš 1945. gada Eiropai ir darišana ar ASV prezidentu, kuŗam ir fundamentāli atšķirīgs uzskats par Amerikas starptautisko lomu. Tramps vairāk negrib, lai ASV būtu Rietumu galvenais organizējošais spēks." Tramps, raksta Epelbauma, varētu izmantot savu tikšanos ar Putinu, lai iebiedētu britus, vāciešus un vienus, kuriem liek bažīties Krievijas agresīvā uzvedībā, un piespiest tos darīt to, ko viņš grib – jebkurā jomā. Varbūt Tramps šantažēs vāciešus, prasot no viņiem iznī-

cināt pašmāju auto industriju, citādi amerikānu karaspēks nepaliks Heidelbergā. Kas attiecas uz mazākām valstīm – Igauniju, Lietuvu – tām neveicas: tām nav pietiekamu trumpju, lai kaulētos šajā jaunajā pokerā spēlē, un tās varēs iztīgot (!) Putinam – ja viņš tās gribēsot – par lētu maksu...

Un te nu *Neatkarīgajā Rīta Avīzē* (NRA) izsakās Bēns Latkovskis un jau virsrakstā vaicā: "Vai Trampa un Putina draudzība apdraud Latvijas drošību?" Un raksta nobeigumā atbild: "No Latvijas drošības viedokļa Putina draudzība ar Trampu mums varētu būt izdevīga."

Redzēsim, kādas sekas būs Trampa un Putina intimajai sarunai vienatnē – bez lieciniekiem.

SALLIJA
BENFELDE

Latvijas Simtgades Dziesmu un deju svētki izskandēti. Viskuplāk apmeklētie, visskaistākie, vismieglīgākie – tā dalībnieki, skatītāji, medīki un policija tos vērtē. 43 219 dalībnieku, aptuveni pusmiljons koncertos klātesošie skatītāji un klausītāji. Deju lieluzvedumu "Māras zeme" nodejoja 18 tūkstoši, bet Dziesmu svētku lielajā noslēguma koncertā Mežaparkā "Pa zvaigžņu ceļu" kopkoris pulcēja 16 500 dziedātāju, un Mežaparka noslēguma koncerts un sadziedāšanās nakts gārumā pulcēja visu laiku lielāko dalībnieku un apmeklētāju skaitu – 67 253 cilvēkus. Tomēr skaitī, kaut iespaidīgi, tāpat kā stāsti un videoieraksti nespēj pilnībā atainot to spēku, kas plūda no lielā kopkoņa. Klausoties skudriņas skreja pa muguru, un dziesmas likās kā milzu paisums, kas paņem sev visu līdzi. TV tiešraide gan ļāva redzēt, ka ar asarām acīs bija gan dziedātāji, gan klausītāji. Šķiet, tāda kopības, spēka un prieka sajūta jau bija piemirsies, arī Rīga svētku nedēļā bija kļuvusi latviska, krāsaina un priečīga. "Idealā Latvija" – tā daudzi saņemēji par aizvadīto svētku nedēļu.

Protams, profesionālu vērtējumi par programmu, dziesmu un deju izpildījumu, tāpat par svētku organizēšanu vēl būs, tomēr nozīmīgākais ir tas, kas ar mums notika. Dziesmu un deju svētku nedēļā – mēs atkal sajutāmies liegli, vareni un prieka pilni, un gaišā pēcīvētku sajūta vēl nav zudusi arī tagad, rakstot šīs rindas. Tiesa gan, dažs rūgtuma brīdis gan pālicis atmiņā, jo Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa runas, atklājot "Māras zemes" un "Zvaigžņu ceļa" koncertus, bija tik blāvas un stostīgas, ka lika domāt – Prezidents nejūtas labi un tikai pienākuma dēļ uzņēmies teikt runas. Skumji, protams, ka nevaram

svētkos lepoties ar savu Prezidentu, bet svētkus tas nemainīja, un tie paliks atmiņā kā spēka un prieka avots.

Pēc svētkiem, priečajoties par un atceroties lielo kopības sajūtu un gaišo energiju, kas plūda no dalībniekiem un klausītājiem, gribas vaicāt – kādēļ mēs tā neprotam vienmēr, ejot savas ik-dienas gaitas? Mēs tiešām varam un protam, ja vien gribam, bet kur tas pazūd? Kāpēc sakām par savu Latviju, ka tā ir zaudēta valsts, ka mums neizdodas un ka viss kļūst sluktāk? Latvijas Simtgades Dziesmu un deju svētki pierādīja, ka tā tas nav, ka Saule tiešām ir mūsu Māte, bet Pērkons – mūsu Tēvs, kā dziedam Mārtiņa Brauna dziesmā "Saule, Pērkons, Daugava".

Tikmēr vasara iet jau uz otro pusi, tuvojas rudens un 13. Saeimas vēlēšanas. Daudziem latviešiem ārpus Latvijas vēlēšanu iecirkņi nav blakus ielā vai blakus kvartālā, bet nav tā, ka tikai valstīj ir pienākumi pret saviem pilsoniem. Aiziet nobalsot – tas, manuprāt, pirmāk kārtām ir pienākums katram pašam pret sevi, pret savu dzīvi. Nav tā, ka to ieteikmē tikai dažas mūsu izvēles – piemēram, darbs, bet pārējās ne-maina neko vai tikai mazliet. Izvēlē piedalīties vēlēšanās nav stāsts par to, vai kāds grib vai ne-grib atgriezties Latvija, bet tas ir stāsts par to zemes stūrīti, kur var atgriezties vienmēr, un par to vienīgo vietu uz Zemes, kuŗā latviešu valoda ir valsts un tautas valoda. "Latvieši grib nosargāt savu tautiskumu, saglabāt savu Dzimteni, savu Latviju nesadalītu, tie grib gūt pilnigu iespēju un brivību, lai varētu paši vadīt un veicināt savu nacionālo, kul-tūras un ekonomisko attīstības gaitu", rakstīja Latvijas Valsts pirmsākums prezidents Jānis Čakste

1917. gadā. Tagad mēs to varam, un neticu, ka šī vēlme, par kuru raksta Čakste, ir zudusi. Tāpat nekad nopietni nav izklausījies daudzu paustais, ka vēlēšanas neko nevar mainīt. Ja mēs neesam gatavi nopietni vērtēt savus politiķus elkus, ja neesam gatavi pār-varēt dažu labu savu aizspriedumu un domāt, ko nozīmē partiju solijumi, tad mainīties nekas nevar. Gaidāmās vēlēšanas savā ziņā ir interesantas, jo biežāk nekā iepriekšējās vēlēšanās iz-skāan aicinājumi mainīt pie varas esošos, pārliecība, ka vajadzīgi jauni politiskie spēki. Šķiet, mēs visi zinām savulaik Raiņa rakstīto: "Tas jaunais laiks, kas šālkās trīs, Tas nenāks, ja ļaudis to ne-vedīs." Lai cik ļoti mēs brižam apvainojamies uz savu valsti, lai

cik pamatoti ari būtu pārmetumi, ko tai ik pa laikam veltām, ir taču skaidrs, ka pats no sevis nekas nemainās un sava roka ir jāpieliek katram no mums.

Un vēl – raugoties cilvēku tūkstošos un jūtot, kā no lielās Mežaparka skatuves plūst fiziski sajūtams spēks un energija, domāju par to, ka esam aizmirsusi dažas pavisam vienkāršas lietas, ko Bārikāju laikā dēvējām par nevardarbīgo pretošanos. Nav jāzisit Saeimas logi, nav jāmet ar akmeņiem uz politiķiem, nav jāaicina nogalināt – pietiek ar klusējošu vai-rākumu, kas stāv kā mūris kaut vai pie tās pašas Saeimas vai Ministru kabineta. Iedomājieties – pēc lē-muma, kurš ir klāji vērsts pret Latvijas pilsoņiem un iedzīvotājiem vai gluži vienkārši ir pavirss

un vienaldzīgs, tūkstoši kļusējot stāvētu pie Saeimas dienām, varbūt nedēļām ilgi. Runātu tikai pla-kāti un cilvēku sejas un acis. Politiķi nobitos, tiesām nobitos un būtu spiesti domāt par to, ko dara un ko darīt tālāk.

Arī vēlēšanas var kļūt par vārenu spēku – atcerēsimies kaut vai referendumu par latviešu valodu. Referendumā rezultātu pazinošana bija kā dvēseles svētki, tā bija apziņa un pārliecība, ka mēs esam un varam lemt paši par sevi un savu nākotni. Un dia-sporporai ir milzu spēks, kuŗu tā ne vienmēr atceras. Galu galā valsts – tie esam mēs, bet politiķi ir tikai uz laiku mūsu iecelti pārstāvji. Un Latvija ir mūsu dvēseles svētki, pat ja ikdienā to piemirstam vai negribam zināt.

Dvēseles svētki

AIVARS SINKA

Lielajās latviešu tautas traģēdijās 20. gadsimtā, Pirmajā un Otrajā pasaules karā, Latvija zaudējusi starp 400 un 500 tūkstošiem latviešu¹, kas krituši, slepkavoti, aizvesti, bēguši, asimilējušies.

Var lēst, ka 21. gadsimtā, pēdējos 15 lidz 20 gados, Latviju atstājuši latvieši līdzīgā skaitā².

Nav teikts, protams, ka šos tautiešus esam zaudējuši uz visiem laikiem. Šajā laikā mēs un pasauļe esam mainījušies. Mēs, latvieši, esam kļuvuši par "pasaules latviešu tautu" – latvietis var dzīvot un justies labi gandrīz it visur, turklāt – justies latvietis. Un tas nebūt nav slikti. Bet – sirds sāp.

Mēs nezinām, cik daudzi no aizbraukušiem ar saviem bēriem mātes valodas vietā runā angļiski, vāciski, zviedru vai citā mēlē. Bet, ja pašreizējais straujas asimilācijas temps latviešos ārpus Latvijas turpināsies tikpat ātri kā es, diemžēl, vēroju Anglijā, tad pēc piecdesmit gadiem vēsturnieki varētu runāt par trešo tautas lielo traģēdiju. To novērst ir mūsu kopējais uzdevums – un dziesma ir svarīgs ierocis. (..)

Apakšvirsrakstu savai runai – "Es dziesminas salasiju, pa svētkiem staigādams" izvēlējos kā tādu jociņu – mājienu no agriem dziesmu svētkiem uz šo dienu. Rainis gribēja pazobties par Trešo dziesmu svētku (1888. gadā) rikotājiem – un uzrakstīja grāmatinu ar pašsacērētām tautasdzesmām, viņus apcelot. Un Rainis nebija vienīgais!

No tā var tikai secināt, ka rikot dziesmu svētkus nav viegli un, vienalga, cik tie labi, netruks kritizētāju. Zinu, ka tā tas bija trimdas gados un ka tā tas ir šobaldien – tādēļ jūtu līdzīgi Kultūras ministrei un ministrijas darbiniekiem, kad viņi, piemēram, saņem kritiku par bīlešu pārdošanas technoloģiju. Un šo kritiku ir daudz vieglāk "nopelnīt", nekā saņemt aplausus par skaistu svētku sarīkošanu!

Starp citu, Raina "Apdziedāšanas dziesmas" par Trešajiem dziesmu svētkiem ir humora pilnas – varbūt tā būtu derīga tradicija, ko atdzīvināt nākamajos svētkos, proti, izdot jaunas apdziedāšanās dziesmas katru reizi, kad tiek rikoti svētki. (..)

Pēc revolūcijas ne visi latviešu bēgli vai latviešu strēlnieki atgriežas Latvijā – bet latvieši turpināja dziedāt! Vēsturnieks Toms Ķikuts raksta: "1920. gadu beigās tika rosināta un veidota PSRS latviešu kolonistu kultūras svētku tradīcija. Šīs tradīcijas ietvaros tad arī notika vairāku koru sadziedāšanās, mazas ekspreszstādes, dažkārt teātra izrādes, priekšslasījumi".

Vaira Strautniece rakstīja, ka apgabalu kultūras svētkos ietilpa gan koņu dziedāšana, gan teātra uzvedumi, orķestru priekšnesumi un beigās zaļumballes. "Tādi ir bijuši gan Omskas apgabālā, gan Krasnojarskas, gan, saprotams, Pēterburgas un Maskavas pilsētās. Vismaz vienreiz bijis arī Smolenskā."

Dziesmu svētki tika rikoti 1927. gada jūlijā Baškirijā, Arhlatviešos. Piedalījās Bakaldīnas un Arhlatviešu kori. No šī notikuma ir foto, kur redzams Bakaldīnas koris, kas parādās H. Rukšāna un Arvīda Auna – Urālieša grāmatas "Vestules no bērnības zemes" beigās. (..)

Arī tālā aizjūrā, jau labi pirms Otrā pasaules karā, latviešu koņi dziedāja. Kā man rakstīja Guntars Gedulis, Brazīlijā latviešu koņu dziedāšanas māksla ir bijusi pie tiekami stipra, lai ietekmētu vietējo koņa dziedāšanas sabiedrību.

Guntis Šmidchens, grāmatas "Dziesmu vara" autors: "Man dziesmu svētku kori patīk iedomāties kā demokratijas iemīesojumu – kats no savas zemes, kats ar savu balsi un savām interesēm sastājas kopā, dzied, un – burvīgi skan!"

Ar pirmo latviešu baptistu baznīcas dibināšanu 1891. gadā Rionovā dibinājās koris. Latviešu baptistiem turpinot iebraukt un no nākot citās pilsetās, radās vēl jauni kori. 1930. gadā atzīmēta latviešu baptistu kolonijas "Vārpas" koņa tīkšanās un kopdziedāšana ar Sanpaulas kori (..)

Dziedāja arī Argentīnā. Ilgvara Ozola un Mirdzas Restbergas-Zaltas grāmatā par latviešiem Argentīnā ir minēts, ka jauktais koris 1953. gada 4. oktobrī ar jaunenes pūtēju orķestri un deju kopu "Birztaliņa" ir snieguši koncertu, lai atzīmētu dziesmu svētku 80. gadu atceri.

Guntars Gedulis Venecuēlā saņikoja gandrīz 40 *Canticum* koņu festivalus vietējai sabiedrībai. Te piedalījušās arī latviešu vienības, piemēram, "Teiksma" no Mineapoles un Jāzepa Mediņa zēnu koņis no Rīgas. Un, sākot ar 1974. gadu – Tobago latviešu salidojumos ik pa diviem vai trim gadiem sanāk latvieši no dažādām valstīm un arī izveido kori. 2012. gadā izveidojās lielisks "virtuāls" koris, no vairākām zemēm, īpaši no Austrālijas un Īrijas. (..)

Ja mēģinām vienā grafikā parādit visus šos svētkus, mūsu dziesmu ceļu, varam tikai apbrīnot izkaisītās, kāra cietušās un bieži apspiestās latviešu tautas darba tiku mu, organizatoriskās spējas un mīlestību pret dziesmu un savu senču tradīcijām.

PBLA Kultūras fonda priekšsēdis Juris Ķeniņš (pa labi) kopā ar stīgu kvartetu (Silvija Padega-Grendze (no kreisās), Laura Padega-Zamura, Arturs Jansons) atskaņo Tālivalža Ķeniņa (1919 – 2008) "Mazo svīta stīgu kvartetam"

Latvijā, pēc liktenīgajiem un tragiskajiem Latgales novada svētkiem 1940. gada 16. jūnijā plašus pilsētu svētkus jau rikoja 1942. un 1943. gadā, par spīti tam, ka bija okupācija, ka bija karš.

Bēgļu nometnēs jau 1945. gadā pastāvēja koņi, plaši ar dziesmām atzīmēja 18. novembri. Sāka plānot lielākus svētkus – vai ir pat ie domājami, ka šādā brīdi, kad ir neziņa, sašķelta tauta un ģimenes, kad trūkst, ko ēst, varētu jau sākt šādu darbību? No 1946. līdz 1948. gadam bēgļu dziesmu dienas un svētki tika rikoti 13 reizes! Svētki rikoti amerikānu, franču, britu okupācijas zonās, tie notika Vācijā un Austrijā.

Izceļojot no bēgļu nometnēm, jau pirmie liela mēroga saņikojuši notiek 1948. gadā Londonā, tad dziesmu dienas vairākās vietas 1949. gadā. Vai tas nav apbrīnojami? Un jaunajos kontinentos, Ziemeļamerikā un Austrālijā, par visam citos apstāklos, jau 1951. gadā! Uz šiem svētkiem, *Dieva putniņi*, bēgļi, sanāca kopā, lai pie rādītu, ka nav tikai emigrantī vai viesstrādnieki, bet gan tauta, kurā alkst būt kopā. Un svētkus cēla paši – ne jau pēckāra Anglijai, Kanadai vai Austrālijai bija liela interese atbalstīt mūsu kultūrālos vai valstiskos centienus.

ASV un Kanadā ir rikoti vairāk nekā 40 lielie svētki, pat neminot jaunatnes dziesmu svētkus un dziesmu dienas. Dziesmu svētku karogs jau nodots Toronto gaidāmiem svētkiem 2019. gadā. (..)

Paskatieties uz malačiem Austrālijā – latvieši, izkaisīti šajā, tīkla plašajā zemē, apvienojušies 57. Kultūras dienās!

Un, ziniet ko, – nešaubos, ka jaunajai izbraucēju paaudzei, jaunajiem *dvesēļu putniņiem* šodien ir tāda pati vēlme būt kopā, dziedāt kopā, godināt mūsu kultūru un senču tradīcijas.

2015. gadā Eiropas jaunās diasporas vadībā apņēmās atkal rikot Eiropas mēroga svētkus, ko nosauca par ELKS "Eiropas latviešu kultūras svētkiem". Un kas notika Brīselē. Neslēpšu to, ka šie svētki

bija kontraversiāli, bet – tie bija kā atslēga tālākai darbībai un attiecībām starp ārzemju latviešiem un Latvijas valsti. Pirms svētkiem man bija saruna ar kādu ļoti Augusta ranga kultūras darbinieci no Latvijas. Runa bija, vai svētkus saukt par "Dziesmu svētkiem", vai dot tiem citu nosaukumu. Es teicu – galvenais ir, ka tauta no dažādām Eiropas zemēm sanāk kopā. Man atbildēja: "Lai tie tad brauc uz Rigu!"

Briselē dzīvojošie eiroparlamentārieši nejuta par vajadzīgu svētkos ierasties. Tas šodien nebūtu vairs iedomājami – tādā veidā ignorēt diasporu! (..)

Bet tie svētki bija forši! Sanāca jaunie *dvesēļu putniņi* no vairākām zemēm. Nekad neaizmirīšu, kā Londonas koklētāji, grupa "Kokļu zapte", Briseles sirdi spēlēja Bēethovena devīto simfoniju! (..) Otrie ELKS svētki jau plānoti Īrijā nākamgad. (..)

Bet 2017. gada Eslingenās dziesmu svētki ir spilgti latviešu pāsinicītāvās un pašorganizēšanās piemērs. Štutgartes latvieši vēlējās atzīmēt 70 gadus, kopš notika pirmie, bēgļu laika, Eslingenās svētki 1947. gadā. Svētkus rikoja vietējā latviešu kultūras biedrība *Saimē*, kurā darbojas jaunās diasporas un vecās trimdas darbinieki. Svētki pulcēja pāri par 600 dalībnieku no visas pasaules, saulite spēlēja, mākslinieciskais līmenis bija augsts, svētki tautu apvienoja pirmos latviešu dziesmu svētkos Vācijā kopš 1987. gada. Arī vācu pilsetas lielkungi bija sajūsmīnāti un labprāt sniedza atbalstu no savas puses.

Manā atmiņā viisspilgtākais politiskais moments bija Visbijā, Gotlandē, pāris simt kilometru

no Latvijas krastiem. Alberta Jēruma vīzija "ka mūsu koņiem būtu jādzied tur, kur Latvija varētu sadzirdēt", tika īstenota. Padomju Savienība iesniedza protesta notu Zviedrijas valdībai par šādu uzdrīkstēšanos. Atklāšanas sarīkojumā svinīgo uzrunu sniedza Andrejs Eglītis, "Dievs, Tava zeme deg" vārdū autors, trimdas pazīstamākais dzejnieks, kurš pēc neatkarības atgūšanas atgriezās uz dzīvi Latvijā un kuļu publiski sumināja Dziesmu svētku noslēguma koncertā Mežaparkā 2003. gadā.

Savā uzrunā 1979. gada 19. jūnijā Eglītis atgādināja, ka pirms 30 gadiem tūkstošiem latviešu gaidījuši laivas, drebēdam, "otrā puse". Viņš jautāja, vai negaidām arī šodien brīvības laivas atpakaļ uz dzimteni; viņš dzejas vārdos izteica katrā trimdinieka bailes, ka tauta varētu pazust, ka brīvības laivās vairs nedzirdētu "skaidru latviešu valodiņu". Tā varbūt nebija ērta klausīšanās trimdas tautai, kas pēc trīsdesmit gadiem bija labi iekārtojusies Rietumos. (..)

Esmu pārliecināts, ka kopīgo grību pastāvēt un veidot savu nākotni Latvijā un pasaulei vislabāk parāda dziesmu dienu, dziesmu svētku, kultūras svētku plānošana un rikošana.

Es esmu no tiem, kas piedzima ārpus Latvijas un pavadījis visu savu izglītības un darba dzīvi angļiski. Es reti redzu sappus latviešu valodā – laikam angļiskā ikdienu manī pārāk dziļi iesakņojusies. Bet, kad es redzu sapņus latviski, tad gandrīz vienmēr esmu kādos dziesmu svētkos. Varbūt tādēļ, ka šīs vietas un laiki ir īpaši, latviskuma piesātināti. Varbūt, priekš manis, svētki bija tā Latvija, ko nekad nebiju piedzīvojis.

¹ 1.PK: "Latviešu skaits kara gados bija samazinājies par ~250 – 300 tūkst. cilvēku (t.sk. vīrieši par ~180 tūkst.)" <https://lv.wikipedia.org> 2.PK: "Salīdzinājumā ar 1939 (1,89 milj.) Latvija bija zaudējusi 1/3 iedzīvotāju" www.letonica.lv Pēc demografiskas statistikas, latviešu iedzīvotāju skaits samazinājās no 1,5 uz 1,3 milioniem. <https://lv.wikipedia.org>

² Pēc jaunākajām aplēsēm, kopš 2000. gada no Latvijas emigrējušo cilvēku skaits ir pārsniedzis ceturtā daļmiljona slieksni. Turkītā vairākums aizbraukuso tautiešu Latvijā neatgriezīsies, un arī turpmāk izceļošana uz dzīvi citur kļūs aizvien ierastāka parādība. To, balstoties uz pētījumiem, secina profesors Mihails Hazans. <https://www.lsm.lv>

Dziesmu svētki: spēka avots latvietības uzturēšanai un tautas apvienošanai ārpus Latvijas

Referāts nolasīts Pasaules latviešu dienas konferencē Rīgā
š. g. 2. jūlijā Rīgas Latviešu biedrības namā (saīsināts.)

Bez apokalipses scenārijiem

Latvijas Universitātes asociētā profesora Ivara Ījaba intervija Sallijai Benfeldei

Otrā saruna – par nākotni un par tiem, kuriem varbūt izdosies ieklūt Saeimā

Kādas, jūsuprāt, ir Latvijas Reģionu apvienības izredzes ieklūt Saeimā?

Latvijas Reģionu apvienība ir tieši tāda pati, kāda tā vienmēr ir bijusi – proti, Reģionu apvienība, kas bāzēta Vidzemē. Šai partijai bija ļoti vētrainas pārmaiņas 12. Saeimas laikā, no tās aizgāja divi gana spilgti un pretrunīgi vērtēti līderi – Artuss Kaimiņš un Mārtiņš Bondars. Šobrīd viņu vēlētājs ir meklējams vairāk *zaļo zemnieku* pusē. Tas ir liels pārbaudījums ambiciozajam Edvardam Smiltēnam, kurš tika ievelēts no *Vienotības* saraksta, bet tagad ir pie frakcijām nepiederošais Saeimas deputāts, un cilvēki, kuŗi ir kopā ar viņu, Smiltēnu atbalsta par premjēra kandidātu.

Nedomāju, ka Ventam Armandam Krauklim vai Andrejam Enčem, vai kādam citam no šīs apvienības ir principiāli svarīgi nonākt nākamajā Saeimā. Saraksta pirmajiem cilvēkiem gan tas ir nozīmīgi. Sarakstā ir ne tikai Smiltēns, bet, piemēram, Ieva Brante, kuŗa ir kolorīta publiska persona, kā arī Nelli Kleinberga un vēl citi. Tad jau redzēsim, negribu viņus “norakstīt”, bet, manuprāt, “lokomativēm” vajadzētu būt mazliet pārliecināšķām. Smiltēns viens pats vai divatā ar Branti diezin vai spēs tikt pāri pieciem procentiem un “ievilk” partiju apvienību Saeimā. Tas ir stāsts par vienu no partijām, kuŗas šobrīd ir starp diviem un četriem procentiem, tās nav pilnīgi nolēmtas neiekļūšanai Saeimā. Notiek jau arī brīnumi.

Vai par visām partijām un apvienībām, kuras šobrīd ir zem četriem, bet virs diviem procentiem, var sacīt to pašu?

Jā, tas pats attiecas arī uz *Attīstībai/Par!*, uz *Jauno konservatīvo partiju*, uz to, kas ir palicis pāri no *Vienotības*, starp citu, arī uz Artusa Kaimiņa partiju KPV LV. Ir piecas tādas partijas, kuŗām – kā svarcelšanā – ar milzīgu piepūli jāmēģina izdarīt pēdējais rāviens. Baidos prognozēt, cik daudziem no viņiem tas izdosies. Viņiem ir viena un tā pati problēma, bet neviens nav tik bezcerīgs, lai nenonāktu nākamajā Saeimā.

Vai nav mazliet neparasti, ka joprojām ir partija *Vienotība*, bet vēlēšanās piedalīties saraksts *Jauņa Vienotība*?

Tas rezultāts, pie kuŗa nonākusi *Vienotība*, nav pašsaprotams. Iepriekš bijuši vairāki mēģinājumi apvienoties un startēt kopā gan ar *Attīstību Latvijai*, gan ar Reģionu apvienību, bet acīmredzot nevienu neizdevās pārliecināt, ka nu vajadzētu brāloties ar *Vienotību*. Jā, ir dažas reģionu partijas, kuŗas piekrītušas iet kopā ar *Vienotību*, bet tā laikam ir tāda karaļa Līra situācija. *Vienotība* savas meitas ir palaidusi tautīnās, tās tagad vīšķās un gatavojas, bet pašai īpaši cerigi nav. Izšķirošs ir pēdējais mēnesis pirms vēlēšanām, kad notiks debates un sazināšanās ar vēlētājiem visos iespējamos veidos. Domāju, ka tad *Vienotība* var kaut ko iegūt, un partijai ir virkne cilvēku, kuŗiem ir pieilipusi pozitīva varas aura –

piemēram, Edgars Rinkēvičs, kuŗu grūti nosaukt par harizmātisku cilvēku, bet ir iespaids, ka viņš tiešām kaut ko saprot no ārpolitikas. Tas pats attiecas arī uz Kārli Sadurski – viņš tiešām zina, kas notiek izglītībā, un viņš ir tas, kuŗš tiešām ir kaut ko darījis, nevis tikai muldējis. Nezinu par citiem, piemēram, par labklājības ministru Jāni Reiru vai ekonomikas ministru Arvilu Ašeradenu, bet kopumā partijai, manuprāt, ir gluži labas iespējas tikt pāri pieciem procentiem. Bet – kad vini tiem procentiem tiks pāri, tad arī sapratis, ka atrodas pavisam jaunā realitātē, proti, katrai partijai – nebūsim naiv! – ir sava “patronāzas tīkls” valsts pārvaldē, ir valsts sekretāri, parlamentārie sekretāri, padomnieki un paligi, preses sekretāri un vēl citi. Vini visi taču ir kaut kā “jāpabaro”. Šobrīd vini savā entuziasmā droši vien domā, ka partija tiks pārvēlēta un viss būs pa vecam. Nebūs! Jau šobrīd partijai, vismaz pēc tā, kā vini tika ievelēti, Saeimas frakcijā ir 19 deputāti, uz laiku mandātus nolikuši četri ministru amatos esošie politiķi. Ja partijai būs sesi septiņi mandāti, vini juties pavisam citādi. *Vienotība* varbūt var dabūt ārlietu ministra amatā, lai Rinkēviča vietā nebūtu jāmeklē kāds cits. Pašlaik izskatās, ka viņi varētu tikt Saeimā, ja vien neizdarīs kādu stulbību. Viņiem ir pieredze, un tas arī ir resurss.

Runājot par iespējamo nākamo valdības koaliciju, sacījāt, ka *Saskaņa* tur noteikti nebūs. Var piekrist, ka atklāti, visticamāk, neviens darīt to neuzdrošināsies, tomēr viena lieta ir valdība, otra lieta – balsojumi Saeimā. Balsojumos *Saskaņa* un *zaļie zemnieki* labi saprotas. Vai nevar notikt tā, ka par ārlietu ministru tiek apstiprināts ne īpaši eiropeiski noskaņots ministrs, kurš turklāt nesaprot, kas notiek 21. gadsimta politikā?

Par šo jautājumu esmu runājis ar diezgan daudziem cilvēkiem, arī no ārlietu resora. Ar pilnu atbildību varu apgalvot – iespējai, ka Latvijas nākamais ārlietu ministrs būs promaskavisks vai būtiski mēģinās mainīt Latvijas ārpolitikas kursu, nav nekāda pamata, tas nav iespējams. Ticiet man, ārlietu ministrija un ārlietu dienests Latvijā nav grozīms prom no eiropeiski transatlantiskā kurga, jo ir “īecementēts”. Diplomātiskais dienests Latvijā nav uzbūvēts tā, ka tur būtu cilvēki, kuri ir gatavi sākt strādāt Maskavai. Protams, ir iespējams balsot kopā ar *Saskaņu*, un to mēs esam piedzīvojuši ne reizi vien. Bet nevar apstiprināt ārlietu ministru ar *Saskaņas* balsīm, jo tad ir jautājums, kurš tad būs premjers? Manuprāt, visticamākais premjera amata kandidāts nākamajā valdībā ir Māris Kučinskis, un nedomāju, ka viņa valdībā būtu iespējams ielikt tādu ārlietu ministru, kuŗam būtu atšķirīgi priekšstati par Latvijas ārpolitikas orientāciju.

Tāpēc par šo jautājumu nav pamata uztraukumam. Tas gan būs jautājums, kuŗu visi izmantos priekšvēlēšanu debatēs – sak, ja jūs nebalsojet par mums, tad mēs pamodisimies Neatkarīgo valstu sadraudzībā (*Politiska un ekonomi-*

ka valstu apvienība, kas dibināta 1991. gadā Minskā pēc bijušās PSRS sairšanas. Tās kodolu izveidoja Krievija, Baltkrievija un Ukraina, bet 1991.–1993. gadā NVS pievienojās Moldova, Armēnija, Gruzija, Uzbekistana, Kazahstana, Kirgizstana, Tadžikistana, Azerbaidžana un Turkmenistana – S. B.») Var iedomāties divas galējibas. Viena – Saeimā netiek ievelēts neviens no jaunajiem sarakstiem. Un var iedomāties, ka ieklūst visi saraksti. Pārējie nākotnes scenāriji ir starp

daži jauno partiju vai apvienību deputāti taču, Saeimā...

Jūs jau pati pa daļai uz šo jautājumu atbildējāt. Scenāriji var būt dažādi, bet neviens no šiem scenārijiem nav katastrofāls. Var iedomāties divas galējibas. Viena – Saeimā netiek ievelēts neviens no jaunajiem sarakstiem. Un var iedomāties, ka ieklūst visi saraksti. Pārējie nākotnes scenāriji ir starp

Nacionālās apvienības. Būtu milzīga nemšanās ar, tā teikt, loti krāšņu “mūzikālo pavadijumu”, bet problēma būs tā, ka iespējas veikt reformas būtu loti ierobežotas. Tādas valdības premjers būs loti neapskaužamā situācijā, jo būs jāsavāc kopā tik atšķirīgs un “košs” pasākums. Jā, nepatīk, ka vadošā partija, kura valsti vadīja no 2009. līdz 2015. gadam, tagad ir “sadāļusies reizinātājos”, bet tam visam ir arī pozitīvā puse – proti, visas jaunās partijas, kuŗas visdrīzāk lielāko tiesu gan izjuks gada vai divu laikā pēc vēlēšanām, kā tas notika ar Zatlera partiju, reizēm ievēlēt politiskā cilvēkus, kuŗi tur var un spēj strādāt. Protams, viņi nav ģeniji, bet ir labāk izglītoti, prot valodas, redz pasaulei nevis no kolchoza direktora, bet no 21. gadsimta perspektīvas. Starp citu, klasisks piemērs, kā to var izmantot politiķi, ir Vjačeslavs Dombrovskis, kuŗu *Saskaņa* pierunājusi klūt par premjera amata kandidātu. Tas ir viltīgs gājiens, jo viņš ir cilvēks, kuŗam līdz šim ir pozitīvs CV un kuŗš lielā mērā ir Latvijas politiskās elites sastāvdaļa. Viņš ir kā ilustrācija tam, kā cilvēks nonāk politiķi pēc tam, kad partija pārstāj eksistēt, bet cilvēks paliek.

Nākas dzirdēt, ka šīs vēlēšanas ir jautājums par Latvijas pastāvēšanu un nesabrukšanu.

Teiksim tā – kad mēs paužam skājas frazes par Latvijas pastāvēšanu, iespējams, sametam vienā katlā daudzas lietas, kurās tomēr vajadzētu nošķirt, ja domājam kritiski un analītiski. Viena lieta ir ārpolitikas jautājumi, proti, mēs domājam par to, ka patiešām esam pietiekami ievainojamā geopolitiskā pozīcijā un mums ir loti liela un vāji integrēta krievvalodīgā minoritāte, kuŗa vairāk vai mazāk skatās uz Maskavu. Mēs to tradicionāli saistām ar *Saskaņas* nonāšanu valdībā. Tādām bažām nav pamata, *Saskaņa* politiskajā vidē ir daudz izolētāka nekā pirms gadiem astoņiem. Arī *zaļie zemnieki* neies koalicijā ar *Saskaņu*, bet mēģinās uztasīt raibu un krāšņu koaliciju ar jebkuriām latviešu partijām, ieskaitot *Jauno konservatīvo partiju* un *Kaimiņa KPV LV*. Otrs jautājums, kāpēc varētu teikt, ka Latvijas pastāvēšana ir likta uz kārtas, ir tas, ka joprojām ir augsta emigrācija, plaša diaspora un jautājums par Latvijas ekonomiskajām perspektīvām. Ir lietas, par kuŗām īpaši nedomājam: kas maksās pensijas mana vecuma cilvēkiem (man ir 45 gadi), ja emigrācija turpināsies līdzīgos tempos. Kas šeit dzīvos pēc 20 gadiem? Un runa nav tikai par kvantitatīti, bet arī par kvalitāti. Tas ir jautājums, kas pamatojis visus uztrauc. Problema ir tā, vai cilvēki saprot, kas būtu jādara, lai situāciju labotu. Latvijas ekonomiskajai izaugsmei trūkst reformu kaut vai zinātnē un augstākajā izglītībā. Mēs dzīvojam ar padomju laika sistēmu, kuŗā pati sevi vērtē, kuŗā neviens neko nav gribējis investēt un atstāj cilvēkus, kuŗi aizbrauc mācīties uz citu valsti un tur paliek. Ja mēs gribam kvalitatīvu pamatu izglītību, mēs nevarām atlauties skolu uz katra stūra. Cilvēkiem to nepatīk dzirdēt, viņi labprātāk klausās to, ka visi zog...

Foto: F64

Ivars Ījabs: “Mums nevajadzētu nemitīgi pašiem sev stāstīt aplamas lietas – proti, kas viss, ko esam darījuši 27 gados kopš neatkarības atjaunošanas, ir bijis nepareizs un greizs, ka esam visu salaiduši grīstē. Šis apgalvojums ir izplatīts gan ekstrēmi noskaņotos krievos, gan ekstrēmi noskaņotos latviešos. Ja paraugāmies praktiski, tās ir pilnīgas muļķības. Visi pamata lēmumi, kas Latvijai bija jāpieņem šajos gados, ir pieņemti pareizi. Jā, mēs esam pielāvuši klūdas un, kā tas reizēm gadās cilvēkiem ar zemu pašvērtējumu, mēs nespējam sev tās klūdas atzīt un turpinām paši sev melot. Tas kavē attīstību, bet iedomāties, ka kaut kas ir fundamentāli nepareizi, nav pamata. Jābeidz plēst kreku sev uz krūtīm un vaimanāt.”

Tātad tas, ka dažs labs uzskata – NATO ir okupācijas karaspēks, neko praktiski nenozīmē?

Nu, tā politiskā figūra, kas pauž šo uzskatu, jau šobrīd faktiski ir valdībā, un viņš nekur nepazudīs. Protams, Lemberga gājiens sagādā sirmus matus partijas biedriem Aizsardzības ministrija un Prezidenta kancelejā. Bet patiesībā jau viņš strādā uz vietējo publiku. Neviens taču pilnā nopietnībā nedomā, ka Lembergam ir politiskā programma izstāties no NATO! Tas, ka Lembergs prot izmantot to latviešu auditoriju, kas skatās Krievijas TV, tiesām tā ir. Manuprāt, Lembergam ir pavisam citi politiski uzdevumi nekā Latvijas attālināšana no NATO. Un nav tā, ka Latvija sabruks, ja nenobalsosim par pašiem skaļākajiem blāvējiem. Nesabruks! Latvija vairs nav iedomājama ārpus rietumnieciskās orientācijas, un domāt, ka kāds šeit varētu radikāli mainīt ārpolitikas kursu, ir pilnīgs naivums.

Šobrīd tomēr neizskatās, ka politiķi ienāks daudz jaunu spēku, lai gan aizvien biežāk un skaļāk tiek runāts par to, ka tie ir vajadzīgi. Vēlētāji tos vēl nav pamanījuši. Un

NO LAIKA KONKURSĀ PIETEIKTAJIEM STĀSTIEM

SARMĪTE
ĒRENPREISS-JANOVSKIS

No autores

Abu galveno personu vārdi nav īstie – tie ir izdomāti.

Toma un Melānijas stāstā mani urdija līdziba ar vācu-žīdu izcelsmes dzejnieka Heinricha Heines dziesmiņu "Loreleja" (Die Lorelei): "Es nezinu, kāpēc tik skumjš es pašreiz esmu tapis: kāds stāsts iz senseniem laikiem, man miera nedod nemaz."

Ir gaužām grūti spriest par jaunājumu, tieši kad mēs, trimdinieki, pārtapām par diasporu. Izseenis bijām bēgli, tad trimdiši, arī saukti par dīpišiem, dievputniņiem un dažās Eiropas zemēs pat par "nolādētiem ārziņniekiem." Avīzite *Dzimtenes Balss* mums deva iesauku "klaida latvieši." Tākai vārds "emigrantī" gan nelāga kutina nervus. Tik šoti, ka kādreiz, nododot Rīgas pils mūzejam manas mātes etnografiski šūtu tautisko mici, atteicos parakstīt gaļos, sarežģītos dāvāšanas dokumentus, kuļos māte bija ierakstīta kā "kāra laikā emigrējusi uz Vāciju!" Pēc "emigrēšanas" un "bēgšanas" starpības apgaismošanas dokuments aizgāja atpakaļ uz pili, tad tika labots, atnestis atpakaļ uz viesnīcu Rīgā – parakstam. Ja tikai viena persona tika apgaismota – tas bija tā vērts! Tādēļ, tikko sākās pirmā saskare ar jauno vilni, ko saucām par "jauniebraucējiem", manā uzskatā mēs kļuvām, vienkāršāk valodā sakot, par "jaunlatviešiem", un "senlatviešiem". Bet tas tikai pēc mūsu valsts uzņemšanas Eiropas Savienībā. Tagad, pēc vairākiem gadiem, visaptverošākais un nevieenu neaizvainojošs ir Latvijas kultūras ministres ieteiktais "globālais latvietis".

Pēc Latvijas otrās brīvības atgūšanas tautiešiem Latvijā pavērās jaunas iespējas atbraukt un te (runāju tikai par Apvienoto Kāralisti) pastrādāt, gan tikai uz sešiem mēnešiem, tad, pēc kāda laika atkal pieprasot atļauju, uz nākamo pusgadu.

Vidusanglijā torez Anglijas Daujavas Vanagiem piederēja divas pusmuižas, viena no otras netālu. Katrā bija senioru aprūpe, sarikojumu zāles, plavas izpriečam, Jāņu svītēšanai un bērnu vasaras nometnēm. Pašmāju latvieši kļuva aizvien vecāki, un mums šoti gribējās redzēt jaunākas sejas un dzirdēt latviešu valodu angļu mēles vietā mūsu veco ļaužu aprūpei. Un viņi brauca, atstājot ģimenes Latvijā, lai uz ūsu laiku piepelniņu to atbalstam, un bieži vien atgriezās uz otru un kādreibz trešo termiņu.

Tolaik uz Straumēnu muižu no Minsteres Vācijā pārcēlās laikraksta *Brīvā Latvija* redakcija, kur arī strādāju un sadraudzējos ar tās Latvijas darbiniekim. Viņi mani gan gaužām atbaidīja pat no pieskāršanās datoram – tādu pirkstu veiklību un zināšanas nevarēju pat sapņos iecerēt. Toties uz ūsiem ciemiem jau no 1989.

gada mūsu muižām strauji brāzās cauri aktieru, mākslinieku un koņu vilnis – tie visi tika lūgti, gaidīti, uzņemti gan muižās, gan privātās mājās. Apmeklētāju pulks vienmēr bezgala liels, piedzīvotumu daudz un dažādi.

Pieminēšu vien divus piemērus, kas īpaši palikuši atmiņā.

"Mūsmāju" muižā bija ieradies pirmais koris, zāle gaidu pilna. Uz skatuves uzņāca koņa priekšniece un, rokas dramatiskā straukumā lauzīdama, mūs emocionāli uzrunāja: "Sirmgalvji un sirmgalves!" Mēs grozījām galvas un skatījāmies uz kaimiņiem, šur tur paspruka pa smieku spurdzei. Atzīstos, arī mēs ar draudzeni bijām vainīgas. Bija jau gana sirmas galvas, turpretī viesītām uz skatuves gandrīz visām sarkanas, daudz un dažādās tonķārtās. Puiši, savukārt, arī jaunie, dižojojās ar ūsām. Tālākais izzudis no atmiņas, lai gan uzvedums noteikti gāja pie sirds. Pēc tam, kā vienmēr šādos gadījumos, Latvijas rupjmaizes kukulis.

Tad nāca ilgi gaidītā augusta diena, kad mūsu zemi pasludināja par brīvu un mūsu pašu. Kāds to skaļi ieklidēza mūsu mājas tāluņa trubā. Steigā zvanīju

bija rēķinājies ar lielo darba spēka ieplūdumu mūsu salā. To izjutām it sevišķi Anglijas vidienē, kur tepat aiz mūsu ciema kā sēnes rudenī izauga (un aug vēl tagad) milzu baltu, bezlogu noliktavu pilsēta. Tās deva darbus neskaitāmiem daudzu Austrumeiropas zemju tautiešiem. Vienā no pirmām strādāja ap 200 latviešu, dienu un nakti kraudami pārtiku, ko ieveda pa īpaši uz būvētu dzelceļa līniju caur apakšzemes tuneli no Eiropas. Nu gaijām, ka vismaz daži no viņiem mūs, vietējos, uzmeklēs. Bet tas nenotika.

Drīz Latvijā tika izsludināts tā sauktais Valodas referendum. Arī Straumēnu muižā, kā jau ie-gājies, bija oficiāls balsošanas iecirknis. Kā gan to izziņot mūsu latviešu jaunajam darbaspēkam? Par to, ka tāds referendumu vispār notiks, visi jau noteikti uzziņāja no datoriem, bet vai viņi zinās, ka tāds iecirknis viņiem būs tepat durvju priekšā, nebijām droši. Steigā izgatavoju plakātus un saukļus, pavairoju tos un aiznesu uz baltajiem cietokšņiem. Tādi tie patiesām bija, jo mani nelaida iekšā, un plakātus uzskaņāja par politisku provokāciju. Jā-

kafejnīcāi – tur izveidojās pamātīgs "korķis", jo, no aukstuma izbēgušiem, visiem kārojās kafija un silti pīrāgi. To drīz vien pietrūka, un bija jābrauc uz attālo Mansfildas pilsētu, kur latviešiem pašiem sava maiznīca-konditoreja. Nepalīdzēja arī dusmīgie kāzinieki, kujiem bija jābrauc garām un jāuzmanās no dubļainās celmalas un grāvja. Nevar teikt, ka bijām *populāri*. Toties vēlētāji kopā ar zīdaiņiem un vecvecākiem pacetīgi gaidīja nesaskatāmo rīndas galu, rūpīgi tuntuļojoš savus mazuļus ratiņos. Nepalīdzēja arī tas, ka starp kafejnīcu un vēlēšanu zāli bija tikai viena labierīcība katram dzimumam. Starpība tikai tā, ka rindā gaidītāji nekurnēja, par ko brīnījos, līdz kāds mājnieks teica, lai aizejot paskatīties, kas notiek mežīnā. Tur patiesi varot redzēt daudz un dažādas pēcpuses, toties februāra beigās togad snieg-pulksteni mežā ziedēja košāk nekā jebkad.

Mums, iecirkna darbiniekiem, nebija daudz laika tuvināties ar balsotājiem. Rindā vareja sadzīdēt arī krievu valodu, bet ne pārāk daudz, līdz ar ko pārsteigums par mums labvēlīgo referendumu iznākumu nebija.

..vēlētāji kopā ar zīdaiņiem un vecvecākiem pacetīgi gaidīja nesaskatāmo rīndas galu, rūpīgi tuntuļojoš savus mazuļus ratiņos. Nepalīdzēja arī tas, ka starp kafejnīcu un vēlēšanu zāli bija tikai viena labierīcība katram dzimumam. Starpība tikai tā, ka rindā gaidītāji nekurnēja, par ko brīnījos, līdz kāds mājnieks teica, lai aizejot paskatīties, kas notiek mežīnā. Tur patiesi varot redzēt daudz un dažādas pēcpuses, toties februāra beigās togad snieg-pulksteni mežā ziedēja košāk nekā jebkad."

"Straumēnu" muižas saimniekam, vaicājot – ko darīsim tagad? Arī viņš bija mazliet apjucis un uz jautājumu, vai nebūtu jāvelv mastā mūsu karogs, atbildēja: "Atbrauc, karogs ir biroja skapi." Daudz nedomāju, uzsaucu vīram, lai uzpošas un pati ātri uzrāvu mugurā tautastērpu. Iebraucot muižā, redzējām tur ieradušos ciemiņus. Viens no viņiem izrādījās režisors Pēteris Pētersons, kas uzņēmās atbildību lielo karogu uzvilkāt mastā. Mājnieki pulcējas danču plavā, neticīgi, bet straukti skatīdamies cits uz citu. Man albumā ir miglaina fotogrāfija (neesmu māksliniece šai nozarē), kas rāda Pēteri Pētersonu neparasti garīgiem soļiem apņēmīgi dodamies uz masta pusī. Pēcāk viņš atbrauca līdzi uz mūsu māju, blakus ciemā. Viriem meklējot skapjos kādas grāmatas, iestiprināju bambusa kātā manas meitas doto Brīvības kuģa karogu un "iedēstīju" to mājas otrā stāva puķu kastē zem loga.

Ciemiņi un darba meklētāju straume no Latvijas turpinājās, bet mēs – ne šejenieši, ne ciemiņi – vēl arvien nebijām "diaspora". Arī ne tad, kad Latviju uzņēma Eiropas Savienībā. Neviena ne-

No dievputniņiem līdz diasporai

bija rēķinājies ar lielo darba spēka ieplūdumu mūsu salā. To izjutām it sevišķi Anglijas vidienē, kur tepat aiz mūsu ciema kā sēnes rudenī izauga (un aug vēl tagad) milzu baltu, bezlogu noliktavu pilsēta. Tās deva darbus neskaitāmiem daudzu Austrumeiropas zemju tautiešiem. Vienā no pirmām strādāja ap 200 latviešu, dienu un nakti kraudami pārtiku, ko ieveda pa īpaši uz būvētu dzelceļa līniju caur apakšzemes tuneli no Eiropas. Nu gaijām, ka vismaz daži no viņiem mūs, vietējos, uzmeklēs. Bet tas nenotika. Drīz Latvijā tika izsludināts tā sauktais Valodas referendum. Arī Straumēnu muižā, kā jau ie-gājies, bija oficiāls balsošanas iecirknis. Kā gan to izziņot mūsu latviešu jaunajam darbaspēkam? Par to, ka tāds referendumu vispār notiks, visi jau noteikti uzziņāja no datoriem, bet vai viņi zinās, ka tāds iecirknis viņiem būs tepat durvju priekšā, nebijām droši. Steigā izgatavoju plakātus un saukļus, pavairoju tos un aiznesu uz baltajiem cietokšņiem. Tādi tie patiesām bija, jo mani nelaida iekšā, un plakātus uzskaņāja par politisku provokāciju. Jā-

ties sev studiju naudu un iztiku. Viņai bijis sudraba gredzens, kādu viņa un katrs viņas skolas biedrs saņēmis, beidzot vidusskolu Latvijā. Ūn tas nu esot pazaudēts, un meitene uztraukusies un raudot, it kā tēvu un māti zaudējusi. Veikals un viņas dzīvoklis pārmeklēts, bet gredzena kā nav, tā nav. Uz jautājumu, kāds tas gredzens izskatījies, – to gan nezinot, jo nekad neesot to ievērojis, bet gribot viņai izkalt jaunu. Tā kā bija sestdiena, lūdzu laipno kungu, lai atlauj man ar meiteni parunāt. Vai! – no Dieva puses, tikai ne, viņš gribot to uzkalt viņai par pārsteigumu. Tagad esot jānolieks klausule, viņš zvanīšot man vakarā. Vakarpusē tiešām man atkal zvanīja nepacietīgais kungs un, atbildot uz maniem jautājumiem, nosauca studentes vārdu – Melānija, viņas dzimšanas datumu un pilsētu, kurā dzimus. Vai es varēšot viņam palīdzēt? Redzēju savā iztēlē vecu, labsirdigu vīru, tumši svītrotā uzvalkā, ar zelta kēdi un pulksteni vestes kabatā, nervozi solojot un gaidot atbildi. Kāds latviešu kolportieris un rakstnieks savā laikā rakstīja, ka katram cilvēkam krūtis mājojot mazs velniņš, kas to tirda un kārdina izainīnāt likteni, lai dotos nezināmos azartos. Tāds laikam tobrīd bija iepirinājies mani, tāpēc atbildēju, ka darišu, ko varēšu, bet apsolīgan neko nevaru. Sarunājām, ka Tomass vai Toms, kā viņš teicās sevi saucam, man rakstīšot e-pastā un lūdza mani darīt tāpat.

Pēc dažiem nesekmīgiem mēģinājumiem pareizo skolu neatradu. Runājot ar jauno cienīgāmāti mūsu muižā, uzzināju, ka arī viņa gājusi tādā skolā un tai pašā pilsētā – tikai okupācijas laikos. To-reiz, skolu beidzot, abiturienti saņēmuši mazas piespraudes, žetoniņus. Zvanot šoreiz, laimējās – atbildēja skolas sekretāre, un uz paskaidrojumu, ka zvanu no āzemēm, laipni apgalvoja, ka man esot patiesi laimējies. Viņa nupat kā grāsījusies skolu slēgt, jo visi izbraukuši kārtējā pavasara ekskursijā. Paskaidroju savu vajadzību, un viņa bija gatava nodot informāciju tālāk skolas direktrisei. Bet ziņkāre viņu mudināja iestātīties skolas archīvos un uzmeklēt meitenes vārdu. Jā, jā, patiesi tāda viņiem esot bijusi, un brālis arī vēl! Pagāja dažas dienas, un mēs sazvanījāmies. Maza problēma gan esot atrast kādu tā gada skolnieku, bet viņai esot prātā daži cilvēki, kas varēšot palīdzēt.

Pēc daudzām, manuprāt, gārām dienām, atverot datoru rīta darbam, tajā ieraudzīju pusdunci fotografiju. Gredzens un roka nofotografēti no dažādiem leņķiem un klāt pielikts arī ieraksts gredzena iekšpusē. Pārsūtīju to visu Tomam Birminghamā. Žēl, ka nevarēju būt muša uz sienas, lai varētu dalīties viņa pārsteigumā un priekā, to saņemot. Pati arī priečājos, jo darbs godam padarīts, un lai viņam veicas.

(Turpinājums sekos)

RAITS
 EGLĪTIS,
PBLA izpildidirektors

A r pozitīvām emocijām, kopēja mērķa sajūtu un jauniem kontaktiem pēc divu dienu diskusi-jām Valmierā beidzās 5. Pasaules latviešu ekonomikas un innovā-ciju forums, ko rīkoja Valmieras pilsētas pašvaldība un biedrība "Valmieras Attīstības aģentūra" sa-darbībā ar PBLA un Latvijas Re-publikas Ārlietu ministriju. Šajā forumā uzsvars tika likts uz Lat-vijas uzņēmumu ielaušanos ASV un Āzijas valstu tirgos, kā arī uz Valmieras pilsētu, kā vienu no lie-lākajiem Vidzemes ekonomiskajiem dzinuļiem. Forums pulcēja latviešu uzņēmējus un profesio-nālus no ASV, Austrālijas, Singa-pūras un Eiropas, kuri, daloties savā pieredzē, palīdzēja izprast un iepazīt šos atšķirīgos pasaules reģionus.

"Mums ir gandarījuma sajūta, ka spējam palīdzēt Latvijai un Valmierai izveidot pasaules lime-ņa kontaktus ar latviešu izcelsmes uzņēmējiem un profesionāliem," teica PBLA priekšsēde Kristīne Saulīte. "Ir prieks par kopā būšanu un savstarpejo sapratni, kāda veidojas starp cilvēkiem, kuriem ir svarīgi palīdzēt Latvijai un mūsu valsts attīstībai."

Forums pulcēja aptuveni 200 dalībnieku no visas pasaules. To ar savu klātbūtni pagodināja ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, kurš foruma aklāšanā uzsvēra, ka Latvija arvien vairāk izmanto diaspo-ras potenciālu kā investorus tech-noloģiju attīstībā un pētniecībā.

E. Rinkēvičs izteica pateicību Pasaules Brīvo latviešu apvienībai par tās iniciatīvu pirms pieciem gadiem uzsākt šādu forumu ciklu, lai piesaistītu Latvijas diaspo-ras uzņēmējus tautsaimniecības attīstībā Latvijā. Arī pilsētas galva

2018. gada 28.-29. jūnijis | Valmiera, Latvija

Jānis Baiks izteica atzinību foru-ma rīkotājiem par Valmieras pilsētas izvēli forumam, uzsvērt, ka tā ir enerģiska un moderna pilsēta, kura ir ne tikai Vidzemes ekono-miskais centrs un viena no Latvijas reģionu lielajām pilsētām, bet arī vieta ar nozīmīgu kultūras un vēsturisko mantojumu.

Foruma pirmajā dienā diskusi-jās pieredzē par ASV biznesa vidi piedalījās tādi globālajā tirgū zi-nāmi nozaru eksperti kā ECCO izpildidirektors Nathan Christensen un Michelin Global Services pār-stāvis Roberts Kukainis un Ēriks Kalniņš HANDLER THAYER, LLP un Ģirts Vēveris AS "Valmieras stikla šķiedra" valdes loceklis – ra-žošanas vadītājs. Diskusiju vadīja ALAs valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs. Savukārt otrajā ASV diskusijā piedalījās un ar savu pie-redzi daļījās Egita Poļańska, Lat-vijas Startup uzņēmumu asociācijas valdes priekšsēde, Dagnija Le-jiņa CEO, Digital Freedom Festival, Vismands Menjoks, Apply IT un Kristaps Mikasenoks. Šo diskusiju vadīja Toms Zvidriņš, Latvijas ārējās ekonomiskās pārstāvniecības Amerikas Savienotajās Valstīs vadītājs.

Ar Āzijas tirgu iepazīstināja Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras pārstāvniecības vadītāja Singapūrā Lāsma Līdaka, Ventures Internation Group pārstāvis Olavs J. Ritenis, SIA "Primekss" pārstāvis Rūdolfs Krēslīšs, Prinzip Design

5. Pasaules latviešu ekonomikas un innovāciju forums

and Construct Haus īpašnieks Mārtiņš Tuktēns, Latvijas Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Korejas Republikā Pē-teris Vaivars, projektu vadītājs naftas un gāzes industrijās Andris Eimanis, Līva Stūrmane, The Red Jackets, Valdis Kulpe, Pārdošanas direktors, Latvijas Finieris un Tomass Freimanis SIA BALT WOOD ENTERPRISE īpašnieks – vadītājs. Diskusijas vadīja Eiropas Komisijas tulkošanas ģenerāldirektorātā vadītāja Valda Liepiņa.

Dalībniekam bija iespēja ap-skatīt tautsaimniecības izstādi, kā arī pirmās dienas noslēgumā pie-dalīties kontaktbirzā.

Forumā otrajā dienā, 29. jūnijā, uzsvars tika likts uz Latviju kā vietu biznesa uzsākšanai, attīstišanai un izaugsmei. Paneldiskusijās pieredzē daļījās uzņēmēji, kuri iz-vēlējušies atgriezties Latvijā. Da-libniekiem būs iespēja dzirdēt BlueOrange Bank aktīvu pārval-dišanas direktoru Paulu Mīklaše-viņu, Jāni Kreili, kustības "Ar pasaules pieredzi Latvija" dibinātāju un vadītāju un Omnimium Proper-ties uzņēmuma grupas galveno

vadītāju Aleksi Karlsonu. Disku-siju vadīja advokāts Matīss Kukai-nis.

Par zaļo domāšanu biznesā Urban Earth Consulting AB vides technikas un ilgtspējīgas pilsētas plānošanas konsultante Daina Millers-Dalsjö, "Latvijas Zaļā jos-ta" projektu direktore Aija Caune, Vides aizsardzības departamenta direktore Rudīte Vesere un Jana Simanovska "Ekodizaina kom-pe-tences centrs" vadītāja. Šo paneł-diskusiju vadīja Upsalas Universi-tātes pētniece Dr. Med. Ieva Reine.

Forumā izskanā paredzētas eks-kursijas uz vairākiem Vidzemes uzņēmumiem: SIA VALPRO (metallu apstrādes uzņēmums), SIA "Dailrade koks" (mēbeļu ra-žotne), SIA "Valmiermužas alus" (alus darītava), SIA "Vidzemes Olimpiskais centrs" (sporta, SPA un ūdens multifunkcionālais centrs), ZS "Zilūži" (lopkopība, piena produktu ražošana), SIA "Rūjienas saldējums" (saldējuma ražotne), SIA "Bauņu sēta" Nauk-šēnu vīns (vīna darītava), ZS "Adzelvieši" (kanepju, kanepju produktu ražošana), SIA R Cho-

colate" (šokolādes ražotne), SIA "Pavasars" (koka karkasa māju ražotne), SIA "Santas rezidence" Villa Santa (viesnīca un restorāns), ZS "Kliņēni/Dārznieki" (dārzeņu ražotājs, dārzniecība), SIA "Aloja-Starkelsen" (pārtikas produktu ra-žotājs, kartupeļu cietes ražotājs, produktu no kartupeļu cietes ražošana).

Forumā galvenā moderatore – diskusiju "virsvadītāja" Ingrīda Kariņa-Bērziņa ir Baltijas advo-kātu biroju apvienības COBALT partnere un intelektuālā īpašu-ma un informācijas technoloģiju prakses grupas vadītāja Latvijā. I. Kariņa-Bērziņa ir zvērināta ad-vokāte Latvijā un ASV, pasnie-dzēja Stokholmas Ekonomikas augstskolā Rīgā un Rīgas Juridis-kajā augstskolā. Viņa ir Amerikas Tirdzniecības palātas Latvijā un Ārvalstu investoru padomes Lat-vijā valdes locekle.

Lidz šim forumi veiksmīgi noritejuši Rīgā 2013. un 2015. gadā, Melburnā, Austrālijā 2016. gadā un Čikāgā ar nosaukumu Spot-light Latvia – 2017. gadā.

MĀRIS
BRANCIS

16. jūnijā piedzīvojām ļoti īpa-šu notikumu latviešu mākslas dzīvē – atzīmējot savu piecu gadu pastāvēšanas gadskārtu un svinot Latvijas neatkarības simto jubileju, Pasaules latviešu mākslas centrs Cēsis atklāja izstādi "Māksla nešķir, māksla vieno". Tas ir patiesi vērienīgs projekts, kura ideja, protams, ir Leldes Kalmītes auklē-jums.

"Mēs dzīvojam laikā, kad attie-cības starp kultūru, valodu un indivīda fizisko atrašanās vietu strauji mainās pasaulei. ļoti liels skaits latviešu un viņu pēcnācēju šodien dzīvo ārpus savas dzim-tenes robežām. Tāpēc "Māksla nešķir, māksla vieno" iedvesmo gan politiski, gan mākslinieciski", tā raksta izstādes ierosinātāja un iz-vedēja, pieaicinot palīgi dizaine-ru, interjeristu, izstāžu iekartotāju Mārtiņu Heimrātu, Latvijas Mākslinieku savienības eksprezidentu.

Tādējādi 35 mākslinieku darbi no Kanadas, ASV, Austrālijas un Eiropas novietojušies blakus dzimtenē dzīvojošo gleznotāju, tekstilmākslinieku, tēlnieku, keramiku un citu mākslas veidu pār-

stāvju veikumam. Rezultāts ir pārsteidzoši interesants: lai arī dažkārt gleznas vai citi darbi ir atšķirīgi krāsu pielietojuma, technikas izmantojuma, izpildījuma veida un daudzējādā citā veidā, tomēr viegli saskatāma arīdzan tu-vība – pirmā kārtā domāšanas un pasaules uztveres ziņā. Viens no veiksmīgākajiem piemēriem ir Haralda Noriša un Džemmas Skulmes gleznu savstarpejā sa-skaņa, lai cik tās būtu atšķirīgas. Tas pats sakāms par Leldes Kal-mītes un Alekseja Naumova, Mai-ras Krastiņas un Annas Vaivares, Ivonnas Vāras [Yvonne Vaar] un Pētera Jaunzemja, Vitas Plūmes un Ineses Jakobi, Vilņa Strazdiņa un Vijas Zariņas, Voldemāra Ave-na un Edvarda Grūbes, Gerdas Rozes un Gunta Lipiņas-Grīvas un dažu citu divvienību. Lai cik atšķirīgi ir mākslas veidi, ko katrs pārstāv, tomēr kopīgo var atrast

Arthuru Vilņa Luca fotografijs un Jāņa Murovska siets piedē uz audekla, tāpat kā Imanta Tillera un Oļega Tillberga darbos. ļoti saskanīgi ir Ojāra Šteinera un Sandras Krastiņas spējēs otas vē-

zieni un krāsu izpratne. Tas pats sakāms par Mairas Reinbergas un Anitas Jansones-Zirnītes latvisko pārdzīvotā atainojumu vai par Lel-des Vinters Ores un Andra Vītolu spēcīgajiem krāsu kontrastiem. Lai cik āreji atšķirīgas ir Valdas Oestreicheres un Gunas Millerso-nes gleznas, tomēr abām pati bū-tiskākā glezniecībā ir krāsa. Līdzīgi var šķist neparasti, ka Guna Munheima izvēlejusies Helēnu Heinrichsoni – viena ļoti rūpīgi attēlo katra priekšmetu vai augli, bet otra strādā lielos laukumos, un tomēr cik jūtīgi abas izvēlas un kālā uz papīra lapas pigmentus!

Bez šaubām, ne viss ir izdevies. Profesionālā varēšana starp auto-riem ne katrā gadījumā ir līdzvērtīga, kā tas ir Ginta Grīnberga un Baibas Putniņas [tā katalogā, kamēr izstādē autore gan tiek saukta kā Baiba Baiba] – ja nu vienīgi zināms sentimentālisms.

Dzīlāku pārdomu vērtā ir atsevišķu autoru sasaiste. Gita Kārkli-na no Kanadas uzaicinājusi pie-dalīties Benno Tālivaldi, kurš jau ilgus gadus pārcēlies no ASV uz dzīvi Latviju. Savukārt Linda Trei-

ja ir māsa Ingemārai Treijai. Abas mācījušās vienā un tai pašā Latvijas Mākslas akadēmijā, tikai dzī-vei ceļi izšķiruši, līdz ar to arī garīgā pieredze un piedzīvotais ir katrai sava. Tas jaušams arī abu glezņās.

Jūtams, ka šis izstādes reālizē-šanā liela loma, kā šķiet, ir bijusi Andai Sipoliņai, kura papūlēju-sies, lai no Kanadas tajā piedalās visvairāk autoru nekā no citām pasaules malām. Jāpiemin arī tas, ka Lelde Kalmīte un Mārtiņš Heim-rāts spējuši iesaistīt izstādē tik daudz Latvijas redzamāko māksli-nieku – bez jau pieminētajiem vēl jāatzīmē Frančeska Kirke un Ieva Iltnere, kas pievērsīs plašāku sa-biedrības loku.

Ļoti patīkami, ka šoreiz izstādi pavada katalogs, kurā reproducēti visi eksponētie darbi, iespējots arī diasporas latviešu mākslinieku sacītās par kollēgām Daugavas krastos, kāpēc tie uzaicināti. Paliek gan noslēpums, kas to sastādījis. Katalogs ir iespējots lieliski, bet, kur tas drukāts, arī tas paliek slēpts. Lasot tekstu, bieži rodas jautājums, kāpēc, piemēram, 24.

Māksla vieno!

lappusē rakstīts "akrils uz audekla", bet turpat atvērumā blakus lap-pusē – "audekls, akrils". Še sasto-pas atšķirīgais angļuvalodā un Lat-vijā pieņemtais techniku rakstī-šanas paņēmiens, kuru būtu jā-iievēro redaktoram. Tā varbūt ir piesiešanās sīkumiem, bet tas lie-cina par profesionālismu. Kaut arī es darbojos mākslas zinātnē jau vairāk nekā 35 gadus un ilgi ari esmu bijis saistīts ar trimdas un diasporas mākslu, daudzu autoru vārdus abās pusēs nudien dzirdu pirmo reizi. Pieņemu, ka mazāk mākslās svaidīts cilvēks nepazīs vēl vairāk mākslinieku. Katalogs būtu bijis tas medijs, kur būtu va-rets kaut dažos vārdos pastāstīt par nezināmo vai maz zināmo autoru.

Beidzot rakstu, gribas pateikt pāris vārdu par izstādes jeb projekta nosaukumu – "Māksla nešķir, māksla vieno". Psiholoģiski tajā ietvertā apgalvojuma pirmā daļa ar nolieguma formu, nerau-goties uz otrās pusēs pozitīvo ap-liecinājumu, rada gluži pretējas domas – tātad tomēr māksla šķir? Tādēļ es izvēlos nosaukumā tikai divus pēdējos vārdus "Māksla vieno".

OKUPĀCIJAS MŪZEJA GARINŠ STĀSTA

24. Uz Mūzeju atnāk mežs

Jā, gandrīz kā Šekspīra *Makbetā* Birnamas mežs, tā Mūzeju nakts maijā Latvijas mežs atnāca uz Latvijas Okupācijas mūzeju un tur aug vēl joprojām. Katrreiz, kad lidinos augšup pa kāpnēm no vestibila uz koridoru pirmajā stāvā, redzu mežu un kokos pakārtu šūpuli. Ko gan tas tur dara? Un kāpēc mežs atnāca uz mūzeju?

Vienkārši, bet sarežģīti. Šā gada maija Mūzeju nakts tema bija "Šūpulis". Un mūsu Mūzejs aicināja apmeklētājus apskatit "1945. gadā mežā kārtu šūpuli neatkarības atjaunošanai". Tai naktī Mūzeju apmeklēja 803 cilvēki, lielākoties jaunieši. Tieši viņiem kā liecinieks uz Mūzeju atnāca mežs ar šūpuli. Tajā negulēja vis bēriņiš, bet tai laikā latviešu jauniešu gatavotas un izplatītas skrejlapīnas. Toreiz Latvijas neatkarība reāli varēja izdzīvot tikai mežā – Latvijas nacionālo partizānu brunotajā pretētībā otrreizējai padomju okupācijai vai arī ārpus meža – Latvijas valstij uzticīgo cilvēku sirdis un prātos.

Viens no cilvēkiem, kas mums jāpatur atmiņā un piemiņā, ir Pēteris Supe, toreiz 24 gadus jauns latvietis, bet jau galvenais agronomijs Abrenes aprīņķī. Vēl Latvijā nebija beidzies kārš, kad viņš ar līdzīnītājiem jau 1944. gada decembrī dibināja Latvijas Nacionālo partizānu apvienību (LNPA). Tās statūtos teikts: "Apvienība uzstāda

par savu augstāko mērķi cīnīties ar ieročiem rokās un politiski kopā ar latvju tautas lielāko vairumu par neatkarīgās demokrātiskās Latvijas Republikas atjaunošanu." Laikā, kad Latvijas valsti bija iznīcinājuši padomju komūnisti un vācu nacisti, radās cilvēki, kuri uzņēmās vadību valsti atjaunot ieročiem rokās. Viņi kļuva par mežabrāļiem, jo mežs bija viņu patvēruma. Bīstams patvēruma, kā liecina Vitālija Donskiha no dzeloniem steplēm veidotais "Mežs".

Apvienībai pievienojās daudzas grupas Ziemellatvijā. Stompaku purva salījās starp Balviem un Viļāniem viņi izbūvēja nometni aptuveni 350 partizāniem. Čekisti nometni atklāja, un tai 1945. gada

2. martā uzbruka ap 500 čekas kājavīru. Tā bija varbūt pati liekā kauja mežabrāļu vēsturē. Krita 28 partizāni un 46 Čekisti. Latvieši no aplenkuma izlauzās un pret pārspēku cīnījās tālāk. LNPA pastāvēja līdz 1953. gadam.

Bet Pēteris Supe, kuru mežā pāzina ar segvārdu "Cīnītis," domāja

tālāk. Viņš izstrādāja Latvju nacionālās jaunatnes apvienības statūtus. Jaunieši sabiedrībā turpināja darbu, ko partizāni mežā veica ieročiem rokās. Kad viss likās zaudēts, mežā kārā šūpuliti latvju taujas brīvībai. Bija jāgaida vairāk nekā 40 gadu, kad bērns pieauga un Latvijai atnesa brīvību.

Taču Pēteri Supi, viņa brīvības cīnītājus un patriotiskos jauniešus vajāja ne tikai svešās varas čeka.

Ļaunāka par čekistiem bija pašu ļaužu nodevība. Supes vecākus atriebīties nošāva čekisti. Supi pašu 1956. gadā nošāva nodevējs Jānis Klimkāns. Pelnījis Kangara vārdu, šis nodeva daudzus. Latvijas atjaunotā brīvība ir izcīnīta asinīm. Otrs Latvijas neatkarības kārš sākās 1944. gadā. Neaizmirīsim. Atminēsimies, pieminēsim, atgādināsim.

BŪVDARBI SĀKUŠIES! Ap veco Mūzeja ēku ne tikai apvilkts žogs, bet tur jau rosās strādnieki. Izceļ veco sarkano bruģi. Vēl iespējams nodrošināt vietu sarakstā, ko vēlākais rudeni guldīsim pamatakmēnī, ziedojojot ekspozīcijas un Mūzeja iekārtošanai Nākotnes namā. Arī Pētera Supes un visu Latvijas brīvības cīnītāju piemiņai un atgādinājumam.

LATVIJĀ. "Latvijas Okupācijas mūzeja biedrība", Reģ. nr. 40008018848, AS "SEB banka", SWIFT: UNLALV2X , Konta Nr.: LV67UNLA0002400700517

ASV. Čeki rakstāmi OMFA (ja vajag, ar ziedojuša mērķa norādi) un sūtāmi Ilze Resnis, 10930 Nollwood Drive, Chardon, OH 44024. Ziedotāji saņem kvītis nodokļu atlaidēm.

KANADĀ. Čeki rakstāmi LRDF (*Latvian Relief and Development Fund*) ar atzīmi "Okupācijas mūzejam" (ja vajag, arī ar mērķa norādi) un sūtāmi: Dagnija Staško, 16 Elterwater Ave, Nepean, ON K2H5J2. Ziedotāji saņem kvītis nodokļu atlaidēm.

AUSTRALIJĀ. Čeki rakstāmi (pievienojot mērķa norādi) un sūtāmi mūzeja pārstāvei: Ināra Graudiņa, 141 Darley Road, Randwick, NSW 2031.

LIELBRITANIJĀ. Čeki rakstāmi (ja vajag, ar mērķa norādi) un sūtāmi mūzeja pārstāvei: Inese A. Smith, 36 Fairmount Drive, Loughborough, LE11 3JR vai (ar mērķa norādi) "Latvian Educational Foundation", Catthorpe Manor, Catthorpe, Leicestershire LE17 6DF.

Ar ziedojušu nodrošinātu publicitātes projekts

ĪSZINĀS

Ventspilī 14. un 15. jūlijā noritēs tradicionālie Jūras svētki "Ar vēju burās". 14. jūlijā plkst. 11 Osta ielā notiks piemiņas brīdis "Jūrniekiem un zvejniekiem, kuļu atdusas vieta ir jūras dzelmē". No plkst. 8 līdz 17 Vecpilsētas tirgus laukumā visus gaidīs uz "Jūras svētku gadatirgu", bet no plkst. 13 Amatu mājā – "Lielais loms no tirgus", ar grīlētām zivīm, mūzikāliem priekšnesumiem un mezglošanas darbnīcām. No plkst. 21 Ostas ielas promenādē svētku vakara programma ar balli.

Dagdas novadā no 20. līdz 21. jūlijam risināsies III Latgales stāstnieku festivāls "Omoto stuosti par bitinīkim", kuļu rīko Latvijas Stāstnieku asociācija un Latviešu folkloras krātuve. Veltīts bītnieka arodam. 20. jūlijā plkst. 14 mūzejā "Andrupenes lauku sēta" tiks atklāts festivāls, bet plkst. 16.30 Kroma kalnā pie ugunkura izskanēs bītenieku stāsti no Latvijas novadiem, bet pēc tam būs varāšana "Andrupenes lauku sētā". 21. jūlijā rītā bērni ar vecākiem aicināti apmeklēt Dagdas novada Tautas bibliotēku, bet pēc tam tiks ieskandināti Jaundomes muižas svētki.

Mazsalacai – 90! Pilsētas tiesības ieguva 1928. gadā. No 20. līdz 22. jūlijam notiks jubilejai veltīti Pilsētas un velosvētki "Mazsalaca – manas mājas. Ērenpreisam 127". 19. jūlijā Mazsalacas Kultūras centrā izstāde "Mazsalaca – manas mājas". 20. jūlijā plkst. 20 no pilsētas centra plūdis *Deju upe* līdz Lībiešu pilskalna estrādei, kur notiks XVI Deju svētku atskāņas koncerts "Māras zeme". Rīgā svētkos piedalījās deju kopas "Lībieši", "Magone", "Skānaiskalns" un jauktais koris "Salaca".

Cēsis no 20. līdz 22. jūlijam aicina uz svētkiem "Cēsis 812. Svinam ar draugiem!". 20. jūlija vakarā Smilšu laukumā būs bezmaksas rokmūzikas festivals "Fono Cēsis", bet Pils parkā – džeza/ blūza vakars un valsts Simtgades spēlfilmas "Paradize 89" nakts seanss. 21. jūlijā koncerti sāksies no plkst. 16 un "Fono Cēsis" festivāls noslēgsies ar balli līdz četriem svētdienas rītā.

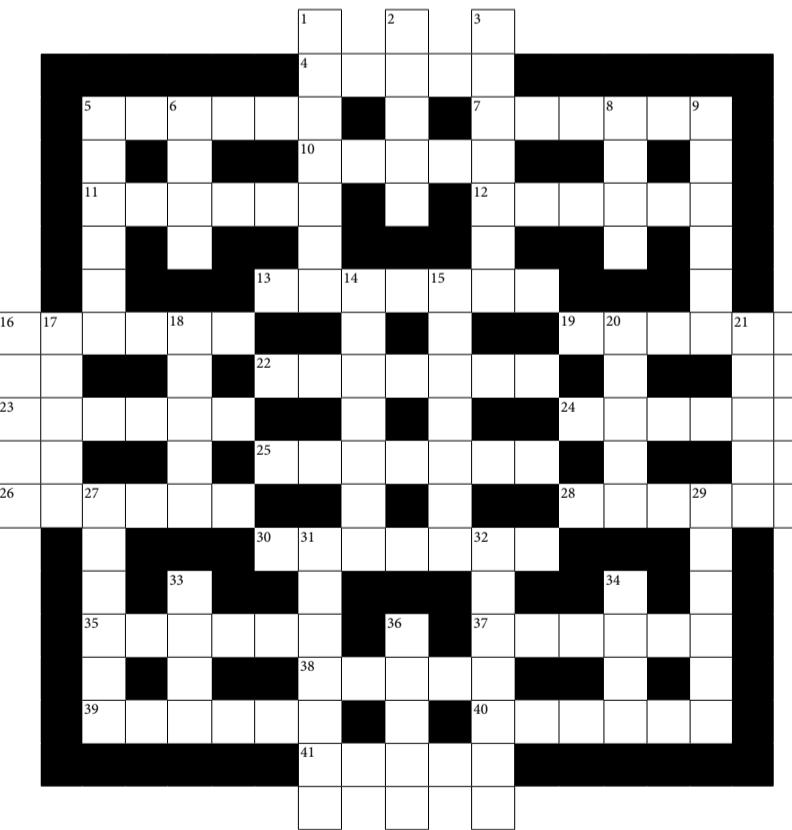
Valdorfa pedagoģijai Latvijā – 25 gadi. Pasaulē tā ir kopš 1919. gada, kad Vācijas fabrikas Waldorf Astoria vadība uzaicināja Rūdolfu Steineru dibināt skolu strādnieku bērniem. Tagad ir vairāk nekā 600 skolu, Igaunijā – 11, bet Latvijā – Rīgā un Adažos, kā arī programma bērnudārzos. Valdorfa skolas filozofijas pamatā ir bērna individualitāte, spējas, intereses un brīvība atbildībā.

Raunas brīvības piemineklis "Koklētāja" – 85! Tas Raunas centrā atklāts 1933. gada. Tēlnieks – Karlis Zāle. Monumentālais piemineklis ir brīvības simbols, kur šķēps pārvērsts par kokli, kuļu spēlē latvju jaunava. Cīņas gars apvienots ar iegravēto Baumaņu Kārla lūgsnu "Dievs, svētī Latviju!". **Talsos ir piemineklis brīvības cīnītājiem "Koklētājs".** Pilsētas pašpārvalde to pasūtīja tēlniekam Kārlim Zemdegam (1894–1963). 1938. gadā viņš izgatavoja gipsa modeli "Koklētājs", kuļu 1996. gadā akmenī izkala tēlnieks Vilnis Titāns.

Īszinās sagatavojuši VALIJA BERKINA

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

Līmeniski. 4. Tekstilbanāns. 5. Latviešu rakstnieks (1871-1911). 7. Tēls J. Raiņa lugā "Zelta zirgs". 10. Indīga čūska. 11. Budistu svētnica. 12. Rīgas Kinostudijas mākslas filma. 13. Grieķu izcelsmes amerikāņu dziedātāja (1923 – 1977). 16. Sauss tropu vējš. 19. Latviešu gleznotājs (1906 – 1987). 22. Konditorejas izstrādājums. 23. Liela pacilātība. 24. Pilsēta Vācijas ziemeļos. 25. Bagātas ar barības vielām. 26. Buļu kuģi.

28. Transporta līdzekļi Dienvidaustrumāzijas valstīs. 30. Garnele. 35. Igauņu valodnieks (1905 – 1990). 37. Pirmais latviešu sportists, pasaules rekordists (1894 – 1919). 38. Žurnāls Latvijā. 39. Mūzikā – vairāku dažādu augstuma skaņu kopskaņa. 40. Piešiedu brīvības atņemšana. 41. Standarta uzdevumi cilvēka spēju pārbaudei.

Stateniski. 1. Agrākais Valdemārpils nosaukums. 2. Kallu

dzimtas lakstaugšs. 3. Apdāvināts cilvēks. 5. Francu izgudrotājs, fiziķis (1647 – 1712). 6. A. Deglava romāns. 8. Franču gleznotājs, grafiķis (1859 – 1891). 9. Grauzēju kārtas dzīvnieki. 14. Apdzīvota vieta Tukuma novadā. 15. Valstu apvienība. 17. Lašveidīgo kārtas zivs. 18. Dž. Pučini opera. 20. Izzūstošas upes Austrālijā. 21. Senlatviešu likteņlēmēja dievība. 27. Apdzīvota vieta Rēzeknes novadā. 29. Blēdīgs, profesionāls kāršu spēlmanis. 31. Sausi augli. 32. ASV pavalsts. 33. Ekvadoras galvaspilsēta. 34. Māksligi radīta senāsāja. 36. Virziens politikā. **Krustvārdu mīklas (Nr. 24) atrisinājums**

Līmeniski. 1. Pontons. 6. Toronto. 10. Inari. 11. Konsole. 12. Prusaķi. 13. Nauða. 14. Skots. 15. Agave. 16. Apse. 19. Karalis. 23. Pakā. 25. Kašaloti. 26. Krauklis. 27. Roma. 29. Odisejs. 33. Skat! 38. Ganga. 39. Liras. 40. Resni. 41. Nitaure. 42. Ranguna. 43. Rātna. 44. Austere. 45. Spireja.

Stateniski. 1. Pikanta. 2. Nanusks. 3. Obojas. 4. Sieksta. 5. Ķaudona. 6. Tipiski. 7. Raudas. 8. Niagara. 9. "Odiseja". 17. "Prado". 18. Elara. 19. Kvota. 20. Reidi. 21. Likme. 22. Skats. 23. Pakts. 24. Kaira. 27. "Rigonda". 28. Monētas. 30. Delvere. 31. Sārnate. 32. Jestrass. 34. Kāstuve. 35. Taivana. 36. Padure. 37. Kranči.

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULE

Dāvis Bertāns noslēgs līgumu uz četriem gadiem

Nacionālās Basketbola asociačijas (NBA) klubs Sanantonio Spurs ar latviešu spēlētāju Dāvi Bertānu noslēgs līgumu uz četriem gadiem, ziņo portāls Sportando. Līguma vērtība esot 20 miljoni dolaru.

25 gadus vecajam Bertānam beidzies divu gadu līgums ar Spurs vienību un šobrīd viņš ir ierobežoti brīvais aģents. Tas nozīmē, ka klubs var piedzīnāties jebkuļas citas vienības kontrakta piedāvājumam. Tieša, arī pēc kvalifikācijas līguma piedāvājuma Bertānu varēs uzrunāt citi klubi, bet Spurs būs laiks, lai atbildētu ar līdzvērtīgu kontraktu.

Ungārijas pilsētā Šopronā risinās Eiropas meistarsacīkstes jaunietēm U-20 grupā. Latvijas vienība pārspēja Polijas līdzaudzes - 70:62, zaudēja ungārietēm - 51:66, uzvarēja Chorvatijas vienību - 71:60, beidzot apakšgrupu turnīru un iekļūstot astotdaļfinālā.

vijas vieglatlēte Kristīne Blaževiča ieguva otro vietu septiņcīņā.

Blaževiča pēdējā disciplīnā - 800 m skrējienā - izcīnīja otro vietu, turklāt viņa sasniedza arī savu personīgo rekordu, distan-

ci veicot divās minūtēs un 18,88 sekundēs. Summā talantīgo Latvijas sportisti, kuŗa sakrāja 5629 punktus, apsteidza vienīgi spāniete Marija Visente - 6221 p. Cita Latvijas septiņcīņniece Luize Opolā 800 m skrējienā veica divās minūtēs un 25,71 sekundēs. Summā Opolā finišēja septiņtā vietā ar 5406 punktiem. Arī viņai personīgs rekords.

Otru medaļu, arī sudrabu, Latvijas vieglatlētu komandai izcīnīja desmitcīņnieks Olegs Kozjakovs.

Pirmajās piecās disciplīnās viņš iekrāja 4119 punktus, sacensību līderim Svenam Janssonam no Niderlandes zaudējot 54 punktus. Pēdējā disciplīnā - 1500 metru skrējienā Aleksandram Komarovam (startēja zem neitrāla karoga) bija par sešām sekundēm labāks personīgais rekords nekā Kozjakovam, līdz ar to bija skaidrs, ka Latvijas atlētam cerības uz zeltu ir minimālas. Kozjakovs distanci veica četrās minūtēs un 53,95 sekundēs, turklāt sev fantastisku rezultātu sasniedza Jansons, kurš sasniedza personīgo rekordu, noskrienot 15 sekundēs ātrāk par Latvijas atlētu. Pirms pēdējās disciplīnas Kozjakovam un Komarovam bija vienāds punktu skaits. 1500 metru

skrējienā Kozjakovs distanci veica četrās minūtēs un 53,95 sekundēs, Komarovs - četrās minūtēs un 47,27 sekundēs. Līdz ar to Latvijas sportists palika otrajā vietā, bet zelts tika Komarovam. Nobeigumā Komarovam tika 7703, Kozjakovam - 7663 punkti. Cits Latvijas pārstāvis Karims Ali sakrāja 6575 punktus un finišēja 19. vietā kopvērtējumā.

No 24 Latvijas vieglatlētiem pirmajā desmitniekā iekļuva vēl tikai Artūrs Šarkovičs tālēkšanā (6,79 m) - 10. vieta.

Kocha bija sekmīga pirmajos divos mēģinājumos (95, 99 kg), bet trešajā piegājienā netika galā ar 103 kg. Grūšanā mūsu svarcēlāja darbojās sekmīgi - 113, 117, 120 kg.

Ostapenko iet uz priekšu, Gulbis apstājās

Latvijas tenisiste Alona Ostapenko Vimbldonas čempionāta astotdaļfinālā divos setos ar 7:6 (7:4), 6:0 uzvarēja baltkrievieti Aliaksandru Sasnoviču un tika astoņu specīgāko dalībnieču vidū. Cīņā par ceturtdaļfinālu Ostapenko pirmais sets sākotnēji izvērtās neveiksmīgi, tomēr viņa nepiekāpās un pavērsa cīņas ritējumu sev par labu.

(Turpinājums 20. lpp.)

**NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU**
Kārtojam nodokļu un citus maksājumus Latvijā!
Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tālr: 973-746-3075

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: pārcelšanās (uz vai no Latvijas), auto transports, gaisa kravas un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāgu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN
Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

ROBERTS BLUMBERGS

16. jūnijā, karstas un saulainas dienas pievakarē, Čikāgā notika ap 600 klausītājiem izpārdots koncerts *North Shore Chamber Orchestra Festival* ietvaros grezna pilsētas presbiterānu baznīcā.

Šis bija īpašs koncerts, jo bez Čaikovska, Pučini un Vivaldi darbiem pirmo reizi pasaules mērogā tika atskanota Pētera Vaska jaunā simfonija *Musica Serena*.

Festivāla atbildīgā rīkotāja bija Angela Joffe. Viņa ir dzīmussi Rīgā, klavierspēli mācījusies E. Dārziņa skolā. Viņas dzīvesbiedrs Vadims Gluzmans ir pasaулslavens vijolnieks. Tieši viņš uzrunāja klausītājus un iepazīstināja ar Latvijas Simtgadi. Festivāla rīkotāji bija lū-

guši arī mani, Goda konsulu Ilinojā, sagatavot izstādi par Latviju. Kopā ar draugu dizaineri Māri Puķīti tādu arī sagatovojām, un izstādē bija iespēja iepazīstināt publiku ar īsu Latvijas vēstures pārskatu un mūsūtautas slavenībām. Liela daļa publikas daudz laika pavadīja izstādē un tā guva ieskatu gan par Latviju, gan tās vēsturi un personībām. Tāpat man bija izdevība aprunāties ar Sophie Fomin. Viņas vīrs Arkady Fomin, kurš aizgāja mūžībā pirms četriem gadiem, bija izcils mūzikis un mūzikas skolotājs no Rīgas. Vēlakos gadus viņš savu dzīvi pavadīja Teksasā.

Pieminētie Angela un Vadims ir nodibinājuši *Arkady Fomin Mūzikas stipendiju* fondu talan-

tīgiem jauniem mūzikas studentiem, un šogad pirmo reizi vairākas stipendijas tiks piedāvatas jaunajiem talentiem no Latvijas.

Ari Pēteris Vasks ir draugos ar Angelu un Vadimu, un ir cerība, ka nākamgad būs iespēja gan Pētera Vaska *Musica Serena*, gan arī vēl citus latviešu komponistu darbus piedāvāt plašākai Čikāgas sabiedrībai. Latviešu mūzikai spēlē neskaitāmos orķestros visā pasaule, un Angela un Vadims ar daudziem no viņiem ir pazīstami.

Mūsu visu vārdā liels paldies pienākas šī festivala rīkotājiem, jo viņi Latvijas vārdu dara zināmu plašākai Amerikas sabiedrībai!

No kreisās: Roberts Blumbergs, Angela Joffe un Vadims Gluzmans

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

BOSTONA (MA)

Trimdas dr. zāle (58 Irving St, Brookline MA).

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu Kultūras Centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081.

Piektdienās 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koņa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo latvju biedrības telpas (531 North 7th St).

INDIANAPOLE (IN)

Latviešu Sabiedriskais Centrs (1008 W 64th St, Indianapolis IN 46260).

NUJORKA (NY)

Nujorkas draudzes telpas (254 Valentine Ave, Yonkers NY 10705).

PITTSFIELD (MA)

Teātris *Barrington Stage* (30 Union St, Pittsfield MA 01201). Tālr.: 413-236-8888, www.barringtonstageco.org

12.-28.jūlijā aktrise Laila Roņiņa spēlē *Lukas Hnath* lugā "A Doll's House Part 2". Darbība notiek 15 gadus pēc tam, kad Ibsena lugas varone Nora aiziet no ģimenes, atstājot vīru un bērnus.

SIETLA (WA)

Sietlas Latviešu Sabiedriskais Centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125).

ST. PĒTERSBURGA (FL)

St. Petersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713).

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Info: 514-992-9700. www.tervete.org

15.jūlijā 11:00 bērnu nometnes atklāšanas Dievk.

22.jūlijā 11:00 bērnu nometnes Dievk.

29.jūlijā 11:00 kultūras nometnes Dievk.

18.augustā 11:00 Kapu svētki Avoka kapsētā.

13:00 Piķniks. *Labour Day wkd* nogale veciem un jauniem tērvetiešiem.

7.oktobrī 11:00 Pļaujas svētku Dievk.

ZIEMELKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Fran-

cisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koņa mēģinājums

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraude@gmail.com, tālr: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com. Runas stundas trešdienās 10:00 – 15:00, piektdienās 16:00 – 18:00. **Dievk. notiek 10:00.**

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; [www.facebook.com/Cikāgas-Ciānas-draudze-255043897965234](http://Cikāgas-Ciānas-draudze-255043897965234). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galda. Māc. Gundega Puidza, tālr.birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pētera dr: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galda.

Čikāgas latv. baptistu dr: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Olģerts Cakars. Tālr: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no **10:00 līdz 14:00**. E-pasts: reglite@aol.com Dievk. notiek svētdienās **9:30**. Pēc Dievk. kafijas galda.

Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek svētdienās **10:00**. **22.jūlijā** Dievk.

Dienvidfloridas latv. ev. lut. dr: *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmāne Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info:

Andrejs Jugs, tālr: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. dr: baznīca (1927 Riverside Dr, Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek 11:00.** Māc. Mārtiņš Rubenis. **Līdz augustam Dievk. nenotiks.**

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr: *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg.** Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāna dr: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. **Dievk. notiek 10:00. 15.jūlijā** Dievk. **22.jūlijā** Dievk. ar Sv.vak. **29.jūlijā** Dievk. nenotiks. **5.augustā.** Dievk. angļu val. ar Sv.vak. **12.augustā** Dievk. **19.augustā** 11:00 Kapu svētki *Glenwood* kapsētā un 12:00 *Montrose* kapsētā. **26.augustā** Dievk. ar Sv.vak. Seko pusgada informācijas sapulce un *Piķniks*.

Grand Rapidu latv. ev. lut. dr: (1780 Knapp St. NE, Grand Rapids MI 49505).

Tālr: 616-361-6003. Māc.prāv. Ilze Larsen, tālr: 269-214-1010. Dr.pr. Ivars Petrovskis, tālr: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galda.

Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A.Graham. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galda.

Kalamažū latv. ev. lut. dr: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A.Graham. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galda.

Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu Dievk. nenotiks.** 10:30 Gaŗezerā Ekumēniskais Dievk. **29.jūlijā** Dievk. ar dievg. Māc. R. Franklins. **5.augustā Dievk. ne-notiks.** **12.augustā** Dievk. ar dievg. **19.augustā** 10:00 Kapu svētki *Riverside* kapsētā. **26.augustā** Dievk. **2.septembrī** Kalamazoo Dievk. nenotiks. **10:30 Gaŗezerā** Dievk. **9.septembrī** Dievk. ar dievg.

Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu Dievk. nenotiks.** 10:30 Gaŗezerā Dievk. **9.septembrī** Dievk. ar dievg. **23.septembrī** Dievk.

draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr: (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galina, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** 2.svētd. Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

Mančesteras latv. ev. lut. dr: (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. Māc. Igors Safins. **Dievk. notiek 11:00.**

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr: (1853 N 75th Str, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibīskape Lau-ma Zušēvica, tālr: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Šandra Kalve, tālr: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Pēc Dievk. sadraudzība.

Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr: *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus un Māc. Zvīrgzds. tālr.: 514-481-2530, e-pasts: pres@draudze.org.

Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:30. **5.augustā** 15:00 vasaras Dievk. pilsētā. Vik. Zvīrgzds. **9.septembrī** 15:00 Vasaras Dievk. pilsētā. Vik. Zvīrgzds. **23.septembrī** 14:00 Dievk. Dr.pr. Jānis Mateus.

Nubrānsvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr: Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ 08816). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com. **Dievk. notiek 13:30. 22.jūlijā** Dievk. **5.augustā** 10:00 Kapu svētki *Van Liew* kapsētā, *North Brunswick* (lietus gadījumā baznīcā 13:30). **19.augustā** Dievk. ar dievg. **9.septembrī** Dievk. ar dievg. **23.septembrī** Dievk.

Sietlīs latv. ev. lut. dr: *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdiņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc Dievk. kafijas galda.

Sentlīs latv. ev. lut. dr: *Christ Lutheran* baznīca (#

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)
 (301 - 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707), kā arī Biedrības namā, plkst. 14:00. Bībeles stundas notiek Biedrības namā **11:00**. Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. Baznīcā Dievkalpojumi noturēti vienīgi Lielajā Piekt-

dienā un Ziemsvētkos. **15.jūlijā** Dievk. **22.jūlijā** Bībeles stunda. **29.jūlijā** Bībeles stunda. **5.augustā** Bībeles stunda.
Tērvete - Trīsvienības draudze: Dievk.notiek Centrā, tālr: 514-992-9700, www.draudze.org.
Dievk. notiek 15:00. Vik. Zvirgzds. Valdes sēdes notiek 19:30 ceturtādienās. **5.augustā** Vasaras Dievk.

pilsētā. **9.septembrī** Vasaras Dievk. pilsētā. **23.septembrī** 14:00 Dievk. Māc. Jānis Mateus. • **Toronto - Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.**: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslavian.ca Māc. Girts Grietinš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North

York ON M2H 2S1), tālr: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.**: Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdradze@gmail.com. Info: www.dcdradze.org Mācītāja prāv. Anita Vārsberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vitols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās:** **9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķiši. **Dievk. notiek 10:00.** Kafijas galds. **15.jūlijā** Dievk. **22.jūlijā** Dievk. **29.jūlijā** Sv. vak. Dievk. **5.augustā** Sv. vak. Dievk. **12.augustā** Kapu svētku Dievk. **Rock Creek** kapsētā. Dievk.

Rokvillē **nenotiek**. **19.augustā** Sv.vak. Dievk. **26.augustā** Sv.vak. Dievk. No **31.augusta** līdz **2.septembrim** Latviešu Skolas nometne. **2.septembrī** Svētbrīdis Rokvillē. Dievk. Latviešu Skolas nometnē *Mar-Lu-Ridge*.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.**: Ebenezer Lut. Church (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. Māc. Igors Safins.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.**: (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – SVĒTDIENĀS! Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Mūžībā aizgājis mūsu sirsnīgais draugs
DŽEMS APSĪTIS

Mīlestībā un pateicībā viņu piemin
ANDRIS, ARVĪDS, ASTRIDA, GUNĀRS, INA, RŪTA

Mūžībā aizgājusi

GAIDA LAIMDOTA INDE,
dzim. ZAĻLAPA

Dzimus 1934. gada 12. februārī Kusā, Latvijā,
mirusi 2018. gada 22. jūnijā Mineapolē, MN

Gan sāpju dienas, gan saules rīts,
It viss tiek klusi zemē tīts.

Viņu mīlā piemiņā pature
DĒLI VALDIS (DOROTHY) UN VILIS (TOM)
UN MAZBĒRNI ZINTIS UN ALDIS

Mūžībā aizgājusi mana mīlā māte

AINA SANDERS,
dzim. BORMANIS

Dzimus 1925. gada 29. augustā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2018. gada 16. jūnijā Sirakūzās, ASV

Košu ziedu, dziesmu klusu –
Nav ko citu dāvināt.
Vieglas smiltis, saldu dusu
Kapa kalnā, māmulīt.

Viņu mīlā piemiņā vienmēr pature
DĒLS JĀNIS AR VIZMU

Mūžībā aizgājis mūsu mīlais vīrs, brālis, tēvs un vectēvs
DŽEMS EDVĪNS JĀNIS APSĪTIS

Dzimis 1929. gada 9. septembrī Rīgā, Latvijā,
mirusi 2018. gada 4. jūlijā Sietlā, ASV

Daudz darbiņi padarīti,
Daudz soliši iztečēti.
Lai nu mīlā zemes māte
Pārkāj savu seģenīti.

Piemiņā ziedojuums Latviešu Izglītības Centram

Viņu mīlā piemiņā pature
SIEVA ILMA, BRĀLIS ANDRIS, MEITA ASTRA
UN DĒLS LAURIS AR GIMENI

Latvijas Nacionālās Operas Gildes
celmlaužu rindas top retākas...

Mūžībā aizgājuši Gildes līdzstrādnieki

BEATRISE STOTTS RASUMA

bijušā priekšsēde

Dzimusi 1930. gada 15. oktobrī Rīgā,
mirusi 2018. gada 4. jūnijā Nujorkā, ASV

EDVĪNS RASUMS

bijušais administrators un padomdevējs

Dzimis 1931. gada 10. februārī Rīgā,
miris 2017. gada 5. novembrī Nujorkā, ASV

Dr. JĀNIS V. KĻAVIŅŠ

basbaritons un padomdevējs

Dzimis 1921. gada 6. maijā Rugājos,
miris 2018. gada 13. janvāri Nujorkā, ASV

Pateicamies par lielu darbu. Līdzjutība ģimenēm!

Sēro
LNOĢ VALDES LOCEKLİ UN GILDES BIEDRI

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

„Pamazām iejutos ritmā un sajutu savu spēli. Spēles noslēgums man bija diezgan pārliecinošs,“ pēc sacensības preses konferencē izteicās Ostapenko. Viņa pirmajā setā nonāca iedzinējos ar 2:5, bet tomēr prata uzvarēt spēli. „Atgriezties Vimbldonā vienmēr ir patikami, jo šeit reiz uzvarēju junioru turnīrā, kā arī esmu spēlējusi jauktu dubultspēļu pusfinālā. Kad iegūsti Grand Slam titulu junioru konkurencē, tas nozīmē, ka esi gatava sākt spēlēt pieaugušo konkurencē.“

Sieviešu tenisa asociācijas (WTA) rangā Ostapenko šobrīd noslēdz labāko duci un ar 12. numuru ir izlikta arī Vimbldonā. Pieaugušo konkurencē Ostapenko Vimbldonā spēlē ceturto gadu un pagaidām labākais sasniegums viņai ir ceturdaļfināla sasniegšana pērn. Pirms gada Alonai ceļu uz pusfinālu aizsķersoja ASV tenisiste Venus Viljamsa.

Ernests Gulbis Vimbldonas turnīra astotdaļfinālā guva sasniegumu, pēc kā nespēja izrādīt pretestību japānim Kei Nišikori – zaudēja ar 6:4, 6:7 (5:7), 6:7 (10:12), 1:6.

Plūdmales volejbols

Latvijas vadošais plūdmales volejbola duets **Jānis Šmēdiņš/Aleksandrs Samoilovs** izcīnīja pirmo vietu Portugales kūrtelpilsētā Ešpiņu Pasaules kausa izcīnās četru zvaigžņu posmā. Turnīrā ar ceturto numuru izliktie Šmēdiņš/Samoilovs ar rezultātu 2:1 (21:13, 19:21, 22:20) saspringtā duelī uzveica Rikārdu Alešu Kostu Santusu un Gutu Karvalāisu, kuŗi sacensībās bija izlikti ar 20. numuru.

// FOTO: fivb.org

Ceturdaļfinālā Šmēdiņš/Samoilovs satikās ar citu Latvijas duetu – **Mārtiņu Plaviņu un Edgaru Toču**, kuŗi bija izlikti ar 11. numuru, un uzvarēja pārliecinoši 2:0 (21:18, 21:14).

Plaviņš/Točs turnīru beidza daļītā piektā vietā.

Anastasija Kravčenoka/Tīna Laura Graudiņa aizcīnījās līdz devītajai vietai. Turnīra kvalifikāciju nepārvareja **Alise Lece/Ilze Liepinlauska**, kuŗas zaudēja kvalifikācijas otrajā kārtā.

Bokss

Latvijas vadošā boksera **Maira Brieža** nākamais pretinieks Pasaules boksa superserijs (WBSS) finālā būs Brendons Delorjē no Francijas, pažīojusi WBSS. 21. jūlijā Maskavā risināsies WBSS fināla cīņa starp Oleksandru Usiku un Muratu Gasijevu. Briedis būs WBSS finālistu rezervists, un tas nozīmē, ka Usika vai Gasijeva

pēdējā brīža savainojuma gadījumā Briedis varēs cīnīties par WBSS čempiona jostu. Taču viņam tāpat ir garantēta tā sauktā *undercard* cīna, un pretinieks būs Delorjē. Francijas bokseris Delorjē savā karjērā izcīnījis 11 uzvaras 13 cīnās, vienā gadījumā nokautējot pretinieku.

Vieglatlētika

Latvijas šķēpmetēja **Līna Mūze** izcīnīja sesto vietu Eiropas Vieglatlētikas asociācijas (EAA) *Area Permit Meetings* sacensībās Šveicē.

Mūze labākajā mēģinājumā šķēpu meta 57,86 m tālu. Mūzei ieskaitīja vēl divus metienus, kuŗos viņa šķēpu raidīja 55,21 un 55,79 m tālu. Uzvaru izcīnīja vāciete Kristina Husonga – 62,65.

Riteņbraukšana

Latvijas čempions riteņbraukšanā **Toms Skujinš** pirmo reizi piedalās daudzdienu braucienā *Tour de France*, kas risinās 105. reizi.

Grūtajā trasē ir 21 posms, notiek arī komandu un individuālais brauciens. Pērn Skujinš piedalījās lielajā velotūrē

Ieva Maļuka

Didzis Rudavs

cīnīja Eiropas junioru čempionāta sudraba medaļu 50 metrus brasā. Finālā Rudavs distanci peldēja 28,19 sekundēs, sacensību uzvarētājam Vladislavam Gerasimeno no Krievijas zaudējot 0,16 sekundes. Rudavs laboja savu personīgo rekordu, bet no Nikolajam Maskalēnko piederošā valsts rekorda atpalika par 0,37 sekundes.

Motosports

Pasaules meistarsacīkstēs motosportā 13. posmā Indonēzijā **Pauls Jonass** no Red Bull KTM Factory Racing komandas pēc neveiksmīga otrā brauciena ierindojās otrajā vietā. Divu braucienu summā šajā posmā uzvaru izcīnīja Spānijas sportists Horhe Prado, kurš ir Jonas komandas biedrs. Pasaules čem-

pionāta kopyvērtējumā Jonasam pašlaik ir 550 punkti, tikpat punktus iekräjis Prado. Savukārt trešais ar 422 punktiem ir Tomass Kjērs Olsens no Dānijas.

Eiropas futbola šefs Rīgā

Latvijā vienas dienas darba vizītē bija ieradies Eiropas Futbola federāciju asociācijas (UEFA) prezidents **Aleksandrs Čeferins**. Augstais viesis tikas ar Latvijas Futbola federācijas (LFF) vadību un Latvijas valdības pārstāvjiem, kā arī piedalījās preses konference. Čeferina ieskatā Latvijas futbolā infrastruktūra nav labā līmenī. Tai ir nepieciešami uzlabojumi. Bez infrastruktūras nevar organizēt lielus turnīrus. Pašreizējā LFF

vadība Čeferinam šķiet moderna un caurspīdīga, kas spējīga uzlabot pašreizējo situāciju. „Mums ir liels pagodinājums uzņemt tik augsta ranga futbola amatpersonu kā Čeferins,“ preses konferencē sacīja LFF prezidents Kaspars Gorkss. „Nesen viesojāmies pie viņa Nionā, kā arī pirms nedēļas pie mums viesojās gaišākie UEFA prāti, kuŗi palīdzēja mums izveidot divu gadu attīstības stratēģiju. Mums visiem patik runāt par augstiem sasniegumiem, bet futbols var dot krietni vairāk, arī bērnu veselībā un viņu fiziskajās aktivitātēs.“ LFF kopā ar UEFA izstrādājusi projektu, kurā ietvaros tiks pētīta futbola ietekme uz Latvijas ekonomiku un citām sfērām, piemēram, ko ieguldītie līdzekļi futbolā var dot valstij.

Čeferins arī atklāja, ka Video tiesneša sistēmai jeb VAR ir plusi un minusi. „Skaidrs, ka ceļa atpakaļ vairs nav. Tā agri vai vēlu tiks izmantota arī Eiropas sacensībās. Neesam pret šo sistēmu, bet neesam droši, vai uz to vēl var pilnībā palauties. Ir bijušais spēles, kur tiesnesis pats izvēlējies, ka konkrēto situāciju neskatīsies – tas vienmēr ir apšaubāms lēmums. Kopumā gan domāju, ka VAR ir debitējusi labi.“

Rastorgujevu trenēs norvēģi

Pēc neveiksmīgajiem startiem Phjončhanas Olimpiskajās spēlēs Latvijas vadošais biatlonists Andrejs Rastorgujevs izlēmis šķirties no sava ilggadējā trenera Intara Berkuļa, kuŗš turpmāk viņam palīdzēs vienīgi kā konsultants. „Andrejs pēc ilgāka pārdomu posma ir gatavs turpināt savu sportista karjēru, lai sasniegtu to, kas vēl nav sasniegts,“ teikts paziņojumā. Šajā vasarā Rastorgujevs strādās ar slaveno norvēģu Frūdi Andrešenu, kuŗš savulaik bija viens no pasaules ātrākajiem slēpotājiem biatlonā. Frūde Andrešens savulaik tika pie trim olimpiskajām un deviņām pasaules meistarsacīkšu medaļām, tomēr nebija starp labākajiem šāvējiem. Tuvakajā laikā Rastorgujevs sāks treniņnotmetni Alūksnē, kur kopā ar viņu būs norvēģu speciālists Pērs Ūlavs Treterūds, kurš plāno sportistam palīdzēt visu sezonu. Tāpat nometnē pievienosies divkārtējais Norvēģijas čempions biatlonā Kristofers Langēiens Skjelviks. Viņš šogad izvirzījis mērķi tikt Norvēģijas pirmajā izlāsē un ielauzties Pasaules kausa kopvērtējuma divdesmitniekā Paredzams, ka Rastorgujevs ar Andrešenu strādās visu vasaru.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS